

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

30 NOVEMBER 1993

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1994**

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIES

**Interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer N. De Batselier,
minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,
over de ruilverkaveling Vissenaken**

**Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans,
Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening
en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verklaring van de minister
om het moratorium voor BPA's te versoepelen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
uitgebracht door de heren P. Breyne (Huisvesting en Sociaal
Grond- en Woningbeleid), J. De Seranno (Ordening van het Platteland) en
J. De Mol (Ruimtelijke Ordening en Stedebouw, Sociaal Grond- en
Woningbeleid en Monumenten en Landschappen)
aan de Commissie voor Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer F. Van den Eynde.

Vaste Zeden : de heren P. Breyne en M. Olivier, mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche en de heren J. Van Eetvelt en R. Van Rompaey ;

de heren J. De Mol, J. Leclercq, J. Timmermans en J. Vande Lanotte ;

de heren W. Cortois, J. Devolder en F. Vermeiren ;

de heer F. Van den Eynde ;

de heer J. Caudron ;

mevrouw M. Vogels.

Plaatsvervangers :

de heren J. De Seranno, B. Vandendriessche, M. Van der Poorten, G. Vanleenhove en J. Van Looy ;

de heer M. Bourgois, mevrouw L. Maximus en de heren J. Van der Sande en I. Verleyen ;

de heren G. Anthuenis, V. Vautmans en R. Wierinckx ;

de heer R. Van Wallegghem ;

de heer M. Capoen ;

mevrouw V. Dua.

Zie :

15 (19924993)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen 1 tot XXIV
- Nrs. 2 tot 10 : Amendementen
- Nr. 11-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken
- Nr. 11-B : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 11-C : Verslag namens de Commissie voor Cultuur
- Nr. 11-D : Verslag namens de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

INHOUD

DEEL 1: WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN VAN DE MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING	8
- Programma 62.4 Huisvesting	
A. ALGEMENE BESPREKING	8
1. Inleidende uiteenzetting door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	8
1.1. Inleiding	8
1.2. Urgentieplan voor de sociale huisvesting	8
1.3. Programma 62.4 - Huisvesting	10
2. Bespreking	13
2.1. Algemene opmerkingen inzake sociale huisvesting	13
2.2. Sociale huisvesting	14
2.2.1. Nieuwe financieringstechniek	14
2.2.2. Verhouding particuliere sector en publieke sector	14
2.2.3. Randvoorwaarden bij de verwezenlijking van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting	15
2.2.4. Controle door de VHM op de toewijzing van sociale woningen	17
2.2.5. Schaalvergroting van sociale huisvestingsmaatschappijen door fusie	18
2.2.6. Renovatie van het eigen patrimonium	18
2.2.7. Nieuwe Huisvestingscode en Wooncodecommissie	19
2.2.8. Verwerking van de resultaten van de NIS-enquête inzake sociale huisvesting	19
2.3. Subsidiering van de particuliere sector	19
2.3.1. Premiestelsels voor bouw, koop en sanering van de woning ...	19
2.3.2. Aanpassingspremie voor bejaarden en gehandicapten (Artikel 96 Huisvestingscode)	21
2.4. Subsidiering van de publieke sector	22
2.4.1. Artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode - Bestrijding van leegstand en verkrotting	22
2.4.2. Artikel 80 van de Huisvestingscode	24
2.5. Sociale verhuurkantoren	24
B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	25
1. Decreetbepalingen	25
2. Begrotingstabel	25
C. INDICATIEVE STEMMINGEN	25
Bijlagen :	
Bijlage 1 : Detailoverzicht van de kwantitatieve evolutie van het urgentieplan ..	26
Aantal ingediende projecten bij Domus Flandria NV	26
Bijlage 2 : Samenstelling wooncodecommissie	47
- Programma 61.3	
Ordering van het Platteland	
A. ALGEMENE BESPREKING	48
1. Inleidende uiteenzetting door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	48
2. Bespreking	51
2.1. Een geïntegreerd landinrichtings- en ruilverkavelingsbeleid en een gedegen open ruimtebeleid	51
2.2. Waterbeheersing en werking van Polders en Wateringen	54
2.2.1. Waterbeheersingsbeleid	54
2.2.2. Polders en Wateringen	54

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	55
1. Decreetsbepalingen	55
2. Begrotingstabel	56
C. INDICATIEVE STEMMINGEN	56
D. TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN MEVROUW M. AELVOET TOT DE HEER N. DE BATSELIER, MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING, OVER DE RUILVERKADELING VISSENAKEN ..	56
1. Uiteenzetting door mevrouw M. Aelvoet	56
2. Antwoord van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting ...	58
3. Replik	59
DEEL II : WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN VAN DE MINISTER-PRE- SIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN	60
- Programma 62.6 - Sociaal Grond- en Woningbeleid (b.a. 01.02)	
A. ALGEMENE BESPREKING	60
1. Motie van Orde	60
2. Inleidende uiteenzetting door de heer L. Van den Brande, minister-presi- dent van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, We- tenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	60
3. Bespreking	61
B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	62
1. Decreetsbepaling	62
2. Begrotingstabel	62
C. INDICATIEVE STEMMINGEN	63
DEEL III : WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN VAN DE VLAAMSE MI- NISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDE- NING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN	64
- Programma 62.1- Ruimtelijke Ordening en Stedebouw	
- Programma 62.6 - Sociaal Grond- en Woningbeleid	
A. ALGEMENE BESPREKING	64
1. Inleidende uiteenzetting door de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegen- heden	64
1.1. Wat voorafging	64
1.2. Krachtlijnen	64
1.3. Kengetallen 1994	65
1.4. Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen	66
1.4.1. Trendbreuk	66
1.4.2. Nieuwe opties op korte termijn	66
1.4.3. Stand van zaken en overleg	66
1.4.4. Perspectieven	67
1.5. Nieuw decreet op de ruimtelijke ordening	67

1.5.1. Algemeen	67
1.5.2. Doelstellingen van het nieuwe decreet	68
15.3. De ruimtelijke planning	68
15.4. De vergunningen	68
1.5.5. Beteugeling	69
1.5.6. Overgangsbepalingen	69
1.6.Procedures gewestplanwijziging	69
1.6.1. Realisaties	69
1.6.2. Perspectieven	70
1.7.Sociaal Grond- en Woningbeleid	70
1.7.1. Realisaties en perspectieven	70
1.8.Verlaten bedrijfsruimten	70
1.8.1. Realisaties	70
1.8.2. Perspectieven	70
1.9.Stads- en dorpsherwaardering	71
1.9.1. Realisaties	71
1.9.2. Perspectieven	71
1.10.Planschadefonds	72
1.10.1. Realisaties	72
1.10.2. Perspectieven	72
2. Procedure	72
3. Bespreking	72
3.1.Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen	72
3.1.1. Trendbreuk in de ruimtelijke ordening en vergunningenbeleid ..	72
3.1.2. Nieuwe opties op korte termijn	78
3.2.Nieuw decreet op de ruimtelijke ordening	80
3.2.1. Algemene opmerkingen	80
3.3.Planschadefonds	83
3.4.Beteugeling van de bouw misdrijven	84
3.5.Sociaal grond- en woningbeleid en stads- en dorps herwaardering ...	84
3.6.Verlaten bedrijfspanden	85
B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	86
1. Decreetbepalingen	86
2. Begrotingstabel	86
C. INDICATIEVE STEMMINGEN	86
D. TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN DE HEER J. DE MOL TOT DE HEER T. KELCHTERMANS, VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGE- LEGENHEDEN, OVER DE VERKLARING VAN DE MINISTER OM HET MORATORIUM VOOR BPA'S TE VERSOEPELEN	86
1. Uiteenzetting door de heer J. De Mol	86
2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans	89
3. Replieken	91
Bijlage : Omzendbrief van 23 september 1993 betreffende de BPA's welke afwij- kingen inhouden ten opzichte van de gewestplannen	93
DEEL IV :WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN VAN DE VLAAMSE MI- NISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING	97
- Programma 62.2 - Monumenten en Landschappen	
- Programma 62.3 - Monumenten en Landschappen, lasten van het verleden	
A. ALGEMENE BESPREKING	97
1. Inleidende uiteenzetting door de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	97

2. Bespreking	100
2.1. Een geïntegreerde monumenten- en landschapsbescherming, inventaris bouwkundig patrimonium in Vlaanderen en herziening van de bescher- mingsprocedure	100
2.1.1. De Vlaamse Monumentenwacht	102
2.1.2. Teverkstellingskredieten	102
2.1.3. Jaarlijkse Monumentenprijs „ Vlaams Monument ”	103
2.1.4. National Trust Vlaanderen	103
2.1.5. Jachtverbod in beschermde landschappen	103
2.1.6. Beschermingsvoorstellen voor vroegere militaire domeinen	103
2.1.7. VZ W „ Stichting Monumenten en Landschappen ”	104
2.1.8. Instituut voor het Archeologisch Patrimonium	104
B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN INDICATIEVE STEMMINGEN	104
1. Decreetsbepalingen	104
2. Begrotingstabel	104

DAMES EN HEREN.

Het verslag over de bespreking van de aan de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting toegewezen decreetsbepalingen en programma's van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 bevat vier delen :

Deel I : Huisvesting (Programma 62.4) en Ordening van het Platteland (Programma 61.3), materie waarvoor de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting bevoegd is. Het verslag over de materie Huisvesting wordt uitgebracht door de heer P. Breyne en over de materie Ordening van het Platteland door de heer J. De Seranno.

Deel II : Sociaal Grond- en Woningbeleid (O.A. 62 — Programma 62.6 — Sociaal Grond- en Woningbeleid, b.a. 01.02 — Dotatie aan het Rollend Investeringsfonds voor Vlaams Brabant), materie waarvoor de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, bevoegd is. Het verslag over deze materie wordt uitgebracht door de heer P. Breyne.

Deel III : Ruimtelijke Ordening en Stedebouw (Programma 62.1) en Sociaal Grond- en Woningbeleid (O.A. 62 — Programma 62.6 — Sociaal Grond- en Woningbeleid, b.a. 43.01), materie waarvoor de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, bevoegd is. Het verslag hierover wordt uitgebracht door de heer J. De Mol.

Deel IV : Monumenten en Landschappen (Programma's 62.2 en 62.3), materie waarvoor de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, bevoegd is. Het verslag hierover wordt uitgebracht door de heer J. De Mol.

De Commissie besprak de bovengemelde materies op 20, 21, 22 en 28 oktober 1993 en bracht hierover indicatieve stemmingen uit op 21, 22 en 28 oktober 1993.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 20 van het Reglement van de Vlaamse Raad, besliste het uitgebreid Bureau van 13 oktober 1993 de naar de commissie verwezen interpellaties in samenhang met de begrotingen te behandelen. Het verslag over deze interpellaties is opgenomen na de indicatieve stemming over de betreffende materie.

Tijdens de vergadering van het uitgebreid Bureau van 27 oktober 1993 werd dieper ingegaan op de vraag of tot besluit van de in samenhang met de begroting behandelde interpellaties in de commissies, met redenen omklede moties en moties van wantrouwen kunnen worden ingediend. Na beraadslaging, besliste het uitgebreid Bureau in de geest van zijn beslissing van 13 oktober 1993 dat naar aanleiding van de in de commissies in samenhang met de begrotingen behandelde interpellaties, geen moties kunnen worden ingediend.

**DEEL 1: WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN VAN
DE MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING.**

**- Programma 62.4 -
Huisvesting**

A. ALGEMENE BESPREKING

**1. Inleidende uiteenzetting door de heer N. De Batselier,
minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse
minister van Leefmilieu en Huisvesting.**

1.1. Inleiding

De minister merkt op dat de begroting huisvesting nog steeds in belangrijke mate financiële lasten bevat, daarom schetst de minister vooreerst de evolutie van de werkelijke beleidsruimte.

Algemeen gesteld is de werkelijke totale beleidsruimte in 1994 gestegen met 542,7 miljoen frank. Als in 1993 de totale beleidsruimte nog 17.363,8 miljoen frank bedroeg dan stijgt deze in 1994 tot 17.906,6 miljoen frank.

1.2. Urgentieplan voor de sociale huisvesting

De minister benadrukt dat het bijzonder belangrijk is dat de maatschappelijke achterstelling opgevangen wordt door het verhogen van het aanbod van sociale huur- en koopwoningen. Deze filosofie kreeg concreet gestalte in het Urgentieplan voor de sociale huisvesting en kreeg een decretale en een reglementaire basis in 1992. Het plan werd opgestart in 1993 en in 1994 zullen de eerste resultaten op het terrein zichtbaar zijn. Overigens worden reeds in 1993 een aantal projecten beëindigd.

Uit een kwantitatieve evaluatie van het urgentieplan (zie detailoverzicht in bijlage 1) blijkt dat het aantal ingediende projecten bij Domus Flandria NV, de aangekondigde projecten niet inbegrepen, in de eerste vijf maanden van 1993 gegroeid is tegen een ritme van ongeveer 1.000 woningen per maand. Tijdens de laatste maanden is dit aantal nog opvallend gestegen tot een totaal van 16.538 woningen op datum van 8 oktober 1993. Daarbij dient aangestipt dat bovendien nog projecten voor in totaal 554 woningen werden afgewezen.

Op datum van 8 oktober waren 3.159 woningen principieel goedgekeurd en 2.494 definitief, of een totaal van 5.653 woningen.

Van de 16.538 ingediende woningen is 92 percent nieuwbouw en 8 percent renovatie of sanering. Hiervan zijn 85 percent huurwoningen en 13 percent koopwoningen en 2 percent gemengd, dus zowel huur- als koopwoningen in één project.

Als gevolg van het succes van het urgentieprogramma werd op 22 juli 1993 door Domus Flandria NV een stop afgekondigd voor projecten inzake huurwoningen-nieuwbouw. Aanvragen voor koopwoningen en renovatie- of saneringswerken kunnen daarentegen nog steeds ingeleid worden. Dat geldt

ook voor wat gemengde projecten betreft, zij het onder bepaalde voorwaarden ; deze mogen niet meer dan 45 woningen tellen waarvan minstens 1/3 koopwoningen.

Bovendien heeft de Raad van Bestuur van Domus Flandria NV op 9 september 1993 een aantal selectiecriteria vastgelegd met een oog op een objectieve beoordeling van de nog niet principieel of definitief goedgekeurde projecten inzake nieuwe huurwoningen.

Elementen van waardering zijn : de ligging, de kostprijs en de kwaliteit zoals bv. : architecturale vormgeving, woonomgeving, woonkwaliteit en wooncomfort.

Wat de opsplitsing van de aanvragen, in aantallen woningen, over de provincies betreft kan ik u het volgende melden : Antwerpen scoort het hoogst met 41,4 percent, Vlaams-Brabant het laagst met 8,3 percent. Limburg neemt 13,5 percent voor haar rekening, Oost-Vlaanderen 22,1 percent en West-Vlaanderen 14,8 percent.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het aandeel van de steden Antwerpen en Gent zeer hoog is, met name 26 percent, respectievelijk 13,6 percent hetgeen ook een aanduiding is van de behoeften in deze steden.

In 77 van de 80 gemeenten werden projecten ingediend of aangekondigd, wat aangeeft dat de selectiecriteria ter bepaling van de urgentiegemeenten een vrij getrouwe weergave bood van de noden en behoeften.

Uit een opsplitsing van de woningen naar de aard van de initiatiefnemer-bouwheer blijkt dat de privé-sector goed is voor 49,8 percent van de initiatieven. De erkende vennootschappen (VHM) goed voor 38,5 percent, de gemeenten en intercommunales voor 0,9 percent, de OCMW's voor 8,1 percent en tenslotte het Vlaams Woningfonds voor 0,3 percent.

Deze gegevens geven een goede indicatie van de mate waarin de privé-sector heeft ingespeeld op het urgentieplan voor de sociale huisvesting. Overigens valt het vrij hoge aandeel van de privé-initiatiefnemers ook te verklaren door de omvang van de projecten die door hen bij Domus Flandria NV worden ingeleid. Zo bedraagt de gemiddelde omvang van een privé-project (75 woningen) meer dan het dubbele van een project van een erkende vennootschap (32 woningen). Projecten van gemeenten en OCMW's hebben de kleinste omvang (15, respectievelijk 26 wooneenheden).

Op datum van 8 oktober 1993 heeft Domus Flandria bouwleningen toegekend voor 6,2 miljard frank en consolidatieleeningen voor 4,7 miljard frank. 29 projecten zijn reeds op het terrein in uitvoering, wat staat voor 1.129 woningen.

In het kader van het urgentieplan beschikt de Vlaamse minister bevoegd voor huisvesting over een verbintenis-machtiging van 30.220 miljoen frank, bij ongewijzigd kapitaal van Domus Flandria, (artikel 60 van het decreet van 30 juni 1993 tot aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993).

In het ontwerp-decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994, is een bepaling opgenomen waardoor per 100 miljoen frank wijziging van de omvang van de leningen die de GIMV/Habifin en de VHM hebben aangegaan met het oog op de financiering van hun kapitaalbreng, deze verbintenis-machtiging kan verhoogd worden met 165 miljoen frank. Immers, in de mate dat voormelde omvang afneemt, vermindert het bedrag van de interestlasten dat het Vlaamse Gewest

te zijnen laste neemt ingevolge artikel 41 van het begrotings-decreet 1992.

In dit verband merkt de heer N. De Batselier op dat de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest, Domus Flandria en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) dd. 7 september 1992 zoals voorzien in artikel 16 van deze overeenkomst, werd gehernegocieerd met alle betrokken partijen en in aanwezigheid van afgevaardigden van het Rekenhof. In de nieuw af te sluiten overeenkomst zullen nog meer stringente bepalingen opgenomen worden. Zo zullen wat de controle op de werking van Domus Flandria NV en de uitvoering van het urgentieplan betreft, de streefpercentages omgevormd worden tot een resultaatverbintenis en wordt formeel het principe ingeschreven dat het urgentieplan afloopt per 31 december 1995.

De doelstelling van het urgentieplan is, zoals bekend, te komen tot de bouw en de renovatie of de sanering van ongeveer 10.000 woningen. Hierbij denkt de Vlaamse minister aan 6.500 à 7.000 sociale huurwoningen, 1.000 à 1.500 renovaties of saneringen en 2.000 koopwoningen. Dit betekent ook een verhouding huur/koop-sector van ongeveer 80/20.

Het uiteindelijk aantal zal natuurlijk afhankelijk zijn van de kwaliteit van de ingediende projecten. Bovendien is de hoogte van de marktrentevoet (lange termijn-rente) en de kostprijs van de projecten belangrijk, alsmede het type van woongelegenheden wat de huursector betreft. Deze elementen zijn immers van belang voor de hoogte van de subsidiëring (besluiten van de Vlaamse regering van 23 juli 1992 en 3 februari 1993).

1.3. Programma 62.4 - Huisvesting

Nu het urgentieplan voor de sociale huisvesting als een eenmalige inhaaloperatie wordt gerealiseerd, omwille van de terugloop van de kredieten in de jaren '80 en de gelijktijdige toename van de behoeften, opteert de Vlaamse regering ervoor om de normale investeringskredieten voor het sociaal huisvestingsbeleid structureel te verhogen. Hiertoe worden de globale machtigingen in 1994 fors opgetrokken.

Zo stijgen bv. in 1994 t.o.z. van 1993 de budgetten van de VHM voor eigendomsverwerving en huursector van 1.890,0 miljoen frank naar 2.237,1 miljoen frank. Ook de kansarmen-kredieten voor Gent en Antwerpen stijgen van 500 miljoen frank in 1993 tot 700 miljoen frank in 1994. In globo betekent dit alles een stijging van 11 percent of van 10.000,0 miljoen frank naar 11.199,2 miljoen frank.

Belangrijk is op te merken dat de investeringsmachtigingen voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij vanaf 1994 niet langer zullen gebeuren door middel van de inschrijving van (gedebudgetteerde) verbintenissen- en leningsmachtigingen in het begrotingsdecreet.

Daarentegen zal in de begroting een subsidiebedrag worden ingeschreven. Hiertoe werd uitgegaan van een subsidie-equivalent van 70 percent voor de huursector en 35 percent voor de koopsector en het hieruit resulterend bedrag werd ingeschreven als krediet op de begroting (basisallocaties 41 .01 en 41.02). Voor het saldo kan de VHM een beroep doen op leningsmachtigingen die voor 90 percent zullen worden gewaarborgd door het Vlaamse Gewest. Vermits bij het vaststellen van de subsidie-equivalenten een zekere marge werd in acht genomen betekent dit ook dat het werkelijke investeringsvolume hoger kan liggen dan de bedragen die ik u hier net vermeld heb.

Door de Vlaamse regering werd ook beslist om de kredieten voorzien voor de betaling van de rentesubsidies aan het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen (basisallocatie 33.01) te verminderen met 450 miljoen frank. De financiering van dit bedrag door het Vlaams Woningfonds zal gebeuren via de onbeschikbare reserve waarover dit Fonds beschikt. Deze reserve wordt gevormd door de winsten van het Fonds B2 dat een rekening betreft in de boekhouding van het Vlaams Woningfonds waarop de opbrengst van de leningen met gewestwaarborg worden geboekt. Krachtens artikel 2, laatste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1983 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de toelating wordt verstrekt aan de coöperatieve vennootschap „Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen”, tot het aangaan van leningen, komen de winsten die gemaakt worden door het Fonds B2 het Vlaamse Gewest ten goede. De leningsmachtiging voor het Vlaams Woningfonds zelf werd verhoogd met 4,720 miljard frank tot 5 miljard frank voor 1994.

Binnen de begroting huisvesting dienen nog enkele belangrijke initiatieven vermeld te worden. Zo zal in 1994 het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 tot subsidiëring van ADL-clusters (Activiteiten Dagelijks Leven) in sociale woningen verder worden uitgevoerd. De hiervoor benodigde kredieten zijn voorzien op de basisallocatie 01.90 (Fonds voor de Huisvesting). Het opzet van dit besluit is bij te dragen in de meerkost voor het aanpassen van sociale woningen voor personen met een handicap en in de financiering van het ADL-centrum.

Nog lastens dit Fonds voor de Huisvesting is het de bedoeling dat in 1994 en volgende jaren de conventie met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen en een 9-tal SVK's (Sociale Verhuurkantoren) zullen worden gefinancierd. Vanaf begin 1994 zal door een aantal SVK's ten behoeve van het Vlaamse Gewest op experimentele wijze worden onderzocht in welke mate het mogelijk is om woningen uit de privé-huisvestingsmarkt in te schakelen voor de huisvesting van maatschappelijk kwetsbare groepen. Deze conventie wil deze mogelijkheid op een experimentele basis uitproberen met het oog op een eventueel meer algemene regeling.

Een ander belangrijk initiatief naar de privé-woningmarkt toe betreft het ondersteunen van de huurdersorganisaties. Dit zijn organisaties die huurders adviseren inzake de privé-huurwetgeving of die sociale huurders of kandidaat-huurders helpen om hun rechten beter te kennen. Vooral de huurders met een laag inkomen hebben hier grote behoefte aan. Teneinde hun werking te steunen zullen een aantal huurdersorganisaties een financiële ondersteuning krijgen. Daartoe wordt op de basisallocatie 33.61 een bedrag uitgetrokken van 25 miljoen frank.

Wat de privé-woningbouw betreft, dient het nieuwe stelsel inzake de tussenkomst in de last van hypothecaire leningen, aangegaan met het oog op het bouwen, kopen of verbouwen van woningen, vermeld te worden (besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993). Deze nieuwe regeling komt de volgende jaren op kruissnelheid. Het krediet op de betrokken basisallocatie (53.06) wordt dan ook verhoogd van 600 miljoen frank (aangepaste begroting 1993) tot 1.172 miljoen frank.

Anderzijds dienen de volgende jaren nog kredieten ingeschreven te worden voor betalingen in het kader van het vroegere premiestelsel dat uitdooft (basisallocatie 53.04 en basisallocatie 53.05 mits overdracht van het saldo per 31 december 1993 naar het begrotingsjaar 1994). Op de basisal-

locatie 53.04 worden ook de uitgaven aangerekend met betrekking tot de aanpassings- en verbeteringspremie die eind 1992 is ingesteld.

De nieuwe premieregelen leiden tot een budgettaire besparing en maken het mede mogelijk om het urgentieplan voor de sociale huisvesting en de verhoging van de investeringskredieten in de sector sociale huisvesting te financieren. Deze besparing wordt niet gerealiseerd doordat het gemiddeld bedrag van de tegemoetkoming daalt, wel in tegendeel, maar doordat het aantal te verwachten aanvragen gevoelig zal verminderen als gevolg van een meer sociale en selectieve aanpak.

Naast deze tussenkomsten ten voordele van particulieren worden de inspanningen voor de verbetering van het woningpatrimonium verdergezet en opgedreven.

Voor de verbetering van het openbaar patrimonium geldt de subsidiëring in uitvoering van artikel 94 van de huisvestingscode (basisallocatie 51.01 en 51.02). Betrokken kredieten worden verhoogd met 2,5 percent. Daarnaast dienen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds een bepaald gedeelte tenminste 30 percent volgens de huisvestingscode — van hun investeringen te besteden aan de verbetering van ongezonde woningen. Dit gedeelte werd in 1993 opgetrokken tot 40 percent.

Belangrijk is ook dat als gevolg van de tewerkstellingsconferentie in 1994 een krediet zal ingeschreven worden van 400 miljoen frank voor de herwaardering van het patrimonium van de sociale bouwmaatschappijen van de VHM. Voor 1993 is hiertoe een bedrag gereserveerd van 66 miljoen frank. In 1995 zal nog een schijf van 400 miljoen frank ingeschreven worden.

Hierbij kan vermeld worden dat het hier om zeer arbeidsintensieve projecten gaat en dat de behoeften op dit vlak zeer groot zijn. Op basis van de resultaten van de enquête die de ex-NMH in 1989 uitvoerde bij de erkende vennootschappen in verband met hun toekomstige investeringen, kwam tot uiting dat jaarlijks een som van ongeveer 1,7 miljard frank vereist was voor de renovatie van het eigen patrimonium.

Uit een bijkomend onderzoek van de VHM komt deze instelling tot de conclusie dat ongeveer 16.800 woongelegenheden zouden moeten worden gerenoveerd. Een jaarlijks bedrag van 1 à 1,3 miljard frank wordt door de VHM noodzakelijk geacht om het bestaande patrimonium te renoveren en/of in stand te houden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de erkende vennootschappen zelf over eigen middelen beschikken om een gedeelte van deze kosten te financieren.

Om ervoor te zorgen dat voldoende en adequate infrastructuur aanwezig is voor nieuwe sociale woningen werd in 1993 het krediet op de basisallocatie 51.06 (artikel 80 van de huisvestingscode) opgetrokken van 710 miljoen frank tot 1.289,6 miljoen frank in 1993 (aangepaste begroting). In 1994 zal deze inhaaloperatie worden verdergezet. Hiertoe is een bedrag voorzien van 1.312,8 miljoen frank.

Wat de financiering van de lasten van het verleden in de sociale huisvesting betreft, wordt op de basisallocatie 03.60 een bedrag voorzien van 6.107,1 miljoen frank. Hiervan is 3.757,5 miljoen frank bestemd tot dekking van de lasten van het Amortisatiefonds van Leningen voor de Sociale Huisvesting (ALESH). Dit bedrag is voldoende om de schuld van het Vlaamse Gewest ten aanzien van het ALESH niet te laten oplopen. Integendeel zal deze schuld zelfs afnemen met ongeveer 892,6 miljoen frank rekening houdend met de ver-

plichte stortingen van annuïteiten die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij aan het ALESH verschuldigd zijn.

Met het oog op een efficiënter beheer zal de Administratie Financiën en Begroting instaan voor de betaling aan de financiële instellingen van de interesten en het kapitaal van leningen aangegaan als gevolg van de vroegere prefinanciering van bouw-, aankoop- en saneringspremies (basisallocaties 21.01 en 91.01).

Tot slot stelt de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, dat ingevolge het aflopen van de zogenaamde „alternatieve financiering” (besluit van de Vlaamse regering van 4 april 1990) het bedrag op de basisallocatie 40.69 kan worden teruggebracht van 351,8 miljoen frank tot 100 miljoen frank. Dit bedrag is voldoende om alle genomen engagementen (princiële toezeggingen) te honoreren.

2. Bespreking

2.1. Algemene opmerkingen inzake sociale huisvesting

De heer J. Van Eetvelt, M. Olivier, M. Van der Poorten en mevrouw M. Vogels verheugen zich over de positieve resultaten van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, die aan het huisvestingsbeleid een nieuwe dynamiek gaf.

De heer J. Van Eetvelt stelt dat hij zich aanvankelijk, namens zijn fractie tijdens het begrotingsdebat 1993 in deze Commissie nogal gereserveerd opstelde. Het programma boekte resultaten. De cijfers liegen er niet om. Toch stelt hij zich vragen over de afwerking van de normale huisvestingsprogramma's. Komen de erkende vennootschappen en de bouwmaatschappijen, gemeenten en steden, die niet opgenomen zijn in het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting wel voldoende aan bod ?

Mevrouw M. Vogels stelt dat het huisvestingsbeleid in Vlaanderen thans wordt gevoerd vanuit de idee van het recht op wonen. Zij ervaart dit als een positieve verworvenheid. Nochtans merkt het lid op dat het voeren van een autonoom huisvestingsbeleid door het Vlaamse Gewest fel bemoeilijkt wordt door de bevoegdheidsversnippering en de raakvlakken ervan met de federale huurwetgeving, vermits het grootste deel van de huurwoningen worden aangeboden op de private woningmarkt. Domus Flandria betekent voor de Vlaamse regering een hefboom om beter in te spelen op het recht op wonen.

De heer M. Van der Poorten herinnert eraan dat in deze Commissie bij de begrotingsbespreking 1993 de vrees werd geuit dat het financieringssysteem van het urgentieprogramma duurder zou zijn dan het systeem van de alternatieve financiering (Stuk 15-A (BZ 1992) – Nr. 6-E, blz. 17-18 en Bijlage 1, blz. 35 e.v.).

Spreker wenst van de minister te vernemen of hierover een vergelijkende studie werd gemaakt, met betrekking tot de kostprijs voor de bouw van sociale woningen zowel door de publieke als de particuliere sector.

De minister is blij met de door de leden vastgestelde dynamiek in het huisvestingsbeleid. Hij wijst erop dat in de klassieke investeringsprogramma's meer ruimte is voor projecten in gemeenten die niet zijn weerhouden in het urgentieprogramma. Verder herinnert de minister eraan dat bij de eerste aanpassing van de Begroting 1993 een omstandige toelichting

werd gegeven over de budgettaire kostprijs voor het urgentieprogramma.

2.2. Sociale huisvesting

2.2.1. Nieuwe financieringstechniek

De heer P. Breyne verheugt zich over de stijging van de klassieke investeringskredieten met ongeveer 12 percent en treedt de door de minister geschetste krachtlijnen grotendeels bij.

Inzake de nieuwe financieringstechniek in het klassieke huisvestingsprogramma stelt hij vast dat de inschrijving van de verschillende investeringskredieten in deze ontwerp-begroting in een stijging resulteert van de kredieten voor de VHM, Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, inbreidingsgerichte projecten voor kansarme buurten (IKB).

Een onmiskenbaar voordeel van deze nieuwe financieringstechniek, via de rechtstreekse toekenning van een subsidiebedrag, maakt komaf met de debudgettering t.g.v. de inschrijving van investerings- en leningsmachtigingen in het begrotingsontwerp.

Spreker wenst van de minister te vernemen welke impact deze nieuwe financieringswijze zal hebben op het globale investeringsvolume in 1994. Voor elk van de betrokken sectoren zal deze vernieuwde budgettaire aanpak eveneens resulteren in verschuivingen tussen de sociale huur- en eigendomssector ?

Is de verhouding 70 percent huur/35 percent koop-sector realistisch, gelet op de concrete noden van de Vlaamse bevolking ?

Minister De Batselier repliceert samenvattend als volgt.

Hij beaamt het voordeel van de opheffing van de debudgettering in de huisvestingssector. Bij de berekening van het subsidiebedrag (op een totale enveloppe van 2 keer 2.237 miljoen frank voor beide sectoren) werd uitgegaan van een subsidie-equivalent van 70 % voor de huursector en van 35 % voor de koopsector. Laatstgenoemd percentage zou zelfs een zekere verschuiving ten gunste van de koopsector kunnen teweeg brengen. In dit verband wijst de minister erop dat voor het urgentieprogramma door de erkende vennootschappen meer projecten worden ingediend voor de sociale huursector.

2.2.2. Verhouding particuliere en publieke sector

De heren P. Breyne, J. Van Eetvelt, M. Van der Poorten en mevrouw M. Vogels formuleren kritische opmerkingen ter zake. Een aantal vooropgestelde doelstellingen werden niet of slechts ten dele gerealiseerd.

De heer P. Breyne stelt vast dat de realisatie van een aantal contingenten moeilijk ligt, onder meer de verhouding huur-/koopsector.

65 percent van de ingeschreven kredieten zou worden besteed aan de sociale huurwoningen en 35 percent zou gaan naar de sociale koopwoningen. Dit streefcijfer van 35 percent is niet bereikt.

Ook werden diverse afspraken met betrekking tot de verhouding tussen de initiatiefnemers niet nageleefd. 70 percent van de budgettaire enveloppe dient besteed aan de financiering van huisvestingsprojecten uitgaande van publiekrechtelijke initiatiefnemers.

Thans blijkt dat het aandeel van de private initiatiefnemers beduidend hoger ligt.

De heer N. De Batselier repliceert als volgt.

Inzake de verhouding tussen de sociale huursector en de sociale koopsector wordt minimaal 65 percent vooropgesteld voor de sociale huursector. Thans wordt een nieuwe verhouding als doelstelling voorgesteld, namelijk 80 percent huursector/20 percent koopsector. De verhouding tussen de particuliere sector en de publieke sector (30 percent-70 percent) was problematisch.

De minister stelt dat aan het begrip 'publieke sector' diverse interpretaties kunnen worden gegeven.

De minister verduidelijkt dat er ter zake een afspraak is gemaakt met de minister-president en de minister vice-president van de Vlaamse regering, die komaf maakt met de uiteenlopende interpretaties van deze begrippen. Indien de bouwheer een privé-persoon is, zal het project beschouwd worden als behorende tot de particuliere sector. Dus projecten van erkende vennootschappen, gerealiseerd door een privé-bouwheer behoren hiertoe.

De minister belooft de tekst van deze overeenkomst over te maken aan de leden van de commissie.

2.2.3. Randvoorwaarden bij de verwezenlijking van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting

De heer J. Van Eetvelt en mevrouw M. Vogels stellen vast dat bij de verwezenlijking van de inbreidingsgerichte nieuwbouwprojecten in het kader van het urgentieprogramma bijzondere aandacht door de NV Domus Flandria dient besteed aan de specifieke karakteristieken van de landelijke en stedelijke wooncultuur.

De heer J. Van Eetvelt, hierin bijgetreden door de heer M. Van der Poorten, verklaren dat bepaalde projecten te grootschalig zijn. Staat deze visie niet haaks op een normale planologische ontwikkeling van steden en gemeenten? Landelijke gebieden lenen zich niet zozeer tot grootschalige projecten, in tegenstelling tot stedelijke gebieden.

Mevrouw M. Vogels betreurt dat het aantal renovatieprojecten, ingediend door NV Domus Flandria gering is. Kan hierin, via de normale programma's geen bijsturing worden doorgevoerd?

Spreker merkt op dat NV Domus Flandria zich vooral richt op stedelijke gebieden, waar de renovatie zich het sterkst opdringt.

Vele stadskernen zijn verkommerd en leeg. Heeft men hier geen kans gemist? Is er een aanzet gegeven tot het creatief inpassen van bestaande leegstaande panden in deze stadskernen? Voor vele oude kantoorgebouwen dient een nieuwe bestemming gevonden. Gelet op de trend tot lokalisatie van kantoorgebouwen aan de rand, zullen deze panden lang leegstaan.

Mits enige architectonische en financiële creativiteit kunnen deze panden getransformeerd worden in kleinschalige wooneenheden. De grootte van de in het kader van het sociaal urgentieplan aangeboden woningen dient beter afgestemd op de actuele woonbehoeften (bejaarden, alleenstaanden).

De heer M. Van der Poorten benadrukt dat een andere randvoorwaarde van het sociaal urgentieprogramma de rea-

lisatie is van een vermenging tussen sociale woningen en andere woningen, teneinde getto-vorming te vermijden. Grootschaligheid werkt dit in de hand. Gelet op het aanzienlijke aandeel van de privé-sector in het urgentieprogramma wordt vaak geopteerd voor kazernebouw.

In deze context rekent mevrouw M. Vogels af met de misvatting dat in stedelijke gebieden de negatieve impact van grootschalige huisvestingsprojecten op het planologisch concept geringer zou zijn.

Een dergelijke opvatting miskent volkomen de specificiteit van de diverse woonwijken in de steden. Ook moet waakzaam toegezien worden op een degelijk spreidingsbeleid.

Minister N. De Batselier stelt vast dat er inzake stadsrenovatie vaak aan „façadebouw” wordt gedaan. Het stadsbeeld blijft ongewijzigd. De kredieten bestemd voor stadsrenovatie moeten worden aangewend ter ondersteuning en versterking van het stedelijk weefsel, dat sterk lijdt onder verkrouting en leegstand. Een aantal grote projecten in Antwerpen moeten grootschalige projecten zijn vermits zij grootschalige projecten vervangen die vroeger gerealiseerd werden.

De minister benadrukt dat het accent echter moet blijven liggen op inbreiding en stadsrenovatie. Nochtans kiest de minister niet zelf de projecten. Deze worden hem voorgelegd door het Vlaams Woningfonds of VHM en door de VHM erkende lokale sociale huisvestingsmaatschappijen.

Veertig percent van de geïnvesteerde middelen van het investeringsprogramma voor de VHM en het VWF moeten renovatieprojecten zijn. Ook de projecten voor nieuwbouw gerealiseerd door Domus Flandria moeten vooral gericht zijn op inbreiding. Nieuwe projecten impliceren niet noodzakelijkerwijze de aansnijding van nieuwe woonuitbreidingsgebieden. Ook worden overigens woningen opgericht, na afbraak. Deze worden bij Domus Flandria beschouwd als nieuwe woningen.

Inzake de grootschaligheid van de ingediende projecten, gerealiseerd door NV Domus Flandria, wordt thans geopteerd voor een kleiner schaalmodel, teneinde een planologische ontvruchting in de gemiddelde gemeenten te voorkomen. Thans dienen gemeenten reeds vaak projecten in van 6 à 20 woningen.

Inzake de grootte van de aangeboden woningen door NV Domus Flandria meent de minister dat de studies hierover best door de indieners van het project worden verricht. Het gemiddeld aantal slaapkamers in een sociale woning/appartement aangeboden door NV Domus Flandria ligt lager dan 2.

Dit gemiddelde hangt samen met de woonbehoeften van de bejaarden die een belangrijke doelgroep van de sociale huisvesting uitmaken. Daarnaast is er ook een vraag naar appartementen / huizen met 3 slaapkamers. De vergrijzing van de bevolking en de verdere doorzetting van de slechte economische conjunctuur, zullen de door de sociale huisvesting bevoegde doelgroepen nog doen stijgen.

Gelet op de hogere kostprijs van service-flats en de dringende vraag van OCMW's om ook actief te zijn op het vlak van sociale woningbouw, zullen ter zake de nodige afspraken worden genomen.

Minister N. De Batselier benadrukt dat wat deze doelgroepen betreft, gelet op hun sterke vertegenwoordiging in de sociale huursector, de criteria zullen worden herzien.

2.2.4. Controle door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij op de toewijzing van sociale woningen

Inzake de toewijzing van sociale woningen formuleren mevrouw M. Vogels, de heren J. Caudron en M. Van der Poorten kritische bedenkingen.

Mevrouw M. Vogels, hierin bijgetreden door de heer J. Caudron, pleiten voor een objectief toewijzingsbeleid ter zake en een adequatieve controle hierop. Mevrouw M. Vogels pleit meer specifiek voor de afschaffing en/of modernisering van de thans gehanteerde toewijzingscriteria, vóór de toewijzing van het huisvestingspakket door de NV Domus Flandria.

De heer J. Caudron is voorstander van de wegwerking van een aantal anomalieën inzake bepaalde inkomensgroepen die thans sociale woningen betrekken. Zo refereert hij naar welgestelde erfgenamen, die na het overlijden van hun minder fortuinlijke ouders, hun intrek nemen in diens sociale woning. Hoe is dit te verklaren ?

De minister verduidelijkt dat hij begin 1994 een ontwerpbesluit zal voorleggen aan de Vlaamse regering inzake de toewijzingscriteria voor sociale woningen. De hieromtrent ingewonnen adviezen zijn tegenstrijdig en nopen tot het bewandelen van de gulden middenweg ter zake. Dit besluit zal als kader dienen voor de vastlegging van de toewijzingscriteria en een objectieve toepassing ervan.

De heer M. Van der Poorten houdt in deze context echter een pleidooi voor een enige flexibiliteit. Hij poneert dat sociale rechtvaardigheid de leidraad dient te zijn van een sociaal verantwoord toewijzingssysteem. Nochtans ontbeert een te rigide reglementering flexibiliteit, die noodzakelijk is om adequaat in te spelen op plotseling opduikende sociale noden.

Minister De Batselier onderschrijft deze meer genuanceerde stelling. Afwijkingen moeten echter gebeuren op basis van een bepaalde vooraf vastgelegde procedure. De minister stipt aan dat in bepaalde huisvestingsmaatschappijen de afwijking van de toekenningcriteria beoordeeld wordt door een beperkt comité in aanwezigheid van de regeringscommissaris. Indien de regeringscommissaris hiermee niet akkoord is stelt hij de VHM hiervan in kennis binnen de maand. In de praktijk gebeurt dit slechts zelden.

In deze context belicht de heer M. Van der Poorten vervolgens de essentiële rol van de regeringscommissaris in de erkende vennootschappen. Spreker stelt vast dat de meeste regeringscommissarissen, ondanks de regionalisering van de materie huisvesting, meestal nog steeds federale ambtenaren zijn, gerecruteerd uit het ambtenarenkorps van het federale departement van Financiën. Hij wenst van de minister te vernemen in hoeverre deze federale regeringscommissarissen vervangen zijn door regionale commissarissen.

Minister De Batselier licht toe, dat een groot aantal te lakse of ongemotiveerde federale regeringscommissarissen, vervangen zijn door ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, gelet op de regionalisering van de huisvestingssector. Federale, goed gemotiveerde regeringscommissarissen werden behouden. Voor de vervanging van alle federale regeringscommissarissen door regionale werd geopteerd voor een geleidelijke aanpak. Ook wordt gedacht aan een betere bezoldiging.

De minister verklaart er zich terdege van bewust te zijn, dat misbruiken steeds zullen voorkomen. De toewijzing van een sociale woning na de dood van een sociale huurder, aan

welgestelde erfgenamen is volgens de reglementering slechts mogelijk, indien één van de kinderen vóór het overlijden inwoonde. Indien hij valt in een hoger inkomensdeciel zal de huurpijs, volgens welbepaalde normen, worden aangepast aan het inkomen.

De minister stelt dat een hoger inkomen niet steeds dient te resulteren in een uitzetting. Strakke reglementeringen bieden meestal geen ruimte voor een pragmatische aanpak. Daarenboven stelt de minister vast dat het voeren van een eigen gewestelijk huisvestingsbeleid fel bemoeilijkt wordt, door de raakvlakken ervan, met de federale huurreglementering. De minister deelt mede dat inzake huurgeschillen de vrederechters over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikken. Ter zake kondigt hij overleg aan met de federale minister van Justitie.

Mevrouw M. Vogels merkt in deze context op dat de sociale vermenging bijzonder belangrijk is.

Minister De Batselier beaamt dit, doch pleit hij voor de oplegging van hogere huurprijzen aan begoede huurders van sociale woningen. Ook opteert hij voor eenvormige afspraken ter zake.

Mevrouw M. Vogels stelt echter dat de randvoorwaarde „sociale vermenging” vaak als alibi wordt gehanteerd om willekeur in stand te houden.

De minister kant zich evenwel tegen een te bureaucratische aanpak van de problematiek, via een inschrijving van kandidaat-huurders in een centraal register. Ook arbitraire toekenningen dienen vermeden. De minister is er zich terdege van bewust dat het toewijzingssysteem dient verfijnd te worden.

2.2.5. Schaalvergroting van sociale huisvestingsmaatschappijen door fusie

De heer M. Van der Poorten is van oordeel dat, mits de toekenning jaarlijks van een voldoende budgettaire enveloppe, garant is voor de snelle uitvoering van voldoende initiatieven in de sociale huur- en/of koopsector. De fusie-operatie van de erkende bouwmaatschappijen werd reeds in deze Commissie gevoerd bij de bespreking van de uitgavenbegroting 1993. Spreker refereert ter zake naar het verslag (Stuk 15-A (BZ 1992) - Nr. 6-E, blz. 15 en 16).

Minister De Batselier beklemtoont dat de uitvoering van de fusie-operatie van erkende huisvestingsmaatschappijen op vrijwillige basis gebeurt. De VHM zal deze fusie-operatie verder nauwlettend opvolgen. Begin 1994 zal de minister werk maken van een doordachte fusie-operatie, vooral in de kleinere erkende maatschappijen is een herverkaveling van het werkveld aangewezen. De doelstelling is en blijft echter een aanvaardbare verkaveling te realiseren welke kan resulteren in een vermindering van de beheerskosten van deze kleinere erkende maatschappijen.

2.2.6. Renovatie van het eigen patrimonium

De heer M. Olivier stelt vast dat 400 miljoen frank ingeschreven onder b.a. 41.16, PR. 62.40, O.A. 62, worden aangewend als subsidie aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in het kader van het Tewerkstellingsprogramma. Hij wenst van de minister te vernemen of hiervoor, ten behoeve van de erkende bouwmaatschappijen tijdelijk tewerkgesteld worden ter beschikking gesteld, om in eigen beheer aan renovatie te doen. Daarenboven merkt de heer M. Olivier op dat het impulsprogramma in het kader van Domus Fland-

ria NV een prijs- en marktverstorend effect kan hebben, ingevolge het grote aanbod van woningen op de huisvestingsmarkt. Ook kunnen de spanningen op de arbeidsmarkt in de bouwsector toenemen. Wat is de impact hiervan op de prijsvorming van de sociale woningen ?

Minister De Batselier weerlegt de opmerking van het lid, m.b.t. een verhoogde druk op de arbeidsmarkt in de bouwsector. T.g.v. de economische crisis kampt de bouwsector met een diepe inzinking, waardoor er zeker ruimte is voor een bijkomende tewerkstellingsimpuls. In het kader van het urgentieprogramma zullen trouwens enkele duizenden arbeidsplaatsen gecreeërd worden of behouden blijven.

2.2.7. Nieuwe Huisvestingscode en Wooncodecommissie

De heer P. Breyne merkt op dat er gewerkt wordt aan de herziening van de huisvestingscode. Kan de minister aan de leden van deze Commissie niet de samenstelling van de Wooncodecommissie overmaken ? Zijn er reeds resultaten geboekt ?

De minister verduidelijkt dat de Wooncodecommissie werd opgericht op 15 september 1993.

De samenstelling van deze commissie zal aan de leden van de Commissie worden overgemaakt. De Wooncodecommissie moet binnen een periode van één jaar de voorbereiding afhandelen van het ontwerp van decreet inzake de wooncode, waarvan de minister de neerlegging aankondigt rond februari 1994. De samenstelling van de Wooncodecommissie is in bijlage van dit verslag opgenomen (Bijlage 2)

2.2.8. Verwerking van de resultaten van de NIS-enquête 1991 op het vlak van de sociale huisvesting

De heer M. Olivier wenst van de minister te vernemen of, op basis van deze statistische gegevens, het beleid niet dient geactualiseerd (gezinsverdunning, kwantiteit en kwaliteit van het woningpatrimonium).

De minister meldt dat tot zijn spijt deze NIS-enquête geen gegevens over leegstaande woningen bevat. Bovendien is de peilingsenquête van de Administratie over de kwaliteit van het woningpatrimonium op een mislukking uitgelopen. Met betrekking tot het leegstandonderzoek kondigt de minister een nieuw initiatief aan.

2.3. Subsidiering van de particuliere sector

2.3.1. Premiestelsels voor bouw, koop en sanering van de woning

– Wegwerken van de achterstand en de uitbetaling en evaluatie van de verschillende premiestelsels

De heren P. Breyne en M. Olivier attenderen de minister op de achterstand in de uitbetaling van de diverse premies in de huisvestingssector.

De heer P. Breyne stelt dat het in het licht van het nieuwe financieringssysteem aanbeveling verdient, een evaluatie door te voeren met betrekking tot het aantal premie-aanvragen en de nodige middelen ten opzichte van het vroegere financieringssysteem. Ook kunnen er verschuivingen optreden in de beoogde sociale doelgroepen. Een aantal inkomenscategorieën zouden thans financieel werkelijk minder goed bedeeld zijn.

Wie thans bouwt op een kavel met een grondoppervlakte kleiner dan 6 are en een netto-belastbaar inkomen verdient van minder dan 700.000 frank, ontvangt in het nieuwe financieringssysteem, merklijk minder dan vroeger.

Ook hier speelt het Mattheüs-effect ten voordele van de hogere inkomenscategorieën.

De heer N. De Batselier repliceert samenvattend als volgt.

Op 1 april 1993 trad het nieuwe premiestelsel in werking. Drie maand later werden de eerste premieaanvragen toegelaten en ondertussen werden door de minister de eerste besluiten inzake uitbetaling ondertekend. Een tussentijdse evaluatie (6 maand) toont aan dat het nieuwe premiestelsel zeer goed functioneert. Thans zijn de dossiers vollediger en werd de administratieve rompslomp teruggedrongen. De inschakeling van de financiële instellingen bij de premie-aanvragen kan dit nog versterken.

Ook de ambtenaren spelen vlot in op het ritme van de premie-aanvragen, dankzij hun verhoogde inzet. Inzake de verloning zullen goedwerkende ambtenaren in de toekomst overigens sneller een loonsverhoging kunnen ontvangen.

De minister stipt aan dat het ambtenarenstatuut in die zin wordt aangepast. Voor de opmaak van een definitieve evaluatie met betrekking tot de eventuele verschuivingen in de doelgroep, antwoordt de minister dat deze evaluatie slechts nuttig is na één jaar werking.

De minister verklaart dat het juist de opzet is van het nieuwe premiestelsel om verschuivingen in de doelgroep van premiegerechtigden door te voeren. Kunstmatige lage inkomens zullen in deze premieregeling niet meer aan bod kunnen komen, evenmin als bescheiden inkomens die grote woningen bouwen. De groep van de premiegerechtigden zal kleiner zijn. Gelet op het feit dat mede de nadruk wordt gelegd op het KI, zullen ook grote KI's niet meer van deze premieregeling kunnen genieten.

In deze context merkt de heer M. Olivier op dat zich een duidelijke trend aftekent om de inkomensgrenzen van de doelgroep van de sociale koopsector te verhogen van 850.000 frank naar 1 miljoen frank. Acht de minister dit wenselijk ?

De minister stipt aan dat ter zake aan de VHM een studieopdracht werd gegeven waarvan de resultaten worden ingewacht.

De heer M. Olivier vraagt eveneens aandacht voor de problematiek van kandidaat-kopers voor de sociale koopsector, doch die de afgelopen jaren reeds eigenaar waren van een woning. Deze personen worden beschouwd als niet-premiegerechtigde voor de verwervingspremie, tenzij het gaat om de sanering van een ongezonde woning.

Bejaarden die wonen in een onaangepaste woning moeten eigenaar kunnen worden van een sociale koopwoning.

Bij de verkoop van hun eigen woning kan de opbrengst ervan gegenereerd worden in de sociale huisvestingssector, voor de aankoop van een sociale woning of appartement. Het mag niet zijn dat deze lagere inkomenscategorie zijn toevlucht moet zoeken op de dure privé-woningmarkt.

De minister stelt dat bij de herziening van de toewijzingsregels rekening zal worden gehouden met deze doelgroep, gelet op het belangrijke segment die bejaarden uitmaken van de sociale huisvestingssector.

Inzake het wegwerken van de achterstand in de uitbetaling

van de verschillende premies antwoordt minister De Batselier aan de heer M. Olivier dat het begrip „achterstand” correct dient geïnterpreteerd te worden. De vraag die rijst is, in hoeverre er een achterstand is opgelopen in het afwikkelen van de wettelijk voorgeschreven procedure.

De minister feliciteert de ambtenaren voor hun inzet ter zake. De „administratieve achterstand” is thans ingelopen. De inzet van de nodige kredieten voor omkadering en personeel hebben vruchten afgeworpen. Wel wacht nog een belangrijk pakket saneringspremies op uitbetaling. Hiertoe dienen de begunstigden de nodige verantwoordingsstukken in te dienen. Overigens stelt de minister vast dat voor saneringswerken uitgevoerd binnen het „zwarte circuit” nog vaak saneringspremies worden aangevraagd, zonder overlegging van de vereiste facturen.

– Vereenvoudiging van de procedurevoorschriften

De heren P. Breyne, M. Olivier, M. Van der Poorten en J. Van Eetvelt dringen bij de minister aan op meer transparantie in de procedurevoorschriften van de verschillende premiestelsels. De procedures zijn te omslachtig en bijgevolg tijdrovend.

De heer P. Breyne stelt een vertraging vast in de opvolging en uitvoering van sociale huisvestingsprojecten in het klassieke financieringssysteem.

Kan hieraan niet geremedieerd worden ? Hij herinnert de minister aan diens belofte om in het kader van de verplichte imputatie van de opbrengst van de verkoop van sociale woningen in de sociale huisvestingssector, sneller te evolueren naar een vlotte afhandeling van projecten die uitgaan van de erkende sociale bouwmaatschappijen via VHM.

Ook de heer M. Van der Poorten, hierin bijgetreden door de heer J. Van Eetvelt stellen dat uit de praktijk blijkt dat waardevolle inbreidingsgerichte projecten van erkende vennootschappen stranden op een omslachtige goedkeuringsprocedure. Daarenboven is er ook de bijkomende handicap van het parallellisme met de voorschriften van de wet op de stedenbouw. Erkende vennootschappen moeten lijdzaam toekijken. Hij betreurt dit.

Minister De Batselier verklaart dat de omslachtigheid van de procedurevoorschriften van het klassieke huisvestingsprogramma mede noopte tot de optie voor het urgentieprogramma via Domus F'landria NV.

De minister benadrukt dat het urgentieprogramma een eenmalig karakter vertoont, ondanks het aandringen vanuit de bouwsector om het initiatief te verlengen.

Teneinde te komen tot een harmonisatie van de verschillende procedurevoorschriften, werd overgegaan tot de oprichting van een Werkgroep, die in overleg met de minister, de VHM en het Bestuur van Huisvesting en Gesubsidieerde Infrastructuur een vereenvoudiging moet doorvoeren.

De gemeenten die niet behoren tot de 80 gemeenten, opgenomen in het urgentieprogramma, kunnen bij de Inbreidingsprojecten in kansarme buurten (IKB) en het gewone VI-IM-programma terecht.

2.3.2. Aanpassingspremie voor bejaarden en gehandicapten (Artikel 96 Huisvestingscode)

De heren M. Olivier, M. Van der Poorten en P. Breyne uiten hun bekommernis omtrent de onaangepastheid van de woningen van bejaarden en gehandicapten.

Door het decreet P. Breyne, F. Dielens en H. De Loor van 23 oktober 1991 houdende wijziging van artikel 96 van de Huisvestingscode (Stuk 553 (1990-1991) - Nrs. 1 tot 3) werd de juridische basis geschapen voor een woningaanpassingspremie voor bejaarden en gehandicapten. Dit decreet trad in werking op 11 december 1991. Tijdens de begrotingsbespreking 1993 in deze Commissie werd hieraan eveneens ruime aandacht besteed (cf. Stuk 15-A (BZ 1992) - Nr. 6-E, blz. 19-20).

De heer M. Olivier wenst een overzicht van de evolutie van de aanpassingspremie voor bejaarden en gehandicapten, ook voor de uitvoering van kleine aanpassingswerken.

De heer M. Van der Poorten stelt vast dat het woningpatrimonium verouderd en slecht onderhouden is.

De vraag naar aangepaste bejaardenwoningen stijgt : Huisvestingsmaatschappijen zouden meer de mogelijkheid moeten hebben om woningen van bejaarden over te nemen, indien deze personen een sociale koop- of huurwoning wensen te betrekken. Mits kleine aanpassingswerken zouden de erkende vennootschappen aldus over een interessante huurwoning kunnen beschikken.

De minister wijst erop dat eind 1992 uitvoering is gegeven aan het zogenaamde decreet Breyne-Dielens-De Loor van 23 oktober 1991 via de instelling van een specifieke aanpassings- en verbeteringspremie.

2.4. Subsidiëring van de publieke sector

2.4.1. Artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode - Bestrijding van leegstand en verkrotting

De heren J. Van Eetvelt, M. Olivier, J. Caudron, P. Breyne en mevrouw M. Vogels stellen vast dat de verkrotting en verloedering van de stadskernen en het woningpatrimonium zienderogen toenemen.

De heer J. Van Eetvelt dringt aan op een meer doortastend beleid, hierin bijgetreden door hogervermelde leden. Vaak worden woningen op de privé-markt aangeboden die ongeschikt zijn voor iedere menswaardige huisvesting. In het kader van de bijsturing van het beleid dringt hij aan op een geactualiseerde woonbehoeftenstudie van sociale woningen in Vlaanderen. Een wetenschappelijk onderzoek naar de leegstand in Vlaanderen is noodzakelijk. Op basis hiervan kan de begeleiding in het beleid van de huisvestingsmaatschappijen worden georiënteerd.

De heer M. Olivier sluit zich aan bij de heer J. Van Eetvelt en dringt aan op de aanwending van de resultaten van de NIS-enquête 1991.

De minister betreurt dat deze NIS-enquête geen gegevens betreffende de leegstand in Vlaanderen bevat. De peilingsenquête van de Administratie was, ondanks de wetenschappelijke begeleiding een miskleun.

De minister heeft thans het Bestuur voor de Huisvesting de opdracht gegeven om het fenomeen van de leegstand in Vlaanderen op een kwalitatieve en kwantitatief verantwoorde manier te onderzoeken.

Op vraag van de heer M. Olivier belooft de minister om de resultaten van de NIS-enquête en de mogelijke repercussie hiervan op het Vlaamse huisvestingsbeleid aan de Commissie mede te delen.

De heer J. Caudron merkt op dat er vele gemeenten een leegstandbelasting heffen. Hij wenst van de minister te vernemen of ook het Vlaamse Gewest, bij het in gebreke blijven van de gemeente, ter zake over een substitutierecht beschikt. Ook worden er verschillende aanslagvoeten gehanteerd. Kan er geen overzicht ter zake per gemeente worden gegeven ?

Mevrouw M. Vogels houdt een pleidooi voor meer creativiteit inzake de omvorming van leegstaande panden (onder meer schoolgebouwen) tot kleinschalige sociale huisvestingsprojecten.

De minister repliceert als volgt.

Het geven van een totaaloverzicht van de belasting op de leegstand per gemeente is niet mogelijk. Hij belooft echter om, in de mate van het mogelijke, deze gegevens op te vragen en aan de leden van de Commissie over te maken.

De invoering van een gewestelijke belasting acht de minister minder wenselijk. De ventilatie van de inkomsten uit de leegstandbelasting tussen het Gewest en de gemeenten zou problemen kunnen scheppen.

Indien de opbrengst van de leegstandbelasting ten goede zou komen van het gemeentelijke echelon, moeten de gemeenten best ook ter zake de beslissingsbevoegdheid krijgen.

De kwalificatie van de belasting op de leegstand als gewestelijke belasting zou problemen kunnen doen rijzen inzake de controle erop.

Inzake de creatieve omvorming van verlaten kantoorcomplexen en schoolgebouwen tot sociale woningbouwcomplexen vestigt de minister er de aandacht op dat ter zake in Leuven een project bestaat, met een zeer hoge architectonische kwaliteit ervan.

Hier werd getracht om kunst en cultuur op een harmonische wijze te integreren in een sociaal woningbouwproject, gelegen in een uniek kader en aan een sociaal betaalbare prijs.

De minister vraagt aan de erkende vennootschappen om aan dergelijke creatieve initiatieven meer publiciteit te geven. Hij pleit voor meer aandacht aan de architectonische aspecten. De erkende vennootschappen beschikken mits een gedegen combinatie van architectonische, financiële en sociale elementen, en gestuwd door een degelijk en beperkt managementteam over grote troeven in de sociale woningbouw. Zij moeten in de mogelijkheid zijn om wedstrijden uit te schrijven voor de omvorming van leegstaande panden tot sociale woningbouwprojecten.

De minister refereert naar het overleg met de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, inzake de renovatie van verlaten panden. Leegstaande bedrijvencomplexen kunnen, naargelang van de bestemming overgeheveld worden naar de sociale huisvestingssector, in het kader van de stadskernvernieuwing.

De heer P. Breyne stelt vast dat er inzake de verhuis-, huur- en installatietoelagen aan krotverlaters en bejaarden (b.a. 34.03, Programma 62.4, O.A. 62), slechts bescheiden kredieten zijn ingeschreven. Ook in b.a. 40.69, programma 62.4, O.A. 62, zijn slechts 100 miljoen frank ingeschreven. Zijn deze middelen wel voldoende ?

De minister bevestigt dat deze budgettaire kredieten voldoende zijn. Wat de b.a. 40.69 betreft, gaat het hier deels om een uitdovende regeling („alternatieve financiering”)

waarbij enkel nog een aantal principiële toezeggingen moeten gehonoreerd worden.

2.4.2. Artikel 80 van de Huisvestingscode

De heren J. Van Eetvelt en M. Olivier vragen aandacht voor de kredieten toegekend in het kader van de wet-Brunfaut voor de uitvoering van infrastructuurwerken, het bouwrijp maken van percelen en het oprichten van gemeenschapsvoorzieningen in sociale woonwijken.

De heer M. Olivier stelt vast dat de huisvestingsmaatschappijen en erkende vennootschappen over een grote grondvoorraad beschikken. Deze kavels zijn meestal goed uitgerust. Kan de minister aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij geen richtlijn geven om de erkende vennootschappen aan te zetten deze grondvoorraad aan te snijden en deze „slapende” gronden aan te bieden aan de sociale koopsector. Gelet op de enorme prijsstijgingen van bouw kavels zou dit een stap in de richting zijn van een prijsregulering en een aanzet betekenen voor het voeren van een sociaal grondbeleid.

De minister wijst erop dat m.b.t. de betoelaging van de infrastructuurwerken (artikel 80 Huisvestingscode) het aantal aanvragen de beschikbare middelen overstijgt. Het honoreren van alle aanvragen zou 6,5 miljard frank kosten, terwijl er thans slechts een budgettaire enveloppe beschikbaar is van 1,3 miljard frank. De laatste twee jaren werden de kredieten verdubbeld. Vaak wordt gesteld dat Domus Flandria het leeuwedeel van deze kredieten voor zich reserveert.

Nochtans werd hiervoor slechts 170 miljoen frank uitgetrokken. Hij pleit voor een koppeling van artikel 80 van de Huisvestingscode met de initiatieven van VHM en IKB. Inzake de ter beschikkingstelling van een groter volume van uitgeruste bouw kavels aan de sociale koopsector, belooft de minister ter zake het advies in te winnen van de VHM en deze suggestie te onderzoeken.

De minister is eveneens voorstander van het verminderen van het aantal plenaire vergaderingen voor deze maatschappijen. Teveel vergaderingen houden werkt remmend op de besluitvorming en vertraagt de afhandeling van de ingediende projecten. Een beperking van het aantal plenaire vergaderingen van twee naar één verkleint de kans op het voeren van obstructie.

2.5. Sociale verhuurkantoren

Gelet op de preciaire rechtstoestand van de sociale verhuurkantoren, dringt de heer P. Breyne aan op een betere ondersteuning ervan. Spreker pleit voor een decretale onderbouw. Op basis van welke criteria zullen deze sociale verhuurkantoren worden gesubsidieerd? Ook vestigt de heer P. Breyne er de aandacht op dat deze sociale verhuurkantoren onmogelijk woningen mogen verhuren, gelet op de bepalingen van de federale huurwetgeving. Hij dringt aan op overleg met de federale minister van Justitie.

In deze context snijdt de heer F. Van den Eynde het probleem aan van de overlapping van verschillende initiatieven. Waarom hieraan nog een nieuwe schakel toevoegen? Hij wijst erop dat er inzake inbreidingsprojecten in kansarme buurten een grote overlapping is tussen de verschillende initiatieven (VFIK-gemeente, Koning Boudewijnstichting, Impulsfonds). Kan hieraan niet worden verholpen?

Minister De Batselier is van mening dat – inzake de socia-

le verhuurkantoren – best kan gewerkt worden met een aantal pilootexperimenten. Hiertoe werd door hem een dossier ingeleid bij de Vlaamse regering. Het gaat hierbij om een zestal sociale verhuurkantoren die reeds zeer actief was ; een drietal anderen werkten in het kader van de VFIK-projecten. Aldus wordt de overlapping teruggedrongen.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Decreetsbepalingen

Artikel 13 (programma 62.40)

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikelen 16, 30, 63, 64, 103

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

2. Begrotingstabel

Programma's 03.10 en 62.40

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

C. INDICATIEVE STEMMINGEN

Bij indicatieve stemmingen worden de aan de Commissie toegewezen decreetsbepalingen en programma's inzake huisvesting goedgekeurd met 7 stemmen tegen 2. Met eenzelfde stemming stelt de Commissie de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggever,

P. BREYNE

De voorzitter,

F. VAN DEN EYNDE

BIJLAGE 1

DETAILOVERZICHT VAN DE KWANTITATIEVE EVOLUTIE VAN HET URGENTIEPLAN
AANTAL INGEDIENDE PROJECTEN BIJ DOMUS FLANDRIA NV

DOMUS FLANDRIA N.V. 8/10/1993

SAMENVATTING GOEDGEKEURDE PROJECTEN

PROJECTEN		AANTAL		AANTAL WONINGEN			INITIATIEFNEMER - BOUWHEER				INITIATIEFNEMER - KOPER		
GOEDGEKEURD	PROJ.	HUUR	WOONINGEN	KOOP	WOONINGEN	TOTAAL	ERKENDE VENNOOT- SCHAP	GEMEENTE INTERCOMM. OCMW VL.WON.F.	PRIVE	ERKENDE VENNOOT- SCHAP	GEMEENTE INTERCOMM. OCMW VL.WON.F.	PART.	
tot 22/07/93								*		*			
DEFINITIEF	65	2.883		251		3.134	1.189	36		1.693	19	251	
PRINCIPIEEL	48	2.233		147		2.380	459	15		1.359	13	147	
TOTAAL	113	5.116		398		5.514	1.648	51		3.052	32	398	
%		93%		7%		100%	30%			55%		7%	
na 22/07/93													
DEFINITIEF	2	-		25		25	25	2		-		25	
PRINCIPIEEL	11	3		111		114	111	10		-		111	
TOTAAL	13	3		136		139	136	12		0		136	
%		2%		98%		100%	98%			0%		98%	
ALG. TOTAAL	126	5.119		534		5.653	1.784	63		3.052	32	534	
%		91%		9%		100%	32%			72%		9%	

Publiekrechtelijk initiatief : 4.066 + 1.050 + 136 + 3	=	5.255
Privaatrechtelijk initiatief : 398 + 0	=	398
Verhouding publiek - privaat :	92.96 / 7.04	

aantal projecten

Datum : 8-10-93.

DOMUS F'LANDRIA N.V.
DESGUINLEI 6
2018 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

rojecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal oninngen	(*) ard proj	stand van zaken	
							vorige	nu
111.01	ANTWERPEN (Rozemaai III)	e.v. De Goede Woning		1	155	H	6	6
111.02	ANTWERPEN (Aanselaarstr. I)	e.v. Beter Wonen		1	12	H	10	10
111.03	ANTWERPEN (Merksem-Elf Novemberstr)	OCMW Antwerpen		1	17	H	8	8
111.04	ANTWERPEN (Merksem)	OCMW Antwerpen		1	16	H	8	8
111.05	ANTWERPEN (F. De Vriendtstraat)	n.v. Finspico	v. De Ideale Woning	1	156	H	10	10
111.06	ANTWERPEN (Schortenlaan)	n.v. Icoma	v. Beter Wonen	1	72	H	4	4
111.07	ANTWERPEN (Stadswaag)	n.v. Interbuild	OCMW Antwerpen	2	73	H	6	6
					58	H		
111.08	ANTWERPEN (Eric Sasse)	e.v. Huisvesting Antwerpen		1	194	H	6	6
111.09	ANTWERPEN (Hennig II)	e.v. Huisvesting Antwerpen		1	54	H	8	8
111.10	ANTWERPEN (De Waelplein)	n.v. Den Hippodrome	v. Onze Woning	1	192	H	6	7
					80	K		
111.11	ANTWERPEN (Tweenenstr.)	e.v. De Goede Woning		1	10	H	6	6
111.12	ANTWERPEN (Rozemaai)	GIMV		1	320	H	6	7
111.13	ANTWERPEN (Thiebaud II)	e.v. Huisvesting Antwerpen		1	42	H	8	8
111.14	ANTWERPEN (Blancefloor)	n.v. WOBO		1	79	H	7	7
111.15	ANTWERPEN (Buutspoorweglei)	n.v. Wienen	v. Antwerpse Bouwcoöperatie	1	100	H	8	8
111.16	ANTWERPEN (Grote Steenweg-Solvijnstraat)	Blue Properties	v. Antwerpse Bouwcoöperatie	1	78	H	7	7
111.18	ANTWERPEN (Plankenbergr)	n.v. Janssen	v. De Ideale Woning	1	160	H	9	9
111.19	ANTWERPEN (Vingottestr.)	n.v. Dillen	v. Deumese Moderne Woning	1	21	K	4	4
111.21	ANTWERPEN (De Violier)	n.v. Van Roey	v. De Goede Woning	1	90	H	4	4
111.22	ANTWERPEN (Ter Heydelaan)	n.v. Verlat	OCMW Antwerpen	1	56	H	6	7
111.23	ANTWERPEN (LO Gloriantlaan)	e.v. Huisvesting Antwerpen	v. Deumese Moderne Woning	1	140	H	3	3
111.24	ANTWERPEN (Klaverbladdreef 1)	n.v. Dillen	v. Beter Wonen	1	44	H	4	4
111.25	ANTWERPEN (Wilrijk-Romanza)	OCMW Antwerpen		1	118	H	10	10
111.26	ANTWERPEN (JDe Graefstr.)	e.v. Ideale Woning		1	39	H	3	3

Datum 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of prijmtaite huurder	aantal projecten	totaal aantal oninngen	(*) aard proj	stand van zaken	
							vorige	nu
111.27	ANTWERPEN (Hennig II)	e.v. Huisvesting Antwerpen		1	44	H	6	6
111.28	ANTWERPEN (Aartselaarstraat 2)	e.v. Beter Wonen		1	10	H	6	6
111.29	ANTWERPEN (Pachstraat)	e.v. Huisvesting Antwerpen		1	22	H	3	3
111.30	ANTWERPEN (Biekoftstraat)	VZW SOMA	e.v. Onze Woning	1	16	H	4	4
111.31	ANTWERPEN (Bo - Montensstraat)	VZW SOMA	Stad Antwerpen	1	41	H	3	3
111.32	ANTWERPEN (Bo - Hoge Weg-Engelselei)	VZW SOMA	Stad Antwerpen	1	49	H	3	3
111.33	ANTWERPEN (Vincotte-Cronjéstraat)	VZW SOMA		1	88	H	4	4
111.34	ANTWERPEN (Klaverbladreef 2)	n.v. Dillen	e.v. Beter Wonen	1	44	H	4	4
111.35	ANTWERPEN (Klaverbladreef 3)	n.v. Dillen	e.v. Beter Wonen	1	44	H	4	4
111.36	ANTWERPEN (Kievlstraat)	bvba ICV	e.v. Deumese Moderne Woning	1	30	H	6	6
111.37	ANTWERPEN (Berendrecht - "Viswater")	e.v. De Goede Woning		1	100	H	3	3
111.38	ANTWERPEN (Ch. De Costerlaan)	n.v. Finspico	e.v. Antwerpse Bouwcoöperatie	1	288	H	8	8
111.39	ANTWERPEN (Ho - Zeelandstraat)	n.v. Kumpen	e.v. Beter Wonen	1	150	H	3	4
111.40	ANTWERPEN (PH Spaaklaan)	e.v. Beter Wonen		1	51	H	3	3
111.41	ANTWERPEN (Tumhoutsebaan)	n.v. Van Roey	v. Deumese Moderne Woning	1	100	H	4	4
111.42	ANTWERPEN (Tumhoutsebaan)	n.v. De Kouterpoort	v. De Ideale Woning	1	65	H	3	3
111.43	ANTWERPEN (Hennig I)	e.v. Huisvesting Antwerpen		1	50	H	4	4
111.44	ANTWERPEN (Luchtbal)	OCMW Antwerpen		1	30	H	3	3
111.45	ANTWERPEN (Cockerillkaai)	e.v. De Goede Woning		1	22	H	3	3
111.46	ANTWERPEN (Bloensstraat)	e.v. De Goede Woning		1	65	H+K	3	3
111.47	ANTWERPEN (De - Bisschoppenhoflaan)	n.v. Muyprou & Meganck	e.v. Deumese Moderne Wo.	1	47	H	3	4
111.48	ANTWERPEN (Ho - Weerstandlaan)	n.v. Cosimco	e.v. Beter Wonen	1	43	H	3	3
111.50	ANTWERPEN (Fr. Halsplein)	n.v. Ibens	e.v. Antwerpse Bouwcoöperatie	1	63	H	3	3
111.51	ANTWERPEN (St. Bernadsesteenweg)	t.v. Egra-Franki-Ibens-Van Roey	e.v. De Goede Woning	1	156	H	3	3
111.52	ANTWERPEN (Me - Lambrechtshoekenlaan)	n.v. Ilegems	e.v. De Goede Woning	1	96	H	3	3
111.53	ANTWERPEN (Vinkenstraat)	OCMW Antwerpen		1	55	H	3	3

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.
DESGUINLEI 6
20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of nrimaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*)		stand van zaken nu
						ard	proj	
111.54	ANTWERPEN (Borgerhousestraat)	b.v.b.a. Immo Profin	CMW Antwerpen	1	46	H	3	3
111.55	ANTWERPEN (Korte Koepoortstraat)	a.v. Immo Grobo	v. De Goede Woning	1	25	H	3	3
111.56	ANTWERPEN (Dambrugestraat)	c.v. Onze Woning		1	79	H	3	3
111.57	ANTWERPEN (Ballaertstraat)	i.v. Onze Woning		1	8	H	3	3
112.01	BOOM (Velodroomstraat)	a.v. Cosimco	v. GMBWS Boom Terhagen	1	160	H	10	10
114.01	MORTSEL (Koeisteerthofdreef)	c.v. De Ideale Woning		1	54	H	3	3
115.01	NIEL (Volkenbondstraat)	DCMW Niel		1	28	H	3	4
115.02	VIEL (Hellegat)	lgean		1	36	K	3	3
116.01	RUMST (Terhagen - Putstraat)	n.v. Cosimco	v. GMBWS Boom Terhagen	1	69	H	10	10
116.03	RUMST (Terhagen - K. Huysmansstraat)	c.v. Noord en Zuid		1	8	K		4
116.04	RUMST (Reet - Eikenstraat)	n.v. Nobel Vastgoed	v. GMBWS Boom Terhagen	1	64	H	3	3
117.01	SCHELLE (Tuinlei)	c.v. Sociale Bouwmaatschappij Schelle		1	16	H	3	3
117.02	SCHELLE (Wittegevelstraat)	n.v. Cosimco	v. Sociale Bouwmaatschappij Schelle	1	60	H	3	3
121.01	DUFFEL (Rietlei/Limsesteenweg)	c.v. Volkswoningen Duffel		1	12	H	10	10
121.02	DUFFEL (Arenberg)	c.v. Volkswoningen Duffel		1	32	H	3	3
121.03	DUFFEL (Rietlei 90/100)	c.v. Volkswoningen Duffel		1	12	H	3	3
121.04	DUFFEL (Verbrandhoevevweg)	e.v. Volkswoningen Duffel		1	10	H	3	3
121.05	DUFFEL (Binnenweg)	OCMW Duffel + e.v. Volksw. Duffel		1	22	H	3	3
121.06	DUFFEL (Trapstraat)	c.v. Volkswoningen van Duffel		1	15	K		2
122.01	LIER (Bogaertsvelen)	e.v. Lierse M'tij v.d. Huisvesting		1	80	H	4	4
122.02	LIER (Weeshuis)	OCMW Lier		1	20	H	4	4
123.01	MECHELEN (Brusseleisw.)	OCMW Mechelen		1	23	H	9	9
123.02	MECHELEN (Magdalenasw.)	OCMW Mechelen		1	16	H	4	4
123.03	MECHELEN (Kazernesraat)	OCMW Mechelen		1	8	H	4	4
123.04	MECHELEN (Nieuwendijkstr.)	GCM W Mechelen		1	5	H	6	6

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.
DESGUINLEI 6
20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard profi	stand van zaken	
							vorige	nu
123.05	MECHELEN (Schaalstraat)	OCMW Mechelen		1	7	H	9	9
123.07	MECHELEN (K. De Deckerstr.)	stad Mechelen		1	7	H	3	3
123.08	MECHELEN (Ziekelieden 18)	stad Mechelen		1	4	H	6	6
123.09	MECHELEN (Ziekelieden 22)	stad Mechelen		1	7	H	3	3
123.11	MECHELEN (Abeelstraat)	OCMW Mechelen		1	50	H	7	7
123.12	MECHELEN (Lange Heergracht)	n.v. Investpro	.v. Mech. Goedk. Woning+OCMW	1	90	H	6	6
123.13	MECHELEN (Chevalier Marin)	n.v. Immo Viersel - V.G. Groep	.v. De Mechelse Goedkope Woning	1	185	H	6	6
123.14	MECHELEN (Begijnenstraat)	n.v. Investpro	.v. Volkswoningen Duffel	1	44	H	6	6
123.15	MECHELEN (Plein Verenigde Natien)	e.v. Mechelse Goedkope Woning		1	4	H	5	6
123.16	MECHELEN (Korte Schipstraat)	OCMW Mechelen		1	26	H	5	5
123.17	MECHELEN (Karmelietenstr.)	OCMW Mechelen		1	23	H	5	6
123.18	MECHELEN (Hoveniersstr.)	OCMW Mechelen		1	6	H	3	3
123.22	MECHELEN (G. de Stassanstraat)	n.v. Investpro	.v. De Mechelse Goedkope Woning	1	39	K	3	3
123.23	MECHELEN (Abeelstraat)	e.v. Mechelse Goedkope Woning		1	68	H	6	6
123.24	MECHELEN (Leest - Molenbeek)	e.v. Kleine Landeigendom Mechelen		1	15	K	4	4
123.25	MECHELEN (Vrijbroekpark)	n.v. Vooruitzicht - n.v. BBC	Mechelse Goedkope Woning + part.	1	192	H	3	3
124.01	PUURS (Breendonk - Moorstraat)	e.v. Klein-Brabant		1	64	K		
124.02	PUURS (Ruisbroek - Donkstraat)	e.v. Klein-Brabant		1	20	K	3	4
124.03	PUURS (Veurt en Rijkweg)	e.v. Klein-Brabant		1	20	K	3	4
125.01	ST. AMANDS (Borgstraat)	e.v. Zonnige Woningen		1	6	K	4	4
125.02	ST. AMANDS (Borgstraat)	e.v. Zonnige Woningen		1	20	H	3	3
125.03	ST. AMANDS (Oppuurs)	v.z.w. Vlaanderen Bouwt	OCMW St. Amands	1	25	H	3	3
125.04	ST. AMANDS (Papaert)	gemeente St. Amands - vzw Viabo	particulieren	1	45	K	3	3
126.01	WILLEBROEK (Kebbinglei)	e.v. Klein-Brabant	.v. Volkshuisvesting Willebroek	1	20	K	3	4
126.02	WILLEBROEK (Tisselt)	n.v. Investpro	.v. Volkshuisvesting Willebroek	1	41	H	4	4
		n.v. Cosimco		1	50	H	6	7

Datum : 8-10-93.

. DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

rojecten p stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal rojecten	totaal aantal voningen	(*) ard proj	stand van zaken vorige nu
126.03	WILLEBROEK (Schoondonk)	e.v. Volkshuisvesting Willebroek		1	100	H	3
126.04	WILLEBROEK (Pickery-stadion)	VZW Vlaanderen Bouwt - Gem. Willebroek		1	59	K	3
126.06	WILLEBROEK (Oude Tuinwijk)	e.v. Volkshuisvesting Willebroek		1	41	H	3
131.02	HERENTALS (Morkhoven 1)	e.v. Zuiderkempen		1	5	K	10
131.03	HERENTALS (Diepend. 2-Handboogstraat)	e.v. Eigen Haard		1	16	K	6
131.04	HERENTALS (Diepend. 3-Schutterstr)	e.v. Eigen Haard		1	12	K	8
131.05	HERENTALS (Morkhoven 2)	e.v. Zuiderkempen		1	5	K	6
131.06	HERENTALS (Molensstraat)	bvba ICV	.v. Geelse Bouwmaatschappij	1	10	H	4
131.07	HERENTALS (Noorderwijk)	bvba ICV	.v. Geelse Bouwmaatschappij	1	32	H	6
131.08	HERENTALS (St. Anneke)	e.v. Zuiderkempen		1	40	K	4
132.01	HERENTHOUT (Vliegplein)	e.v. Zuiderkempen		1	24	K	10
132.02	HERENTHOUT (Zwanenberg)	e.v. Zonnige Kempen		1	24	H	4
132.03	HERENTHOUT (Elzenstraat)	e.v. Zonnige Kempen		1	17	H	7
133.01	HOOGSTRATEN (Donkaker)	e.v. De Noorderkempen		1	8	H	8
133.02	HOOGSTRATEN (Brouwerijstr.)	n.v. Cosinco	tad Hoogstraten	1	6	K	7
133.03	HOOGSTRATEN (Loenhoutsweg)	OCMW Hoogstraten		1	88	H	7
134.01	TURNHOUT (Tichelarijstraat)	Priso (Boom)		1	25	H	4
134.02	TURNHOUT (Wouwerstraat)	stad Turnhout		1	3	H	8
134.03	TURNHOUT (De Bosschen)	e.v. Gew. M'ij Kleine Landeigendom		1	13	H	3
134.04	TURNHOUT (Parkwijk)	e.v. Tumhouse M'ij voor de Huisvesting		1	14	K	5
134.05	TURNHOUT (de Merodelei)	OCMW Turnhout		1	24	H	4
134.06	TURNHOUT (Loechenberg)	Immo Partners België n.v.		1	6	H	3
211.01	BEERSEL (Artic + Rijkswach)	Haviland - e.v. Huisvesting Huizingen		1	132	K	2
211.02	BEERSEL (Volvo II)	n.v. SGRA	.v. Huisvesting Huizingen	1	65	K	2
					40	H	
					102	H	3

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.
DESQUINLEI 6
2018 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal voningen	(*)		stand van zaken
						ard proj	vorige	nu
211.03	BEERSEL (Windetickserland)	n.v. SGRA	.v. Huisvesting Huizingen	1	52	H	3	3
212.01	HALLE (St. Rochusstraat)	n.v. Constructief		1	37	K	6	7
212.02	HALLE (Lembeek - Malheide)	stad Halle		1	2	H	3	3
213.02	LINKEBEEK (Keiveldstraat / Brenthof)	n.v. Vlabo / OCMW Linkebeek		1	20	H	3	3
214.01	MACHELEN (Kosterstraat)	Gemeente Machelen		1	20	H	3	3
214.02	MACHELEN (J. Moensstraat)	e.v. Machelse Huisvesting		1	20	H	7	7
214.03	MACHELEN (Diegem)	n.v. Vaessen		1	37	K	3	3
215.01	ST. PIETERS-LEEUW (Impeleer 1)	e.v. Gew. Mij Huisvesting		1	22	H	8	8
215.02	ST. PIETERS-LEEUW (Impeleer 2)	e.v. Gew. Mij Huisvesting		1	32	H	3	3
216.01	VILVOORDE (Parklaan)	e.v. Inter-Vilvoordse Maatschappij		1	32	H	9	9
216.02	VILVOORDE (Goudbloemstraat)	e.v. Inter-Vilvoordse Maatschappij	.v. Heuvelhof .v. Heuvelhof .v. Heuvelhof .v. De Valkerij e.v. Sociale Bouw- en Kredietm'ij n.v. Cosimco	1	32	H	9	9
216.03	VILVOORDE (Faubourg)	e.v. Inter-Vilvoordse Maatschappij		1	91	H	4	4
217.01	DIEST (Pannehoeve)	OCMW Diest		1	40	H	3	3
221.02	DIEST (Gesticht Vervoort)	OCMW Diest		1	14	H	3	3
221.03	DIEST (Molensede)	OCMW Diest		1	12	H	4	4
221.04	DIEST (Schaffen)	OCMW Diest		1	10	H	4	4
222.01	LEUVEN (Lovensveld 1)	e.v. Heuvelhof		1	25	H	9	9
222.02	LEUVEN (Van Waeyenberglaan)	e.v. Heuvelhof		1	104	H	3	3
222.03	LEUVEN (Kessel-Lo Imelaan/Broekstraat)	n.v. Geerinckx		1	98	H	10	10
222.04	LEUVEN (Sint Barbara)	n.v. ABV		1	122	H	3	4
222.05	LEUVEN (Lovensveld 2)	e.v. Heuvelhof		1	38	H	9	9
222.06	LEUVEN (Valkerijgang)	e.v. De Valkerij	.v. Heuvelhof	1	26	K		
222.07	LEUVEN (Kessel-Lo - Toekomststraat)	e.v. Sociale Bouw- en Kredietm'ij		1	3	H	3	4
222.08	LEUVEN (Wijgmaal)	n.v. Cosimco		1	18	K	2	2
					73	H	3	3

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

2018 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard proj	stand van zaken	
							vroige	nu
223.01	TIENEN (Wezenhuis)	n.v. Gebr. Vandekerckhove	e.v. Huisvesting Tienen	1	130	H	7	7
223.03	TIENEN (Goetsenhaven)	stad Tienen		1	4	H	3	3
223.04	TIENEN (Bost)	stad Tienen		1	3	H	5	5
223.05	TIENEN (Elskensbosveld)	e.v. Sociale Bouw- en Kredietmij		1	20	K	2	2
311.01	BLANKENBERGE (Vlaamsestr.)	e.v. Het Lindenhof		1	8	K	8	8
311.02	BLANKENBERGE (De Craene 1)	stad Blankenberge		1	18	H	6	6
311.03	BLANKENBERGE (De Craene 2)	stad Blankenberge		1	16	H	5	5
311.04	BLANKENBERGE (Onderwijsstraat)	e.v. Het Lindenhof		1	43	G	3	3
312.01	BRUGGE (Jan Brito)	e.v. Eigen Heerd is Goud Weerd		1	10	H	7	7
312.02	BRUGGE (St. Paulus)	OCMW Brugge		1	10	H	9	9
312.03	BRUGGE (St. Kruis-Moerkerkesteenweg)	e.v. Brugse Mij Huisvesting		1	40	H	4	4
312.05	BRUGGE (Zandstraat)	Vlaams Woningfonds		1	28	H	10	10
312.06	BRUGGE (Dudzele - Neerhof)	e.v. Interbrugse Mij Huisvesting		1	13	H	9	9
312.07	BRUGGE (St. Kruis - Schoustraat)	e.v. Interbrugse Mij Huisvesting		1	5	K		
312.08	BRUGGE (St. Pietersmolenstraat)	e.v. Interbrugse Mij Huisvesting		1	7	H	9	9
312.09	BRUGGE (St. Pieters - 1e fase)	e.v. Brugse Huisvestingsmij.		1	3	K		
312.10	BRUGGE (Koolkerke - Zuid-Oost)	e.v. Brugse Huisvestingsmij.		1	12	H	9	9
312.11	BRUGGE (Assebroek)	e.v. Brugse Huisvestingsmij.		1	4	K		
312.12	BRUGGE (Wevershof)	e.v. Brugse Huisvestingsmij.		1	38	H	8	8
312.13	BRUGGE (Assebroek - Wederikmeers)	e.v. Interbrugse Maatschappij		1	13	K		
		OCMW Brugge		1	60	H	8	8
		e.v. Interbrugse Mij Huisvesting		1	20	K		
				1	3	K	6	6
				1	4	H		
				1	18	H	4	4
				1	10	H	9	9

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6
20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten op stand 0 niet vermeld					
nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	<div><div><div>totaal aantal woningen</div><div>(*) aard proj</div><div>stand van zaken vorige nu</div></div></div>
312.14	BRUGGE (Assebroek - Kluppelmeers)	e.v. Interbrugse M'ij Huisvesting		1	<div><div>4</div><div>K</div><div>9</div></div>
312.15	BRUGGE (St. Pieters - 2e fase)	e.v. Brugse Huisvestingsmaatschappij		1	<div><div>14</div><div>H</div><div>9</div></div>
312.16	BRUGGE (St. Andries / St. Hubertuslaan)	n.v. Huyzenruyt		1	<div><div>5</div><div>K</div><div>7</div></div>
312.17	BRUGGE (St. Hubertus)	OCMW Brugge		1	<div><div>49</div><div>H</div><div>3</div></div>
312.18	BRUGGE (St. Kruis-Malehoek)	e.v. Brugse M'ij Huisvesting		1	<div><div>16</div><div>K</div><div>4</div></div>
312.19	BRUGGE (St. Andries - St. Hubertuslaan)	n.v. Bostoën		1	<div><div>24</div><div>H</div><div>4</div></div>
312.20	BRUGGE (St. Kruis)	e.v. Haard en Kouter		1	<div><div>51</div><div>H</div><div>4</div></div>
312.31	BRUGGE (Ramskapelle)	e.v. Haard en Kouter		1	<div><div>42</div><div>K</div><div>3</div></div>
312.22	BRUGGE (St. Walburger-Twijnstraat)	e.v. Brugse M'ij Huisvesting		1	<div><div>29</div><div>K</div><div>3</div></div>
112.23	BRUGGE (H. Losschaertstr.-Weylerkazernes)	e.v. Brugse M'ij Huisvesting		1	<div><div>20</div><div>K</div><div>3</div></div>
313.01	KNOKKE-HEIST (Staquetstr.)	Gemeente Heist		1	<div><div>12</div><div>K</div><div>2</div></div>
313.02	KNOKKE-HEIST (Vlamingenstraat)	e.v. 't Heist Best		1	<div><div>48</div><div>H</div><div>0</div></div>
321.01	KOEKELARE (Kusersplein)	Gemeente Koekelare		1	<div><div>16</div><div>H</div><div>4</div></div>
321.02	KOEKELARE (De Moereweg)	e.v. Gew. Huisv.m'ij Veurne-Diksmuide		1	<div><div>5</div><div>H</div><div>3</div></div>
331.02	HEUVELLAND (Kapellerie Wijtschate)	e.v. De Leie		1	<div><div>6</div><div>K</div><div>4</div></div>
332.01	POPERINGE (Bellewijk)	e.v. De Mandel		1	<div><div>9</div><div>H</div><div>3</div></div>
332.02	POPERINGE (Beiaardstraat)	OCMW Poperinge		1	<div><div>18</div><div>H</div><div>8</div></div>
333.01	WERVIK (Geluwe)	OCMW Wervik		1	<div><div>8</div><div>K</div><div>3</div></div>
333.02	WERVIK (Gasstraat)	OCMW Wervik		1	<div><div>24</div><div>H</div><div>3</div></div>
333.03	WERVIK (Geluwe-De Moerput)	e.v. De Zuid-Westhoek		1	<div><div>22</div><div>H</div><div>3</div></div>
333.04	WERVIK (Geluwe - Dourdan)	e.v. De Leie		1	<div><div>16</div><div>H</div><div>3</div></div>
341.01	KORTRIJK (St. Jans)	Vlaams Woningfonds		1	<div><div>7</div><div>K</div><div>3</div></div>
341.02	KORTRIJK (Zwevegemstraat)	SVK De Poort	OCMW Kortrijk	1	<div><div>10</div><div>H</div><div>3</div></div>

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESIGNLEI 6

20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten op stand 0 (niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of uurinaire huurder	aantal projecten	totaal aantal voningen	(*)		stand van zaken	
						ard	proj	vorige	nu
341.03	KORTRIJK (Mosselbank)	e.v. Goedkope Woning		1	99	H	H	8	8
341.04	KORTRIJK (Heule)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	9	K	K	5	5
341.05	KORTRIJK (Kapellestraat)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	18	K	K	3	3
341.06	KORTRIJK (Morinengoed)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	7	K	K	3	3
341.07	KORTRIJK (Sporweglaan)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	12	K	K	3	3
341.08	KORTRIJK (Kooigem)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	10	K	K	3	3
342.02	MENEN (Oude Leilaan)	OCMW Menen		1	38	H	H	3	3
342.03	MENEN (Fonteinstraat)	e.v. Eigen Haard is Goud Waard		1	6	H	H	4	4
342.04	MENEN (Vagevuurstraat)	e.v. Eigen Haard is Goud Waard		1	11	H	H	4	4
342.05	MENEN (Ontvoogdingstraat)	b.v.b.a. Neccal	OCMW Menen	1	48	H	H	3	3
342.06	MENEN (Volkslaan)	b.v.b.a. Neccal	OCMW Menen	1	48	H	H	3	3
342.07	MENEN (Lauwe • Leiestraat)	e.v. Eigen Haard is Goud Waard		1	25	H	H	3	3
342.08	MENEN (Lauwe • Lauw)	e.v. Eigen Haard is Goud Waard		1	11	H	H	3	3
342.09	MENEN (Zwemkomstraat)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	4	K	K	3	3
342.10	MENEN (Keizer-Karel - F)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	10	K	K	3	3
342.11	MENEN (Keizer-Karel - G)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	12	K	K	3	3
342.12	MENEN (Iepersestraat)	e.v. Eigen Erf en Huis		1	22	K	K	3	3
351.01	BREDENE (Noord-Ede)	e.v. De Gelukkige Haard		1	58	H	H	4	4
351.02	BREDENE (Groenedijk)	e.v. Onze Landelijke Woning		1	50	K	K	4	4
351.03	BREDENE (Sluizen)	e.v. De Gelukkige Haard		1	59	H	H	4	4
351.04	BREDENE (Dorp)	e.v. De Gelukkige Haard		1	58	H	H	4	4
352.01	MIDDELKERKE (Leffinge)	e.v. Onze Landelijke Woning		1	34	K	K	5	5
352.02	MIDDELKERKE (Westende)	OCMW Middelkerke		1	10	H	H	4	4
352.03	MIDDELKERKE (Spermaliestraat)	OCMW Middelkerke		1	8	H	H	4	4
352.04	MIDDELKERKE (Sluisvaanstraat)	OCMW Middelkerke		1	10	H	H	7	7
352.05	MIDDELKERKE (Slijpe)	OCMW Middelkerke		2	2	H	H	3	3

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.
DESGUINLEI 6
2018 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten p stand 0 niet vermeld)						(*)		stand	
nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	laad proj	laad proj	vorige	nu
352.06	MIDDELKERKE (Sluiswijk)	C.v. Eigen Haard is Goud Waard	v. De Oostendse Haard	1	33	H	H	3	3
353.01	30STENDE (Cardijnplein)	e.v. De Gelukkige Haard		1	72	H	H	10	10
353.02	DOOSTENDE (Guldensporenlaan)	e.v. De Gelukkige Haard		1	84	H	H	10	10
353.03	DOOSTENDE (Mansveldstraat)	BOSTOEN		1	75	H	H	5	6
353.04	30STENDE (Taboralaan)	e.v. De Oostendse Haard		1	17	H	H	7	7
361.01	ZEGEM (Stationstraat)	Gemeente Izegem		1	6	H	H	4	4
361.02	ZEGEM (Nederweg 77)	e.v. Izegemse Bouwmaatschappij		1	4	H	H	3	4
361.03	ZEGEM (Wijngaardstraat)	e.v. Izegemse Bouwmaatschappij		1	18	H	H	4	4
361.04	ZEGEM (Brugstraat)	e.v. Izegemse Bouwmaatschappij		1	9	H	H	4	4
362.01	ROESELARE (Rumbeke - St. Rochusstraat)	e.v. De Mandel		1	32	H	H	6	6
362.02	ROESELARE (Beveren 1)	e.v. De Mandel	v. De Mandel	1	33	H	H	3	3
362.03	ROESELARE (Beveren 2)	e.v. De Mandel		1	26	H	H	4	4
362.04	ROESELARE (Gitsestraat-1)	n.v. Himco		1	37	H	H	3	3
362.05	ROESELARE (Gitsestraat-2)	n.v. Himco		1	17	K	K	3	3
362.06	ROESELARE (Mandelbeek)	n.v. Interbuild		1	200	H	H	3	3
362.07	ROESELARE (Bev.-Onledegoedstraat)	e.v. Huisv. Mij Midden West-Vlaanderen	v. De Mandel	1	18	K	K	4	4
372.01	DE PANNE (Koksijdedeweg)	OCMW De Panne		1	20	H	H	10	10
372.02	DE PANNE (Adinkerke)	e.v. Veurnese Bouwm'ij		1	13	H	H	7	7
372.03	DE PANNE (Adinkerke)	OCMW De Panne		1	16	H	H	3	3
372.04	DE PANNE (Oostduinstraat)	e.v. Veurnse Bouwm'ij		1	33	H	H	4	4
372.05	DE PANNE (Adinkerke - Cosijnmolen)	e.v. Veurnse Bouwm'ij	Gew. Huisv.m'ij Veurne-Diksmuide	1	38	H	H	4	4
373.01	NIEUWPOORT (Stuiverwijk)	e.v. Nieuwpoortse Volkswoning		1	25	H	H	10	10
373.02	NIEUWPOORT (Biblioteek)	e.v. Nieuwpoortse Volkswoning		1	20	H	H	3	3
373.03	NIEUWPOORT (Ramskapelle)	e.v. Gew. Huisv.m'ij Veurne-Diksmuide		1	7	K	K	3	3
373.04	NIEUWPOORT (Ramskapelle)	n.v. Huyzentuyt's Immo-Kantoor		1	8	K	K	3	4
374.01	VEURNE (Voetbalstraat)	e.v. Veurnese Bouwm'ij		1	21	H	H	3	3

Datum 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard proj.	stand van zaken	
							vorige	nu
111.02	AALST (Moonselbaan)	stad Aalst		1	39	H	6	6
811.03	AALST (Gasthuisstraat - 1)	OCMW Aalst		1	90	H	6	6
411.04	AALST (Rozendreef)	e.v. Dewaco Werkerswelzijn		1	38	H	4	4
111.05	AALST (Gasthuisstraat - 2)	OCMW Aalst		1	121	H	3	3
121.02	DENDERMONDE (Weldadigheids)	OCMW Dendermonde		1	5	H	2	6
422.01	HAMME (V. Wuitens 1)	e.v. Zoninge Woonst		1	43	H	8	8
422.02	HAMME (V. Wuitens 2)	e.v. Zoninge Woonst		1	37	H	8	8
423.01	LEBBEKE (Denderbelle - Wize)	gemeente Lebbeke		1	22	H	3	3
423.03	LEBBEKE (Meysvelt)	vzw Vlabo		1	100	K	3	3
424.01	WETTEREN (Weyndale II)	Intercomm. m'ij Dender, Durme en Schelde	artculieren	1	10	H	8	10
424.02	WETTEREN (Duinenoorde)	e.v. Eigen Dak		1	16	H	7	7
425.01	ZELE (Driesstraat)	OCMW Zele		1	80	H	5	5
425.02	ZELE (Narcisiaan)	e.v. Gew. Mij voor Woningbouw		1	18	H	5	5
					7	K		
432.01	ZELZATE (J. Chalmetlaan)	OCMW Zelzate		1	20	H	5	5
432.02	ZELZATE (Veldbrugstraat)	Noordvlaamse Huisvestingsm'ij		1	15	K	5	5
432.03	ZELZATE (F. Witoutcklaan)	OCMW Zelzate		1	10	H	5	5
441.02	GENT (Dendermondsesteenweg)	e.v. Gentse M'ij voor Huisvesting		1	42	H	4	4
441.03	GENT (St. Bemadettestraat)	Vlaams Woningfonds		1	6	H	3	3
441.04	GENT (Visitatiestraat 1)	stad Gent		1	4	H	8	8
441.05	GENT (Hippodroomlaan- 1)	e.v. Volkshaard		1	43	H	6	7
441.06	GENT (Koningsdal)	e.v. De Gentse Haard		1	8	H	6	6
441.07	GENT (Planetenwijk)	e.v. Volkshaard		1	16	H	6	7
441.08	GENT (De Hollain)	e.v. Gentse M'ij voor Huisvesting		1	101	H	4	4
441.09	GENT (Hogepont)	e.v. Gentbrugse Haard		1	9	H	7	7

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

20 18 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten opstand 0niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal voningen	(*) aantal proj	stand van zaken	
							vorige	nu
44 1.10	GENT (Ledeberg-Hundelgemsesteenweg)	e.v. Merelbeekse Goede Woning	.v. Gentse M'ij voor Huisvesting	1	10	H	6	6
44 1.11	GENT (Aatgemstraat)	e.v. Gentse M'ij voor Huisvesting		1	40	H	7	7
44 1.12	GENT (Stokerijstraat)	stad Gent		2	35	H	3	3
441.13	GENT(Polplein)	e.v. Ledebergse Gezonde Huisvesting		1	31	H	3	3
441.14	GENT (St. Margrietstraat • Baviaanstraat)	e.v. Gentse M'ij voor Huisvesting	.v. Gentse M'ij voor Huisvesting	1	20	H	7	7
441.15	GENT (Oude Brusselse Weg)	e.v. Ledebergse Gezonde Huisvesting		1	14	H	4	4
44 1.16	GENT (Excelsior)	n.v. ABV		1	224	H	4	4
44 1.17	GENT (Kempstraat)	e.v. Het Volk		1	14	K		
441.18	GENT (de Hemptinne)	n.v. ABV	.v. Gentse M'ij voor Huisvesting	1	12	K	3	3
44 1.19	GENT (Gentbrugge • Oudekouter)	e.v. Het Volk		1	248	H	3	3
44 1.20	GENT (Neerneersen)	e.v. Volkshaard		1	64	K		
441.31	GENT (Ottergemsesteenweg)	n.v. Wyckaert		1	10	K	4	4
441.22	GENT (Nieuwland • Kongostraat)	n.v. Maes	.v. Volkshaard .v. Gentse M'ij voor Huisvesting	1	264	H	6	6
44 1.23	GENT (Hippodroomlaan-3)	e.v. Kleine Landeigendom Het Volk		1	61	H	3	3
44 1.34	GENT (Visitatiestraat)	Stad Gent		1	52	H	3	3
441.25	GENT (De Muide • Haanstraat)	vzw Home Paula		2	14	K	3	3
44 1.26	GENT (Meulestedesteenweg)	bvba De Pauw Construct	.v. De Gentse Haard .v. De Gentse Haard	1	8	H	5	5
44 1.37	GENT (Gostakker)	n.v. Daman Dogaer		1	10	K	2	2
44 1.28	GENT (Koggestraat)	e.v. Volkshaard		1	8	H	3	3
441.29	GENT (Scheldeoord • fase 4/5)	Stad Gent		1	203	H	3	3
441.30	GENT (Begijnhof ter Hoyen)	v.z.w. O.L.V. Ter Hoyen	.v. Volkshaard .v. Gentse M'ij voor Huisvesting	1	16	H	3	4
441.31	GENT (De Groene Vallei)	n.v. De Meyer		1	54	H	3	3
44 1.33	GENT (Offerlaan)	e.v. Gentse M'ij Huisvesting		1	54	H	2	2
44 1.31	GENT (Wondelgem)	v.z.w. Vlaanderen Bouwt		1	312	H+K	3	3
				1	170	H	3	3
				1	8	K	3	3

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

2018 ANTWERPEN

Datum : 8-10-93.

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld.)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard proj.	stand van zaken	
							vorige	nu
441.35	GENT (Ledeberg - Lachaetstraat)	e.v. Volkshaard		1	58	H	3	3
451.01	RONSE (Scheldekoeter)	e.v. De Nieuwe Haard		1	32	H	4	4
451.02	RONSE (Yzerstraat - P. Gevangestraat)	e.v. De Nieuwe Haard		1	20	H	3	3
451.03	RONSE (Priesterstraat)	Stad Ronse / v.z.w. Vlabo		1	35	K	3	3
461.01	LOKEREN (Groene Vliedam 1)	n.v. BAM - Vastgoed		1	63	K	10	10
461.03	LOKEREN (Groene Vliedam 2)	n.v. BAM - Vastgoed	e.v. Tuinwijk	1	170	H	7	7
461.04	LOKEREN (Vondelstraat)	n.v. Cosimco	e.v. Tuinwijk	1	64	H	4	4
461.05	LOKEREN (Groene Vliedam 3)	n.v. BAM - Vastgoed	e.v. Tuinwijk + particulieren	1	40	H	3	4
461.06	LOKEREN (Eksaarde)	e.v. Waasse Landmaatschappij		1	38	K		
462.01	ST. NIKLAAS (Hogenakker)	e.v. St. Niklase Mij Huisvesting		1	14	K	5	5
462.02	ST. NIKLAAS (Azalealaan)	OCMW St. Niklaas		1	80	H	3	3
462.03	ST. NIKLAAS (Beisele)	OCMW St. Niklaas		1	20	H	4	4
462.04	ST. NIKLAAS (Nieuwkerken)	OCMW St. Niklaas		1	10	H	5	5
462.05	ST. NIKLAAS (Sinaai)	OCMW St. Niklaas		1	10	H	5	5
462.06	ST. NIKLAAS (Dries)	OCMW St. Niklaas		1	10	H	5	5
463.01	TEMSE (Sompershoek)	Stad St. Niklaas		1	1	H	3	3
463.02	TEMSE (Sompershoek)	e.v. Bouwmaatschappij van Temse		1	72	H	9	9
		e.v. Bouwmaatschappij van Temse		1	66	H	9	9
511.01	BERINGEN (Mijn-3 straten)	e.v. Kanton. Bouwmij van Beringen		1	7	H	7	7
511.02	BERINGEN (Koersel)	e.v. Kanton. Bouwmij van Beringen		1	15	H	4	4
511.03	BERINGEN (Paal)	e.v. Kanton. Bouwmij van Beringen		1	27	H	4	4
511.04	BERINGEN (Kolmen)	e.v. Kanton. Bouwmij van Beringen		1	30	H	6	7
511.05	BERINGEN (St. Jozefsstraat - wijk Kolmen)	n.v. TMA	e.v. Kanton. Bouwmij van Beringen	1	59	H	7	7
512.01	GENK (Hooijlaats/Dieplaan)	e.v. Nieuw Dak		1	71	H	7	7
512.02	GENK (Hoevenzavel)	e.v. Nieuw Dak		1	37	H	7	7

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.
DESGUINLEI 6
2018 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten OD stand 0 niet vermeld							
	nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) sard proji
	5 12.03	GENK (Steenek)	n.v. Steenek - n.v. Co-Plan	.v. Nieuw Dak	1	52	H 3
	5 13.01	HASSELT (Cruzenwijk)	n.v. Kumpen	.v. Hasseltse Huisvestingsm'ij	1	80	H 4
	5 13.03	HASSELT (Vannaerlantlaan)	n.v. Anda	.v. Hasseltse Huisvestingsm'ij	1	3	H 4
	513.04	HASSELT (Ter Hilst)	e.v. Hasseltse Huisvestingsm'ij		1	104	H 3
	513.05	HASSELT (Kermt)	n.v. Betimmo - n.v. Co-Plan	.v. Limburgs Tehuis	1	24	H 3
	513.06	HASSELT (De Tesch - Hefveldstraat)	e.v. Hasseltse Huisvestingsm'ij		1	11	K 3
	513.07	HASSELT (Sievoot)	e.v. Gewestelijke Landm'ij		1	15	K 4
	514.01	HERK-DE-STAD (Endepoel)	Linabo		1	25	K 10
	5 14.02	HERK-DE-STAD (Endepoel)	Plafitco	.v. Kantonnale M'ij Beringen	1	4	K 10
	5 14.03	HBRK-DE-STAD (Bndepoel)	ABC-villa		1	3	K 10
	5 14.05	HBRK-DE-STAD (Endepoel)	n.v. Vaesen		1	6	K 10
	5 14.06	HERK-DE-STAD (Bndepoel)	b.v.b.a. Gilen		1	7	K 10
	514.07	HBRK-DE-STAD (Vanweddingenlaan 1)	Gemeente Herk-de-Stad - Vlabo		1	24	H 3
	5 14.08	HBRK-DE-STAD (Berbroek)	Vlaams Woningfonds		1	2	H 3
	5 14.09	HERK-DE-STAD (Donk)	e.v. Kant. Bouwm'ij van Beringen		1	11	H 3
	514.10	HERK-DE -STAD (Vanweddingenlaan 2)	Gemeente Herk-de-Stad - Vlabo		1	12	K 3
	5 14.11	HBRK-DE-STAD (Schakkebroek)	e.v. Gew. Landmaatschappij Hasselt		1	10	K 4
	515.01	HEUSDEN-ZOLDER (Lindeman)	e.v. Kant. Bouwm'ij van Beringen		1	30	H 3
	5 15.02	HEUSDEN-ZOLDER	e.v. Kant. Bouwm'ij van Beringen		1	26	H 4
	515.03	HEUSDEN-ZOLDER (Boekt)	e.v. Kant. Bouwm'ij van Beringen	.v. Kantonnale M'ij Beringen	1	112	H 6
	515.04	HEUSDEN-ZOLDER (Eversel)	n.v. Kempenland		1	10	K 4
	5 16.01	LBOPOLDSBURG (Lindestraat)	e.v. Vooruitzien en Sparen		1	10	H 8
			e.v. Kanton. M'ij van Beringen			4	K 8
	5 16.02	LEOPOLDSBURG (Martelarenstraat)	e.v. Kant. M'ij van Beringen		1	10	H 3
	517.01	ST. TRUIDEN (Wilderen 1)	e.v. Nieuw St. Truiden		1	16	H 5

Datum : 8-10-93.

DOMUS FLANDRIA N.V.

DESGUINLEI 6

2018 ANTWERPEN

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

projecten op stand 0 (niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard proj.	stand van zaken	
							vorige	nu
517.02	ST. TRUIDEN (Gorsenweg)	e.v. Nieuw St. Truiden	.v. Nieuw St. Truiden .v. Nieuw St. Truiden .v. Nieuw St. Truiden .v. Nieuw St. Truiden .v. Nieuw St. Truiden .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis	1	46	H	6	7
517.03	ST. TRUIDEN (Viaductstraat)	n.v. Immo Jokri		1	22	H	3	3
517.04	ST. TRUIDEN (Slagmolenstraat)	n.v. Gilen		1	17	H	3	3
517.05	ST. TRUIDEN (Wilderen 2)	e.v. Nieuw St. Truiden		1	38	H	3	3
517.06	ST. TRUIDEN (Kortenbos)	bvba Prima-House		1	24	H	3	3
517.07	ST. TRUIDEN (Gelinden - Akkerhof)	e.v. Gew. Landmaatschappij Hasselt		1	6	K	4	4
517.08	ST. TRUIDEN (Bemissem)	bvba Gilen Woonprojecten		1	66	K	3	3
521.01	BREE (Hoogveld)	e.v. Kempisch Tehuis		1	10	H	10	10
521.02	BREE (Opitter)	e.v. Ons Dak		1	10	H	3	3
521.03	BREE (Kloosterstraat)	n.v. B.W.K.		1	41	H	3	3
521.04	BREE (Rode Kruislaan)	OCMW Bree	.v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis .v. Kempisch Tehuis	1	42	H	5	5
521.05	BREE (Knittorenwal)	n.v. Vanhout		1	89	H	3	3
522.01	DILSEN (Lodderkuilstraat)	e.v. Ons Dak		1	20	H	9	9
522.02	DILSEN (Lemmenshoef)	e.v. Landwaarts		1	10	K	4	4
522.03	DILSEN (De Licht)	e.v. Ons Dak		1	15	H	2	2
523.02	HAMONT-ACHBL (Kasteeldreef)	e.v. Kempisch Tehuis		1	27	H	3	3
523.03	HAMONT-ACHBL (Hamont 1 en 2)	e.v. Kempisch Tehuis		1	37*	H	3	3
524.01	HOUTHALEN-HELCHTEREN (De Heide)	e.v. Kempisch Tehuis		1	32	H	4	4
524.02	HOUTHALEN-HELCHTEREN (Lakerweg)	e.v. Kempisch Tehuis		1	11	H	4	4
524.03	HOUTHALEN-HELCHTEREN (Winningsveld)	e.v. Kempisch Tehuis		1	15	H	3	3
524.04	HOUTHALEN-HELCHTEREN (Essenstraat)	e.v. Kempisch Tehuis	.v. Vooruitzien en Sparen .v. Vooruitzien en Sparen .v. Ons Dak .v. Ons Dak .v. Ons Dak .v. Ons Dak	1	10	K	5	5
524.05	HOUTHALEN-HELCHTEREN (Broekerveld A)	e.v. Vooruitzien en Sparen		1	10	K	3	3
525.01	KINROOI (Kessenich 1)	e.v. Ons Dak		1	14	H	7	7
525.02	KINROOI (Kessenich 2)	e.v. Ons Dak		1	19	H	3	3
525.03	KINROOI (Baekhoven)	e.v. Ons Dak		1	12	H	3	4
525.04	KINROOI (Dorpsplein)	e.v. Ons Dak		1	10	H	3	3

Datum : 8-10-93.

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 nietvermeld)									
	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard proj.	stand van zaken		
							van vorige	nu	
526.01	LOMMEL (Brederostraat)	e.v. Kempisch Tehuis		1	10	H	10	10	
526.02	LOMMEL (Lutlommelse Heide)	e.v. Kempisch Tehuis		1	26	H	4	4	
526.03	LOMMEL (Kerkhoven)	stad Lommel		1	18	H	4	4	
526.04	LOMMEL (Lutlommel-Torenstraat)	stad Lommel		1	18	H	4	4	
526.05	LOMMEL (Kolonie)	OCMW/Lommel		1	16	H	5	6	
526.06	LOMMEL (G. Bomansstraat)	OCMW Lommel		1	40	H	4	4	
526.07	LOMMEL (Heide • Heuvel)	OCMW Lommel		1	15	H	5	6	
526.08	LOMMEL (Mudakkers + Heide)	e.v. Noorderkempen		1	14	K	8	8	
527.01	MAASEIK (Izeven 2)	e.v. Ons Dak		1	15	H	9	9	
527.02	MAASEIK (Rode Kruisstraat)	e.v. Ons Dak		1	30	H	9	9	
527.03	MAASEIK (Pier de Smid)	e.v. Ons Dak		1	24	H	3	3	
527.04	MAASEIK (Mgr. Koningsstraat)	OCMW Maaseik		1	48	H	3	4	
528.01	PEER (Aen de Kerkepoort)	n.v. Vaessen	.v. Kempisch Tehuis	1	46	H	3	3	
528.02	PEER (De oude melkerij)	Stad Peer	.v. Kempisch Tehuis	1	35	H	3	3	
					12	K			
528.03	PEER (Kleine Brogel)	Stad Peer	.v. Kempisch Tehuis	1	6	H	3	3	
528.04	PEER (Grote Brogel)	stad Peer		1	7	H	3	3	
528.05	PEER (Wijknaal)	Stad Peer	OCMW Peer	1	12	H	2	2	
531.01	BILZEN (Broekenveld)	C.v. Limburgs Tehuis		1	24	H	3	3	
531.02	BILZEN (Munsterbilzen)	e.v. Een huis met een tuintje		1	11	K	7	7	
532.02	BORGLOON (Hoepettingen)	C.v. Kleine Landeigendom		1	12	K	5	5	
533.01	KORTESSEM (Hachent • le fase)	e.v. Limburgs Tehuis		1	18	H	3	3	
533.02	KORTESSEM (Guigoven)	e.v. Een huis met een tuintje		1	12	K	0	3	
534.01	MAASMECHELEN (Vucht)	C.v. Land voor Allen		1	12	K	4	4	
536.01	TONGEREN (Astrid)	n.v. Vaessen	.v. Tongershuis	1	19	K	3	4	
536.03	TONGEREN (Siegelmarkt)	e.v. Tongershuis		1	27	H	3	3	

DOMUS FLANDRIA N.V.
DESGUINLEI 6
20 18 ANTWERPEN

Datum : 8-10-93.

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

(projecten op stand 0 niet vermeld)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer	koper of primaire huurder	aantal projecten	totaal aantal woningen	(*) aard projecten	stand van zaken vorige nu
536.03	TONGEREN (Gasthof)	n.v. Gasthof	e.v. Tongershuis	1	77	H	7
536.05	TONGEREN (Moerenpoort 2)	n.v. Beerts	e.v. Tongershuis	1	24	H	3
536.06	TONGEREN (Koninksem)	C.V. Kleine Landeigendom		1	15	K	4
536.07	TONGEREN (Vreeren)	C.V. Kleine Landeigendom		1	15	K	4
TOTAAL :				398	16.538		
WAARVAN NIEUWBOUW :				360	15.228		
RENOVATIES :				38	1.310		

K : Koopwoningen
H : Huurwoningen

Koopwoningen totaal 2.111
Huurwoningen totaal 14.007
Gemengd (K + G) 420

 = renovatie werken

Datum : 8-10-93.

PAGINA 18/18

OVERZICHT VAN DE PROJECTEN

~~Stand van Zaken verbatim van de zittingen~~

- 1) mondeling aangekondigd initiatief
- 2) schriftelijk aangekondigd initiatief
- 3) principiële aanvraag ingediend
- 4) principiële aanvraag voorgelegd aan de Technische Commissie
- 5) principiële aanvraag goedgekeurd
- 6) definitieve aanvraag ingediend
- 7) definitieve aanvraag voorgelegd aan de Technische Commissie
- 8) definitieve aanvraag goedgekeurd
- 9) opdracht tot uitvoering werken is toegewezen
- 10) werken zijn angevat

DOMUSFLANDRIA N.V.

DES GUINLEI 6
2018 ANTWERPEN

Datum : 1 -10-93.

OVERZICHT PROJECTEN IN UITVOERING (aangepaste versie)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer / bouwheer	hoofdaannemer	totaal aantal uoningen	aanvang werken	oplevering
111.02	ANTWERPEN (Aartselaarstr. 1)	e.v. Beter Wonen	n.v. Bouwwerken Vanheel (Ham)	12	1-5-93	31-7-94
111.05	ANTWERPEN (F. De Vriendtstraat)	n.v. Finspico	n.v. Fin-Construct (Antwerpen)	156	22-3-93	14-9-94
111.25	ANTWERPEN (Wilrijk-Romanza)	OCMW Antwerpen		118		
112.01	BOOM (Velodroomstraat)	n.v. Cosimco	n.v. Cosimco (Kontich)	160	1-8-93	1-11-94
116.01	RUMST (Terhagen - Putstraat)	n.v. Cosimco	n.v. Cosimco (Kontich)	69	1-9-93	31-10-94
				8		
121.01	DUFFEL (Rietlei/Linssesteenweg)	e.v. Volkswoningen Duffel	Gebr. Moons Bouwbedrijf (Hechtel)	12	1-5-93	3 1-7-94
131.02	HERENTALS (Morkhoven 1)	e.v. Zuiderkempen	n.v. Bouwwerken Schoofs-Steegmans (Lummen)	5	2-8-93	3 1-7-94
132.01	HERENTHOUT (Vliegplein)	e.v. Zuiderkempen	n.v. Bouwwerken Vanbeel (Ham)	24	15-6-93	3 1-8-94
216.01	VILVOORDE (Parklaan)	e.v. Intervilvoordse Mij	n.v. EGTA (Antwerpen)	32	27-9-93	31-1-95
216.02	VILVOORDE (Goudbloemstraat)	e.v. Intervilvoordse Mij	n.v. EGTA (Antwerpen)	32	27-9-93	31-1-95
222.03	LEUVEN (Kessel-Lo 1meilaan/Broekstraat)	n.v. Geerinckx	T.V. Thijs-Vandevelde (Nijlen)	98	1-9-93	30- 11-94
312.05	BRUGGE (Zandstraat)	Vlaams Woningfonds	n.v. Everaert-Coorenan (Overmere)	28	6-5-93	28-2-94
312.06	BRUGGE (Dudzele)	e.v. Interbrugse Mij	n.v. Huyzenruyt (Beveren-Leie)	18	20-8-93	30-4-94
3 12.09	BRUGGE (St. Pietersmolenstr.)	e.v.Brugse M'ij	n.v. EGTA (Antwerpen)	51	4-10-93	16-2-95
3 12.13	BRUGGE (Assebroek 1)	e.v. Interbrugse Mij	n.v. Huysman (Eeklo)	14	1-9-93	30-8-94
3 12.14	BRUGGE (Assebroek 2)	e.v. Interbrugse M'ij	n.v. Huysman (Eeklo)	19	1-9-93	30-8-94
353.01	OOSTENDE (Cardijnplein)	e.v. De Gelukkige Haard	n.v. EGTA (Antwerpen)	72	1-9-93	31-12-94
353.02	OOSTENDE (Guldensporenlaan)	e.v. De Gelukkige Haard	n.v. EGTA (Antwerpen)	84	1-9-93	31-12-94
372.01	DE PANNE (Koksijdedweg)	OCMW De Panne	bvba Despierre (Houthulst)	20	1-8-93	3 1-7-94
373.01	NIEUWPOORT (Stuiverwijk)	e.v. Nieuwpoortse Volkswoning	bvba Despierre (Houthulst)	25	1-9-93	15-1-95
4240 1	WETTEREN (Molenstraat)	Intercommunale DDS	n.v. Cordeel(Temse)	10	1-8-93	1-8-94

Datum : 13-10-93.

OVERZICHT PROJECTEN IN UITVOERING (aangepaste versie)

nr.	gemeenten	initiatiefnemer / bouwheer	hoofdaannemer	totaal aantal woningen	aanvang werken	oplevering
461.01	LOKEREN (Groene Vlaadam 1)	BAM-Vastgoed	n.v. BAM-Construction (Antwerpen)	63	1-4-93	30-9-94
5 14.01	HERK-DE-STAD (Endepoel)	Linabo	bvba Luyten (Kermt)	25	1-3-93	31-5-94
5 14.02	HERK-DE-STAD (Endepoel)	Plafitico	Plafitico	4	1-3-93	3 1-7-93
5 14.03	HERK-DE-STAD (Endepoel)	ABC-villa	ABC-villa	3	1-3-93	31-7-93
5 14.05	HERK-DE-STAD (Endepoel)	n.v. Vaesen	n.v. Vaesen	6	1-4-93	30-9-93
5 14.06	HERK-DE-STAD (Endepoel)	b.v.b.a. Gilen	bvba Gilen	7	1-5-93	3 1-8-93
521.01	BREE (Hoogveld)	e.v. Kempisch Tehuis	n.v. Gebr. Joosten & Zonen	10	1-4-93	30-6-94
526.01	LOMMEL (Brederostraat)	e.v. Kempisch Tehuis	n.v. Mertens bouwondernemingen (Lommel)	10	1-4-93	30-4-94

 = renovatie

BIJLAGE 2

SAMENSTELLING VAN DE VLAAMSE
WOONCODE-COMMISSIE

De leden van de Vlaamse Wooncode-Commissie :

Arijs Eric, Directeur-generaal van het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen

Beersmans Hugo, Secretaris van de Vlaamse Hoge Raad voor de Huisvesting

Claeys Danny, Schepen van openbare werken, verkeersveiligheid, ruimtelijke ordening, huisvesting, leefmilieu en jeugd (Gemeente Nazareth)

Colpaert Katrien, Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten

De Decker Pascal, Huisvestingsdeskundige

Decaluwe Carl, Lid van de Raad van Bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

De Graeve Johan, Departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden

De Smet Hugo, Administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

Dubois Willy, Bestuur Huisvesting, Buitendienst Vlaams-Brabant, Secretaris van de Provinciale Werkgroep Huisvesting Vlaams-Brabant

Forier Bennie, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Goossens Luc, Voorzitter Universiteit Antwerpen – Voorzitter van de Vaste werkgroep Kansarmoede van de Vlaamse Hoge Raad voor de Huisvesting – Voorzitter van het Vlaams Overleg Bewonersbelangen

Hubeau Bernard, Docent Rijksuniversiteit Utrecht

Inslegers Geert, Overleg van Vlaamse Huurdersverenigingen

Jamar Tony, Sociaal Verhuurkantorenplatform West-Limburg

Maebe Georges, Bestuursdirecteur van het Bestuur Huisvesting van de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Putman Mark, Zaakvoerder van de Gentse Maatschappij voor de Huisvesting

Rombaut Herman, Adjunct-administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

Roosen Steven, Plangroep „Structuurplan Vlaanderen”

Slagmulder Herman, notulant van de VWC-Commissie Bestuur Huisvesting, adjunct-adviseur

Van den Bosch Hilde, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Van Havere Luc, Secretaris van de VWC-Commissie Bestuur Huisvesting

Van Oevelen Aloïs, Universiteit Antwerpen (Departement rechten – UIA)

Van Sprundel Paul, Inspecteur van Financiën

Vervoort Luc, Wetenschappelijk medewerker Universiteit Antwerpen

Willems Karel, Algemene Spaar- en Lijfrentekas

**- Programma 61.3 -
Ordening van het Platteland**

A. ALGEMENE BESPREKING

**1. Inleidende uiteenzetting door de heer N. De Batselier,
minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse
minister van Leefmilieu en Huisvesting**

De minister verwijst naar zijn beleidsbrief van oktober 1992, waarin hij het belang van de totaalbenadering van het landelijk gebied sterk beklemtoonde. Voornamelijk vanuit de invalshoek landinrichting worden ondertussen de eerste resultaten in verband met een globale en gecoördineerde inrichting van het platteland voorgelegd. Het richtplan voor het pilootproject N.-0. Limburg is afgewerkt en voorgesteld aan de betrokken gemeentebesturen. Voor het pilootproject Westhoek is het richtplan in afwerking.

In afwachting van de definitieve goedkeuring van deze richtplannen worden in deze projectgebieden reeds concrete initiatieven genomen die kaderen in de voorstellen van het richtplan. Zo worden plannen geconcretiseerd in verband met weidevogelbeheer in Sint-Martensheide en wordt het herstelplan van de Aalbeek gerealiseerd conform de doelstellingen van het richtplan. Voorbereidende besprekingen worden gevoerd met betrekking tot natuurontwikkeling in Zuid-willemsvaart.

Voor wat De Westhoek betreft heeft de VLM ten behoeve van het project Dode Ijzer te Roesbrugge gronden aangekocht om een multifunctionele inrichting van de oude arm van de Ijzer mogelijk te maken. De voorgestelde inrichtingsmaatregelen met betrekking tot de Dode Ijzer zijn in uitvoering. De inrichtingsmaatregelen met betrekking tot beplanting en versterking van natuurwaarden zijn in ontwerp.

De kleinschalige waterzuivering aan de Kallebeek in het kader van de ruilverkaveling Beveren-Ijzer met daaraan gekoppeld een beplantingsplan naar de concepten van landinrichting zijn in voorbereiding.

De inrichting van het jaagpad langs de Ijzer in de ruilverkaveling Beveren-Ijzer naar de concepten van landinrichting wordt aanbesteed.

Voorbereidende besprekingen worden gevoerd met verscheidene betrokken overheden ten behoeve van de realisatie van inrichtingsmaatregelen met betrekking tot de Ijzer. Dit gebeurt met afstemming op het ecologisch impulsproject Ijzervallei.

Naast de twee reeds vermelde projecten N.-0. Limburg en Westhoek zijn er twee nieuwe voorstellen voor landinrichtingsprojecten in onderzoek. Betreffende het Leieproject gaf de Commissie voor Landinrichting een positief advies en werd de voorstudie aangevat.

Een voorstel met betrekking tot de Netevallei zal op de eerstvolgende vergadering van de Commissie voor Landinrichting ter advisering worden voorgelegd, waarna ook voor dit project de voorstudie van start kan gaan.

Inzake de ruilverkaveling geeft de minister volgend overzicht van de stand van zaken.

Eind 1993 worden vier ruilverkavelingsprojecten beëindigd (Paddegat, Rutten, Huise en Klein Brabant) voor een oppervlakte van 6100 ha. Dat brengt het totaal afgewerkte ruilver-

kavelingsprojecten in Vlaanderen op 117 voor een gezamenlijke oppervlakte van 138.600 ha.

Er zijn 15 projecten in onderzoek voor een totale oppervlakte van 27.000 ha :

- voor twee projecten (Mettekoven en Grootloon) is het onderzoek voorzien in artikel 5 van de ruilverkavelingswet al uitgevoerd. Vooraleer over het nut van deze projecten kan beslist worden, zal een globaal structuurplan worden opgesteld ;

- voor 1 project (Bollebeek) is het ruilverkavelingsplan opgesteld. Op vraag van de minister is een aanvullend onderzoek aangevat, meer bepaald met betrekking tot de mogelijke opname in het blok van een zone voor specifieke uitbouw van tuinbouwprojecten ;

- voor 3 projecten wordt het ruilverkavelingsplan opgesteld (Merksplas, Reninge en Vissenaken) ;

- voor 6 projecten (Woesten, Jesseren, Sint-Gillis-Waas, Sinaai, Elingen en Zondereigen) zal het ruilverkavelingsplan door een studie bureau worden opgesteld in 1994 ;

- voor de overige 3 projecten wordt een vooronderzoek naar de wenselijkheid van de projecten verricht.

Daarnaast zijn er 19 ruilverkavelingsprojecten in verschillende fases van uitvoering voor een totale oppervlakte van **30.600** ha.

De ruilverkaveling „nieuwe stijl” betekent concreet dat de investeringen zodanig gestuurd worden dat ook andere sectoren dan de landbouw baat hebben bij ruilverkaveling. Ten behoeve van de realisering van doelstellingen van niet-agrarische sectoren (landschap, natuur, milieu, recreatie, . . .) worden de beschikbare instrumenten maximaal aangewend, zonder afbreuk te doen aan de landbouweconomische doelstelling van het instrument ruilverkaveling.

Evolutie van de ruilverkavelingsinvesteringen

Dat de doelstellingen van de ruilverkaveling „nieuwe stijl” ook werkelijk worden verwezenlijkt, is merkbaar in de evolutie van de ruilverkavelingsinvesteringen.

In de ruilverkaveling „nieuwe stijl” is het aandeel van de investeringsuitgaven voor natuur en landschap gemiddeld 20 percent. Het aandeel dat uitgegeven wordt ter verbetering van de algemene en individuele landbouwstructuren bedraagt gemiddeld 35 percent. De resterende 45 percent wordt gespendeerd aan inrichtingsmaatregelen met een gemengd karakter.

Bij ruilverkavelingen uitgevoerd volgens de wet van 1956 en 1970 was het aandeel van de investeringen dat exclusief naar landbouw ging voor Vlaanderen gemiddeld 65 percent. De investeringen gespendeerd aan landschapszorg bedroegen nog geen 1 percent.

Om de doelstellingen inzake landinrichting en ruilverkaveling te realiseren, worden kredieten voorzien ten belope van 395,4 miljoen frank (b.a.'s 12.33 en 61.03).

Hiervan is 4,6 miljoen frank bestemd voor kosten van studieopdrachten en inzonderheid voorlichting, een status-quo ten opzichte van 1993.

Voor de ondersteuning van ruilverkavelings- en landinrichtingswerken is een bedrag voorzien van 390,8 miljoen frank, hetzij een indexatie van het niveau 1993 (aangepast begroting) . Het programma omvat wegenwerken, afwateringswer-

ken, kavelinrichtingswerken, landschapsstudies, werken van landschapszorg en maatregelen van landinrichting in het algemeen.

Evolutie van het recht van verkoop

De aankooppolitiek werd geactiveerd om maatregelen op vlak van natuur en milieu te verwezenlijken. In 1992 kocht de VLM 57,6 ha aan. Voor dit jaar is de aangekochte oppervlakte reeds opgelopen tot 102 ha (oktober 1993). In de lijn van de geactiveerde aankooppolitiek kunnen we dan ook spreken van een stijgende trend, zeker indien men deze 102 ha vergelijkt met de 38 ha die voorheen gemiddeld jaarlijks werd aangekocht.

Maatregelen van landinrichting

De doelstellingen van milieu, natuur en landschap worden mede gerealiseerd door passende maatregelen van landinrichting. Zo werd er voor deze maatregelen dit jaar al 5,6 miljoen frank vastgelegd. Voor 26,7 miljoen frank zijn er dossiers in afhandeling. Voor 1993 zou dit een totaal van 32,3 miljoen frank betekenen. Voor de komende jaren kan een analoge intensieve toepassing van dit instrument verwacht worden, afhankelijk van de ontwikkeling van de projecten in onderzoek. De omzendbrief omtrent artikel 69, ten 5e van de ruilverkavelingswet, die de beperkingen van vroegere omzendbrieven betreffende de toepassing van maatregelen van landinrichting opheft, is intussen verspreid.

Om de verbetering van de landbouwstructuren te realiseren via een geïntegreerd project en om de doelstellingen inzake landinrichting te realiseren is de VLM een belangrijke instelling.

De kredieten op de basisallocaties 41.41 en 61.41 voorzien in de nodige dotaties voor respectievelijk de werkingskosten en de investeringsuitgaven van deze instelling.

De werkingsdotatie stijgt van 730,5 miljoen frank tot 786,7 miljoen frank. De investeringsdotatie komt op 26,5 miljoen frank. De stijging van de werkingsdotatie is te wijten aan de algemene baremaherziening en de verdere opvulling van het kader.

Bij de VLM worden ook personeelsleden ingezet specifiek voor de Mestbank-activiteiten lastens het Minafonds.

Wat de waterbeheersing en landbouwwegen betreft, wordt globaal een bedrag voorzien van 830,8 miljoen frank. Dit is een vermindering ten opzichte van 1993 met bijna 10 miljoen frank. Deze daling is te wijten aan de zogenaamde uitsterfkredieten ingevolge de inwerkingtreding van het Investeringsfonds (goed voor 23 miljoen frank). Men dient er immers rekening mee te houden dat de subsidiëring met betrekking tot het net der onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie door de inwerkingtreding van het Investeringsfonds wordt beperkt tot de werken in opdracht van de polders en de wateringen. Het betrokken krediet op de basisallocatie 63.20 wordt dan ook teruggebracht van 120 miljoen frank in 1993 (aangepaste begroting) tot 97 miljoen frank (vermits geen bedragen meer dienen ingeschreven te worden voor de betoelaging van opdrachten door de gemeenten).

Voor de investeringen aan het net van de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, die ten laste vallen van het Gewest, is een bedrag voorzien van 358,8 miljoen frank, hetzij een indexatie ten opzichte van het niveau 1993 (aangepaste begroting) (b.a. 73.20).

Het krediet met betrekking tot allerhande uitgaven in ver-

band met de onbevaarbare waterlopen (12.28) stijgt van 370,1 miljoen frank tot 375 miljoen frank. Het betreft hier ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken aan de waterlopen van de eerste categorie, de exploitatie, het herstel en het onderhoud van pompgemalen en stuwen, uitgaven voor muskusratbestrijding en de verwijdering van schadelijk slib.

Wat de diverse acties betreft, worden op de basisallocatie 12.01 de specifieke werkingskosten ingeschreven dienend voor de ordening van het platteland (aankoop van allerhande produkten en klein materiaal ; kledij voor de personeelsleden ; aankoop van brandstof voor voertuigen). Hiertoe is een bedrag voorzien van 5,2 miljoen frank.

Voor de bestrijding van de muskusrat en de gewone rat is specifiek op de basisallocatie 12.25 een bedrag ingeschreven van 15,6 miljoen frank (tegenover 15,3 miljoen frank in 1993).

Tenslotte is op de basisallocatie 74.02 een bedrag voorzien van 12,5 miljoen frank (tegenover 12,3 miljoen frank in 1993) voor de verdere aankoop van voertuigen ter vervanging van het huidige voertuigenpark.

2. Bespreking

2.1. Een geïntegreerd landinrichting+ en ruilverkavelingsbeleid en een gedegen open ruimtebeleid

De heren J. De Seranno, J. Timmermans en J. Van Looy pleiten voor een totaalbenadering in het landinrichtings- en ruilverkavelingsbeleid bij de inrichting van het landelijk gebied ten behoeve van de verschillende functies (landbouw, bosbouw, natuurbehoud, landschapsopbouw).

De heer J. De Seranno stelt vast dat 1/4 van de oppervlakte van de open ruimte in het Vlaamse Gewest, door middel van ruilverkavelingsprojecten is ingericht, of in voorbereiding is. Het leeuwedeel van het bos- en landbouwareaal moet in Vlaanderen nog worden aangepast om de economische leefbaarheid en derhalve de duurzaamheid ervan te verzekeren. Tussen de stedelijke en de echte landelijke zones zijn anderszijds grote „twijfelgebieden” ontstaan. In deze zones is de rurale bestemming het meest kwetsbaar wegens de structurele zwakheid van de bedrijven zelf en van de agrarische infrastructuur. Voorbeeld hiervan zijn Midden-Limburg, Hageland, de Zuiderkempen, het Willebroekse, enz. waar de gebrekkige landbouwstructuur geen weerstand kan bieden tegen de verstedelijking. Recente cijfergegevens bewijzen dit. Aan de bedreigde landbouw moet opnieuw een economisch draagvlak worden verschaft. Tijdens de bespreking van het bosdecreet werd in de bevoegde Commissie ruim aandacht besteed aan de noodzaak om ook voor de bosbouw het economisch rendement te versterken. Spoedige initiatieven dringen zich ook hier op.

Door de zwakke structuur van de bedrijven, in de meestal vruchtbaarste en ecologisch waardevolle valleien – de kavels zijn te klein voor een oordeelkundige landbouwexploitatie – zijn de gronden er het voorwerp van speculatie en van ongeordende verblijfsrecreatie. Daarenboven is de agrarisch-technische ontsluiting van de kleine landbouwkavels dikwijls onvoldoende (onder andere slechte afwatering). Veel achterliggende percelen zijn quasi onbereikbaar voor moderne landbouwmachines, terwijl de goed ontsloten waardevolle kavels door kapitaalkrachten worden ingepikt.

De heer J. De Seranno pleit voor de instandhouding vooral

van de melkveebedrijven in de ecologisch waardevolle gebieden, omdat zij onontbeerlijk zijn voor het beveiligen van de landelijke ruimte.

De heer J. De Seranno stelt voor om met de Commissie aan de Zuiderkempem, waar sinds jaren ruilverkavelings- en landinrichtingsprojecten werden gevraagd, een werkbezoek te brengen. De Commissie stemt hiermede in.

De heer J. Timmermans, waarnemend voorzitter, vraagt aan de heer J. De Seranno ter zake een ontwerpprogramma voor te stellen in samenwerking met het kabinet van minister N. De Batselier.

De gezinsbedrijven hebben het bijzonder moeilijk, gelet op de verdere uitbouw van de Europese eenheidsmarkt en de inkapseling van het Europees landbouwbedrijf in een mondiale prijsvorming. Ook op het binnenlandse vlak krijgt de boer veel quota-regelingen en andere contingerende maatregelen te verwerken (onder meer beperkingen inzake bemesting en ontwatering).

Vervolgens benadrukt de spreker de grote interdependentie tussen de diverse aspecten, namelijk landbouwsector, bosbouw, natuurbehoud en landschapszorg. Hij pleit voor een landbouwpolitiek die de familiale landbouwexploitatie aanmoedigt.

Spreker stipt aan dat de opeenvolgende grondwetsherzieningen de landinrichting en de ordening van het platteland niet onberoerd hebben. De bevoegdheidsversnippering is enorm. Hij pleit voor het samen brengen van bevoegdheidspakketten en een minder disparate wetgeving ter zake. Ook mangelt het aan een goede administratieve onderlinge coördinatie tussen het kluwen van de vele diensten verspreid over verschillende departementen.

De heer J. De Seranno prefereert voor een sectoraal en geïntegreerd landinrichtingsbeleid, met aandacht voor de verwevenheid van de verschillende functies (bosbouw, landbouw en kwaliteitsaspecten, natuur, landschap, waterbeheersing, bodemconservering, monumenten en landschappen) het model van Duitsland en Nederland.

Tevens moet worden gestreefd naar een geïntegreerde decreetgeving. De landinrichting en ruilverkaveling zijn complexe materies, die raakvlakken vertonen met andere wetgevingen, onder meer Stedebouwwet, bescherming oppervlakte, wet op het natuurbehoud, grinddecreet, monumenten en landschappen, duinendecreet, enzovoort. Er dient gestreefd naar evenwicht tussen de verschillende sectoriële dragers en hun aanspraken op de open ruimte. Ook een betere sensibilisering en een grotere betrokkenheid van de eigenaars van de betrokken percelen en het uitwerken van vormen van „medebeheer” is onontbeerlijk.

De heer J. De Seranno, hierin bijgetreden door de heren J. Timmermans en J. Van Looy dringen aan op de spoedige uitvoering van de projecten van landinrichting. Spreker herinnert eraan, dat reeds geruime tijd, vanuit diverse middens (toerisme, huisvesting, verkeer, land- en bosbouw) aangedrongen wordt, op de opmaak van een landinrichtingsproject Zuiderkempem. Dit probleem werd reeds aangekaart in 1976, bij de neerlegging van een voorstel van wet op de landinrichting. Nadien werd aan Limburg en de Westhoek de voorkeur verleend.

De heer J. Timmermans dringt aan voor een spoedige evaluatie van de pilootprojecten Westhoek en Noord-Oost-Limburg ter voorbereiding van het ontwerp van decreet op de landinrichting.

De heer J. Van Looy merkt op dat dankzij de subsidiëring van de overheid, de natuurverenigingen binnen de agrarische gebieden percelen opkopen om deze om te vormen tot natuurgebieden. Vaak ondervinden de belendende landbouwkavels hiervan grote hinder, vermits, teneinde de biotoop te ontwikkelen, fors wordt ingegrepen in de waterbeheersingsstructuur (dempen van grachten). Hij wenst van de minister te vernemen hoeveel landbouwgronden gesubsidieerd of rechtstreeks door de overheid worden aangekocht, teneinde deze om te vormen tot natuurgebieden.

Vervolgens vraagt de heer J. Van Looy hoeveel vastleggingskredieten reeds ingeschreven zijn voor het landinrichtingsbeleid.

Voor de diverse ruilverkavelingsprojecten stelt minister De Batselier dat er een gemiddelde vastlegging is van 50 percent. Voor sommige begrotingsposten is dit percentage lager (bijvoorbeeld b.a. 73.20, Programma 61.3, O.A. 61). Hiervoor is slechts 20 percent vastgelegd, ten gevolge van een laattijdige indiening van dossiers door de Administratie. Problemen met de aanbestedingsprocedure liggen aan de basis van deze vertraging.

De heer J. Van Looy vestigt er de aandacht van de minister op dat naast de pilootprojecten Noord-Oost-Limburg en de Westhoek, er thans in Sint-Lenaerts in de Noorderkempen een proefproject is opgestart met betrekking tot de verharding van landbouwwegen door betonstroken. Thans blijkt dat deze betonstroken geconcipeerd zijn op de bredere spoorbreedte van de landbouwmachines, wat de doorgang van de recente tractoren fel bemoeilijkt, ook trouwens voor personenwagens. Bovendien ontstaan hierdoor grote gaten langs deze betonstroken die hierdoor barsten en verzakken. Ten gevolge hiervan rijzen er problemen in Rijkeworsel. Wie zal de opgelopen schade vergoeden ? Vermits deze wegen eerlang aan deze gemeente zullen worden overgedragen, vrezzen zij terecht te moeten opdraaien voor de kosten.

Minister De Batselier antwoordt samenvattend op deze bedenkingen als volgt.

In Vlaanderen is thans 602.000 ha beschikbaar voor de landbouw. Inzake de evaluatie van de pilootprojecten stelt minister De Batselier dat in Noord-Oost-Limburg en in de Westhoek nieuwe voorstellen worden gedaan met betrekking tot de landinrichting. Deze voorstellen worden thans onderzocht.

Nu een evaluatie doorvoeren lijkt minister De Batselier voorbarig zodat de neerlegging van het ontwerp van decreet op de landinrichting nog eventjes op zich laat wachten.

Minister De Batselier deelt mede, dat hij elke provincie verzocht om één landinrichtingsproject voor te stellen. Voor de provincie Antwerpen is het landinrichtingsproject in het gebied Grote Nete (Mol, Balen en Olen) in onderzoek, hierover zal het advies worden ingewonnen van de Commissie voor Landinrichting.

Nadien zal de voorstudie worden opgestart. Wat de diverse sectorale ruimte-aanspraken betreft (bosbouw landbouw, natuurbehoud) verduidelijkt minister De Batselier dat ter zake op Europees niveau reeds een eerste aanzet is gegeven. De Europese richtlijn ter zake voorziet in een gedifferentieerd subsidiemechanisme naargelang van de aard van het bos. Voor de aanleg en het onderhoud wordt een vergoeding in het vooruitzicht gesteld van 80.000 à 120.000 frank per hectare. Ook het Bosdecreet speelt in op de multifunctionaliteit van het bos (economische, ecologische en recreatieve functie).

Hierop repliceert de heer J. De Seranno dat het nu weinig zinvol is om nieuwe bebossing te realiseren, vermits men niet in staat is om het bestaande bosbestand te onderhouden. De privé-bossen zijn sterk verwaarloosd, waardoor het gevaar voor bosbranden toeneemt en het landbouwareaal bedreigd wordt.

Minister De Batselier beaamt dit en benadrukt het belang van een goed overleg met de sector van het natuurbehoud en de ruimtelijke ordening. In dit kader wenst de heer J. De Seranno te vernemen of de Groene Hoofdstructuur nog zal gewijzigd worden.

Minister De Batselier geeft toe dat de Groene Hoofdstructuur een zware belasting is voor de agrarische sector. Hij stelt dat hij het ontwerp integraal heeft overgenomen van zijn collega, minister Kelchtermans.

Wel verduidelijkt minister De Batselier dat hij dit ontwerp nog zal voorleggen voor inspraak van de bevolking. Wijzigingen zullen dan, op basis van een geïntegreerde totaalbenadering worden aangebracht. De som van deze bevraging zal geïntegreerd worden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Inzake de investeringskredieten deelt minister De Batselier mede dat in de thans in uitvoering zijnde ruilverkavelingen 20 percent wordt besteed aan natuurbehoud ; 35 percent aan de versteviging van het agrarisch weefsel en 45 percent aan diverse activiteiten. In deze context stipt de minister ook aan dat inzake ruilverkavelingsprojecten de 2 percent-regel van toepassing is voor het realiseren van maatregelen tot landinrichting.

Inzake de problemen met betrekking tot het proefproject in Sint-Lenaerts is de heer N. De Batselier van mening dat dit dient opgelost in het betrokken ruilverkavelingscomité.

2.2. Waterbeheersing en werking van Polders en Wateringen

2.2.1. Waterbeheersingsbeleid

De heer J. De Seranno stelt vast dat de ruimingswerken aan het net van de onbevaarbare waterlopen van categorie 1 laattijdig worden uitgevoerd. Gelet op het overstromingsgevaar dringt de heer J. De Seranno aan op een spoedige ruiming ervan. De ruimingsdossiers voor Antwerpen en Limburg zijn goedgekeurd. Voor West-Vlaanderen werd geen dossier ingediend. Het dossier voor Oost-Vlaanderen is in onderzoek.

2.2.2. Polders en Wateringen

De heer P. Breyne dringt aan op een herziening van de wetgeving inzake de Polders en de Wateringen. Deze materies worden geregeld, respectievelijk door de wet van 3 juni 1957 en 5 juli 1956.

Een heroriëntering van de opdrachten, samenstelling van de polderstructuren dringt zich op. Nochtans stipt het lid aan dat hierbij geen afbreuk mag gedaan worden aan het democratisch karakter van het samenwerkingsmodel tussen de Polders, Wateringen, gemeenten, het Vlaamse Gewest en de bevoegdheden van de polderbesturen sterk uitgehold worden door de bekkencomités.

Een goede coördinatie tussen de bekkencomités en de

Polders is een belangrijke component van een goed territoriaal landinrichtings- en waterbeheer. Vaak mangelt het aan onderlinge coördinatie.

De heer P. Breyne stelt eveneens vast dat deze bekkencomités meestal uit ambtenaren bestaan. Ware het niet wenselijker meer aandacht te besteden aan een grotere betrokkenheid van de gemeenten en provincies bij het bekkenbeleid ?

Een ruime gedachtenwisseling in deze Commissie over de krachtlijnen van het beleid van de Vlaamse regering ter zake stelt spreker ten eerste op prijs, gelet op de uitwerking van een vernieuwde decretale onderbouw voor Polders en Wateringen.

De heer P. Breyne stelt voor om met de Commissie een werkbezoek te brengen aan een Polderbestuur en een terreinbezoek teneinde een beter inzicht te verkrijgen over de organisatie, structuur en werking van Polders en Wateringen.

De Commissie stemt hiermede in en in samenwerking met het kabinet van minister De Batselier zal een programma voor dit werkbezoek worden uitgewerkt.

Minister De Batselier antwoordt dat hij inzake een nakende herziening van de wetgeving op de Polders en de Wateringen aan de Administratie verzocht heeft een aantal voorstellen ter zake uit te werken. Wel stelt de minister verontwaardigd vast, dat bepaalde ambtenaren, zonder hiertoe gemandateerd te zijn, tijdens een aantal informatievergaderingen, in eigen naam t.a.v. de Polders en Wateringen bepaalde stellingen verkondigden. De minister stipt aan dat hij aan de Secretaris-generaal van het betrokken Departement, een onderzoek heeft bevolen. Ingeval van vaststaande bevoegdheidsoverschrijding door deze ambtenaren, zal de minister de nodige tuchtmaatregelen aan deze ambtenaren opleggen. Namens de Vlaamse regering heeft minister De Batselier nog geen beleidsvisie voorgesteld.

De heer P. Breyne repliceert als volgt. Hij stelt vast dat er geen officieel standpunt inzake Polders en Wateringen werd ingenomen door de Vlaamse regering. Naar de toekomst toe verwacht de heer P. Breyne dat bij een hertekening van het legistieke kader voor Polders en Wateringen, de democratische aspecten van het samenwerkingsmodel tussen de Polders en Wateringen en de diverse besturen (gemeenten, provincies, Vlaamse Gewest) moeten gevrijwaard blijven. Ook moet het spanningsveld tussen de polderbesturen, die hun rechtsgrond putten uit de wet, en de feitelijk opgerichte bekkencomités, weggewerkt worden.

Minister De Batselier antwoordt dat aan de problematiek van de bekkencomités die een coördinerende en adviserende rol vervullen, in de Commissie voor Leefmilieu, reeds een ruime gedachtenwisseling werd gewijd.

De voorstellen van de Administratie inzake de herziening van de wetten op de Polders en de Wateringen, worden ingewacht, zonder hieraan evenwel een bindend karakter te verlenen, noch voor de minister, noch voor de Vlaamse regering.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Decreetbepalingen

Artikelen 13 (programma 61.30), 63, 74, 72

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

2. Begrotingstabel

Programma 61.30

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

C. INDICATIEVE STEMMINGEN

Bij indicatieve stemmingen worden de aan de Commissie toegewezen decreetsbepalingen en het toegewezen programma inzake landinrichting goedgekeurd met 7 stemmen tegen 1.

Met eenzelfde stemming stelt de Commissie de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggever,

De voorzitter,

J. DE SERANNO

F. VAN DEN EYNDE

D. TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN MEVROUW M. AELVOET TOT DE HEER N. DE BATSELIER, MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING, OVER DE RUILVERKAVELING VISSENAKEN.

1. Uiteenzetting door mevrouw M. Aelvoet

Mevrouw M. Aelvoet herinnert eraan dat in natuurmid-
dens grote beroering is ontstaan ingevolge de thans in Visse-
naken doorgevoerde ruilverkaveling.

Deze ruilverkaveling strekt zich uit over het grondgebied
van drie gemeenten in de Velpevallei en is van een orde van
grootte van 1200 ha.

Voornamelijk de gemeenten Bunsbeek, Tienen en Kum-
tich situeren zich binnen deze ruilverkaveling. Nochtans
blijkt uit de inkleuring van het betrokken gebied op het
gewestplan dat het om een agrarisch gebied gaat. Slechts de
Velpevallei is ingekleurd als een landschappelijk waardevol
gebied, dat gekenmerkt wordt door kleinschaligheid en een
grote verscheidenheid in het landschap.

Spreeker meent dat in dergelijke waardevolle gebieden het
gebruik van de pletwals van de ruilverkaveling niet het meest
geëigende landinrichtingsinstrument is en dit om verschillen-
de redenen.

In dit gebied situeren zich een aantal natuurgebieden die
in de Groene Hoofdstructuur fungeren als verbindingswegen
met een belangrijke schakelfunctie. Vanuit de natuurbescher-
ming wordt aangedrongen om ten aanzien van dit gebied, de

grootste omzichtigheid aan de dag te leggen. Een van de hoofdmotieven van de Groene Hoofdstructuur is een evenwichtig afwegen van de open ruimte-aanspraken van natuurbescherming en landbouw.

Mevrouw Aelvoet stipt aan dat slechts een minderheid van de agrarische bevolking vragende partij was voor deze ruilverkaveling. De gereserveerdheid ten aanzien van deze ruilverkaveling stoelt op de uitgesproken negatieve ervaring ter zake in Linter, waar een ruilverkavelingsproject resulteerde in een regelrechte kaalslag.

Ruilverkaveling is een belangrijk instrument om verstedelijking tegen te gaan. Nochtans beschikken de gemeenten over andere middelen om deze verstedelijking in te dijken. In Vissenaken is het ruilverkavelingsproject slechts in zijn prille startfase.

Door de Vlaamse Landmaatschappij werd ter zake een studie verricht, die echter weinig garanties biedt.

Het gaat slechts van een fragmentaire bescherming van gebieden, met het oog op recreatie. De betonnering van wegen zal resulteren in een verder doorgedreven gebruik van zware landbouwmachines. De invloed op de bodemstructuur en de waterhuishouding is onvoldoende onderzocht, ook dient nog een MER-rapport opgesteld.

Mevrouw M. Aelvoet wenst van de minister een concreet antwoord op de volgende vragen :

1. Is ruilverkaveling niet op de eerste plaats een instrument voor grootschalige landbouw, waaraan landschapsbescherming en milieu worden opgeofferd ?

2. Inzake de ruilverkaveling te Vissenaken, ware het niet beter een moratorium op ruilverkavelingen in te stellen tot de Vlaamse regering keuzes gemaakt heeft in verband met een landbouwbeleid dat geen afbreuk doet aan een offensief.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey wenst een aantal opmerkingen te formuleren.

Spreker benadrukt dat uit de persberichten blijkt dat er discussie is omtrent de opportuniteit van de ruilverkaveling in het betrokken gebied.

Mevrouw Aelvoet stelt dat het om een grote ruilverkaveling gaat (1200 ha).

Spreker wenst van de minister te vernemen wat de gemiddelde oppervlakte is van de ruilverkaveling. Wat is de orde van grootte van deze ruilverkaveling ?

Deze ruilverkaveling sluit niet onmiddellijk aan bij het recent doorgevoerde ruilverkavelingsproject van Hoegaarden. De opportuniteitsstudie over de ruilverkaveling Vissenaken werd aangevat in 1988.

Spreker wenst van de minister te vernemen of er sinds 1988 nog andere studies werden verricht over het nut van de ruilverkavelingen in de regio Tienen of in andere provincies.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey merkt op dat de Groene Hoofdstructuur nog niet in kaart is opgenomen. De Velpevallei zal gedeeltelijk hierin opgenomen worden.

Spreker wenst nadere informatie ter zake. Het uitblijven van de Groene Hoofdstructuur mag geen alibi zijn voor het niet-uitvoeren van bepaalde landinrichtingsprojecten.

Ook wenst het lid van de minister te vernemen hoe de sensibiliseringscampagne van de lokale bevolking ten aanzien

van deze ruilverkaveling verloopt ? Werden er in Tienen informatie-avonden voor de landbouwers georganiseerd. Ook de Milieu-Adviesraden van Glabbeek en Tienen brachten reeds een advies uit. Zijn er nog andere alternatieven ? Vanuit welke invalshoek zullen deze ontwikkeld worden ? Wat is de termijn hiervoor ? Op welke wijze zullen de agrarische, ecologische sector en de bevolking van de gemeenten Bunsbeek en Vissenaken bij dit project worden betrokken, gelet op de grote impact ervan op de natuur.

2. Antwoord door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

De minister benadrukt dat ruilverkaveling een zeer krachtig instrument is, dat oorspronkelijk werd gecreëerd ter verbetering van de landbouwstructuur. Het instrument ruilverkaveling biedt echter ook mogelijkheden ten behoeve van de doelstellingen van de andere sectoren zoals landschapszorg, natuurbehoud en openluchtrecreatie.

Door de gelegde beleidsklemtonen is er evolutie in de richting van een verbreding van de doelstellingen van de ruilverkaveling en van de structurele onderbouwing van dit streven. Zo wordt alleen nog gewerkt volgens het zogenaamde systeem van de „ruilverkaveling-nieuwe-stijl”. Dit wil zeggen dat voor elk nieuw project meerdere planalternatieven moeten voorgelegd worden vooraleer over het nut van de ruilverkaveling wordt beslist.

De minister verduidelijkt dat zijn beleid er dus juist in bestaat om de mogelijkheden van de ruilverkavelingswet mede aan te wenden voor de doeleinden waarvan mevrouw M. Aelvoet vreest dat ze zullen worden opgeofferd.

Daarnaast vestigt de minister er de aandacht op de inspanningen die momenteel gebeuren om, via de pilootlandinrichtingsprojecten die in onderzoek zijn, tot een visie te komen inzake globale en gecoördineerde inrichting van de landelijke gebieden. Ruilverkaveling is hier één van de subsectoren die moet aangepast en ingepast worden in de evenwichtige benadering van alle belangen die zich in het landelijk gebied aandienen.

De visie van mevrouw M. Aelvoet inzake „moratorium op de ruilverkavelingen” vindt de minister verregaand. Hij stelt dat hij hiertoe slechts zal besluiten indien blijkt dat voor de in onderzoek zijnde ruilverkavelingen geen evenwichtige voorstellen kunnen voorgelegd worden waarin zijn beleidsdoelstellingen duidelijk tot uiting komen.

Concreet voor de ruilverkaveling Vissenaken bevestigt de minister dat de ruilverkaveling niet nuttig wordt verklaard en dus stopgezet wordt, indien hem geen evenwichtig plan wordt voorgelegd.

Maar tot heden is mij nog niets voorgelegd ! Dit project is slechts in onderzoek. Als het nuttig verklaard is, moet er via het Structuurplan een MER over gemaakt worden.

Inzake de orde van grootte van de in Vissenaken geplande ruilverkaveling verduidelijkt de minister dat van de 15 in onderzoek zijnde projecten (totale oppervlakte van 27.000 ha) de gemiddelde oppervlakte per project 1.800 ha omvat. De ruilverkaveling in Vissenaken is van een gemiddelde omvang.

Inzake het aantal afgewerkte ruilverkavelingsprojecten in Vlaanderen (117 projecten ten belope van 138.600 ha) werd

een onderzoek verricht voor 15 projecten (27.000 ha). Voor twee projecten, Mettekoven en Grootloon is het ruilverkavelingsplan opgesteld. Op vraag van de minister werd een aanvullend onderzoek ingesteld (voor het project Bellebeek). Voor drie projecten (onder meer Vissenaken, Merksplas en Reninge) wordt het ruilverkavelingsplan opgesteld. Voor zes projecten werd een studiebureau gelast met de opmaak van een ruilverkavelingsplan in 1994 (Woesten, Jesseren, Sint-Gillis-Waas, Sinaai, Elingen en Zendereigen). Voor drie projecten is een vooronderzoek verricht naar de wenselijkheid van projecten (Willebringen, Wellen, Alveringem, Lo-Reninge).

Daarnaast zijn er 19 ruilverkavelingsprojecten in verschillende fase van uitvoering voor een totale oppervlakte van **30.600** ha.

De minister benadrukt dat die „ruil-verkaveling nieuwe stijl” betekent dat de investeringen, zodanig gestuurd worden, dat ook andere sectoren, onder meer de landbouw, ook baat hebben bij een ruilverkavelingsproject. Inzake de Groene Hoofdstructuur refereert de minister naar het voorontwerp, dat thans van de verschillende gemeenten en arrondissementen ter bespreking werd overgelegd. Nadien zal de minister een voorstel voorleggen aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

De Groene Hoofdstructuur moet ingekapseld worden in het Structuurplan Vlaanderen, dat afgerond moet zijn eind 1994. De voorbereiding van de Groene Hoofdstructuur gaat de opmaak van het RSV vooraf.

Inzake de sensibilisering van de plaatselijke bevolking worden door de Vlaamse Landmaatschappij informatievergaderingen gehouden, in het kader van het vooronderzoek.

3. Replik

Mevrouw M. Aelvoet wenst van de minister te vernemen op basis van welke criteria de minister de nuttigverklaring van een ruilverkavelingsproject fundeert. Worden hierbij de gegevens van de Groene Hoofdstructuur in aanmerking genomen ?

De minister deelt mede dat hij hiermede geen rekening kan houden.

- Het incident is gesloten.
-

**DEEL II : WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN
VAN DE HEER L. VAN DEN BRANDE, MINISTER-
PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WE-
TENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BE-
TREKKINGEN**

**- Programma 62.6 -
Sociaal Grond- en Woningbeleid**

A. ALGEMENE BESPREKING

1. Motie van orde

De heer J. Devolder vraagt bij ordemotie het woord en protesteert dat de niet-onbelangrijke en zeer actuele problematiek van het sociaal grond- en woningbeleid in Vlaams Brabant wordt toegelicht door de heer Ivo Van den Bossche, medewerker van de minister-president.

De heer L. Van den Bossche verontschuldigt de heer L. Van den Brande, die weerhouden is. Het Bureau van de Vlaamse Raad werd hiervan in kennis gesteld.

De heer F. Van den Eynde, voorzitter, repliceert dat tijdens vorige begrotingsbesprekingen in deze Commissie, medewerkers de begroting toelichtten. Er rezen toen geen bezwaren.

De heer J. Devolder neemt hiermede geen genoegen en verzoekt de Commissie om het agendapunt te verdagen, of te wachten op de komst van de minister-president. Hierop schorst de voorzitter de vergadering.

Na een korte schorsing geeft de heer L. Van den Brande, minister-president, de volgende toelichting.

2. Inleidende uiteenzetting door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

De heer L. Van den Brande stelt dat er verschillende voorstellen ter studie zijn om de sociale verdringing inzake huisvesting op te vangen.

Aandacht wordt onder meer hieraan besteed in het voorstel van decreet houdende de invoering van een woonrecht (H. Suykerbuyk, E. Van Vaerenbergh) en in het voorstel van decreet van F. Dielens.

Deze voorstellen zijn evenwel nog steeds in een ontwikkelingsfase. Reeds in 1992 keurde de Vlaamse Raad het principe van een gerichte actie goed op de huisvestingsproblematiek in Vlaams-Brabant goed, hiervoor werd een geëigend instrument gecreëerd : het Rollend Sociaal Investeringsfonds voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest).

Krachtens artikel 33 van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992, wordt de voorzitter van de Vlaamse regering ertoe gemachtigd lastens het Rollend Sociaal Investeringsfonds voor Vlaams-Brabant verbintenissen aan te gaan ten belope van 1 miljard frank.

Na toekenning van de dotaties in 1992 (100 miljoen frank)

en 1993 (210 miljoen frank) is de vrijgave van het resterende saldo, 690 miljoen frank, in de begroting 1994 opgenomen.

De minister-president verduidelijkt dat eerstdaags de conceptnota met betrekking tot de aanpak van het Vlabinvest-programma voor definitieve goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Er zijn concrete voorstellen uitgewerkt met betrekking tot de definiëring van de doelgroep en de toewijzingscriteria, het doelgebied, de aangeboden producten, de wijze van subsidiëring en de financieringstechniek, het financieel plan en het beheer. Het dossier is zowel vanuit juridisch, sociaal-maatschappelijk als financieel oogpunt uitvoerig en degelijk onderbouwd.

In plaats van een fazeringsgewijze aanpak, wordt geopteerd voor een kordate en gebalde aanpak. Voorgesteld wordt om de geplande activiteiten zo snel mogelijk te starten en in 1994 op kruissnelheid verder te zetten, wat een volledige vrijgave van de kredieten inhoudt.

Inzake Vlabinvest benadrukt de heer L. Van den Brande dat het aanbeveling verdient om dit initiatief zo snel en intens mogelijk tot uitvoering te brengen. Het advies van de Inspectie van Financiën werd hierover ingewonnen.

De minister-president belooft om de beslissing van de Vlaamse regering inzake Vlabinvest in deze Commissie nader toe te lichten. Dit programma moet absolute prioriteit krijgen. Hiertoe werd reeds een bedrag van 690 miljoen frank in de begroting 1994 opgenomen.

3. Bespreking

De heer M. Olivier merkt op dat de evolutie op de immobiliënmarkt in en om Vlaams Brabant zorgwekkend is. De sociale verdringing van de autochtone bevolking is een feit.

Er dient kordaat ingegrepen. In deze context meent de heer M. Olivier dat de sociale huisvestingsmaatschappijen nauw moeten betrokken worden bij het sociaal grond- en woningbeleid in het kader van Vlabinvest.

Vele sociale huurders zouden mits een financiële rugsteun van de overheid zelf eigenaar willen worden. Hierdoor zou er op de sociale huurmarkt een grotere doorstroom zijn ten aanzien van andere meer prioritaire doelgroepen.

Op het vlak van sociaal grondbeleid dringt de heer M. Olivier aan op een spoedige realisatie van de grondvoorraden van de erkende bouwmaatschappijen, OCMW's, intercommunale en gemeentelijke grondregieën. Hij meent dat, ondanks de hoge prijs van de bouwgrond in Vlaams-Brabant, het toch mogelijk moet zijn om woningen op te richten van 2 à 3,5 miljoen frank, grondprijs niet inbegrepen. Door deze maatregelen zou de speculatiedruk op de grond- en woningmarkt, aanzienlijk kunnen worden verlicht.

De heer L. Van den Brande antwoordt dat hij de stelling bijtreedt dat absolute prioriteit moet gegeven worden aan de bescherming van de autochtone bevolking, die thans weggeprijsd wordt uit haar eigen streek. Hun keuzevrijheid om al dan niet in hun streek te blijven wonen mag niet aangetast worden.

Inzake de samenwerking met de huisvestingsmaatschappijen, in het kader van de VHM, refereert de minister-president naar zijn brief van 18 oktober 1993 aan de VHM. Ook inter-

communale verenigingen kunnen hun medewerking verlenen aan de projecten van Vlabinvest. Ook de instelling van een recht van opstal behoort tot de mogelijkheden.

De heer F. Van den Eynde, voorzitter, merkt op dat de initiatieven van Vlabinvest sterk worden aangevochten door Franstaligen, omdat een woonrechtregeling zou indruisen tegen de bepalingen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Nochtans werd in de gemeente Montfoort (tegen Utrecht) sinds tien jaar een grondpolitiek gevoerd gericht op het behoud van de eigenheid van de gemeente.

De heer J. Timmermans repliceert dat de openbare overheid over andere middelen beschikt, dan de invoering van een contingentering van het woonrecht en het voeren van een grondbeleid, als instrument tot de vrijwaring van de eigenheid van de gemeente. Ook andere maatregelen kunnen op een gedegen wijze remediëren aan de krapte in een betaalbaar woningaanbod. Deze problematiek dient ruimer benaderd dan op basis van ras en kleur. Men dient eerder een beleid te ontwikkelen dat ingrijpt op het mechanisme van de prijsvorming op de immobiliënmarkt.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Decreetbepaling

Artikel 111

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

2. Begrotingstabel

Programma 62.60

De heer J. De Seranno refereert naar het begrotingsdebat 1993 in deze Commissie (cf. Stuk 15-A (BZ 1992) - Nr. 6-E, blz. 32,33, 108,109). Hij herinnert eraan dat 15 jaar geleden, de leden van het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden, ieder jaar 200 miljoen inschreven voor het voeren van een sociaal grondbeleid. Op b.a. 43.01, Programma 62.6, O.A. 62, is een bedrag van 10 miljoen frank ingeschreven voor tegemoetkomingen aan openbare instellingen en besturen in het kader van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid. Hij herinnert aan de belofte van de minister-president om 100 miljoen frank uit te trekken voor de betaling van de kredietlijn van 1 miljard frank (artikel 33 van de uitgavenbegroting 1992).

De minister-president beaamt dat er op de begroting 1993, 100 miljoen frank werd ingeschreven voor de financiering van een pilootproject inzake sociaal grondbeleid in de gemeenten Hoeilaart, Overijse en Tervuren. Ter zake belooft de heer L. Van den Brande om overleg te plegen met de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en het standpunt van de Vlaamse regering hieromtrent mede te delen aan de Commissie.

De heer J. De Seranno dringt nogmaals aan op een nadere toelichting. Werden de kredieten overgeheveld van b.a. 01.02, Programma 62.6, O.A. 62, Dotatie aan het Rollend Sociaal Investeringsfonds voor Vlaams-Brabant naar b.a. 43.01 – Tegemoetkomingen aan openbare instellingen en besturen in het kader van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid ?

De heer L. Van den Brande stelt voor om ter zake overleg te plegen met de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

C. INDICATIEVE STEMMINGEN

Bij indicatieve stemmingen worden de aan de Commissie toegewezen decreetsbepaling en programma inzake Sociaal Grond- en Woningbeleid goedgekeurd met 7 stemmen voor bij 1 onthouding.

Met eenzelfde stemming stelt de Commissie de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggever,

P. BREYNE

De voorzitter,

F. VAN DEN EYNDE

**DEEL III : WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN
VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN**

**- Programma 62.1 -
Ruimtelijke Ordening en Stedebouw**

**- Programma 62.6 -
Sociaal Grond- en Woningbeleid**

A. ALGEMENE BESPREKING

**1. Inleidende uiteenzetting door de heer T. Kelchtermans,
Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Orde-
ning en Binnenlandse Aangelegenheden**

1.1. Wat voorafging

De afgelopen maanden werd gestalte gegeven aan de inhoud van het regeerakkoord op basis van de doelstellingen en de principes zoals gesteld in onze beleidsverklaring „Vlaanderen in Beweging” van april 1992.

De problemen, acties en behoeften inzake planning (Ruimtelijke Ordening), infrastructuur (Openbare Werken) en gemeentelijk beleid (Binnenlandse Aangelegenheden), vertonen dikwijls raakvlakken. Er wordt dan ook een bijzondere inspanning gedaan om deze bevoegdheden gecoördineerd en eventueel geïntegreerd toe te passen.

De totale kredieten in de ontwerpbegroting 1994 van Ruimtelijke Ordening bedragen 449,5 miljoen BEF (niet gesplitste kredieten + vastleggingskredieten). Het nieuwe decreet inzake Ruimtelijke Ordening wordt in de loop van dit najaar voorgelegd. Hiermee worden de initiatieven rond het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat op kruissnelheid verder loopt, ook decretaal onderbouwd. Verder worden belangrijke vereenvoudigingen in plannings- en vergunningsprocedures nagestreefd evenals een effectieve bestrijding van de bouw misdrijven. De bevoegdheden in de Ruimtelijke Ordening worden in het voorstel subsidiair verdeeld tussen gewest, provincies en gemeenten.

De budgettaire mogelijkheden inzake stads- en dorps herwaardering en verlaten bedrijfsruimten moeten, conform de principes van het structuurplan, een efficiënter ruimtegebruik en een ruimte-recyclage mogelijk maken.

1.2. Krachtlijnen

* In uitvoering van het regeerakkoord is het ruimtelijk beleid gericht op een maximale vrijwaring van de open ruimte en op inbreiding in woongebieden en bedrijfszones.

* Eind 1993 zal het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen klaar zijn voor bespreking in de Vlaamse Regering. De verschillende sectoren zijn nauw betrokken bij de opmaak van dit ontwerp via de Stuurgroep. Tevens brengen zij zelf hun visie in op de ruimtelijke ontwikkeling van de sector in de plangroep. Het goedgekeurde ontwerp van Structuurplan gaat zo snel mogelijk in openbaar onderzoek, in de loop van 1994.

* Verdere werkzaamheden aan het Structuurplan zullen vooral gericht zijn op nadere uitwerking en operationalise-

ring. Ook een vertaling van de beleidsopties in uitvoeringsplannen zal in 1994 ingezet worden.

* Het nieuwe decreet op de Ruimtelijke Ordening wordt in het najaar voorgelegd. Dit decreet zal in de eerste fase een vereenvoudiging van de plannings- en vergunningsprocedures en een effectieve bestrijding van de bouwmisdriven nastreven. Het decreet moet tevens de rechtsgrond verschaffen aan de structuurplanning.

* De bevoegdheden in de ruimtelijke ordening worden in het voorstel subsidiair verdeeld tussen gewest, provincie en gemeente. De verschillende bestuurlijke niveaus zullen elk hun rol spelen via een eigen structuurplanning.

* Initiatieven worden genomen om in de tussenliggende periode terug een volwaardig planningsinstrumentarium uit te bouwen op gemeentelijk niveau en, via vereenvoudigde en verkorte procedures met zekere termijnen, vlugger tot een besluitvorming te komen inzake de verschillende ruimtelijke plannen.

* Inzake stads- en dorpsherwaardering coördineert een nieuw besluit van de Vlaamse regering de bestaande reglementeringen en vereenvoudigt de administratieve procedures. Achterstallen in de uitbetaling van de premies worden weggewerkt. Intussen wordt tevens een evaluatie gemaakt van de lopende projecten.

* Een ontwerp van decreet op de verlaten bedrijfsruimten moet de revalorisatie van dit potentieel aan bedrijfsruimten mogelijk maken en mede het stedelijk verval tegengaan. Op basis van een besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 worden een aantal pilootprojecten van sanering van verlaten bedrijfsruimten opgestart.

* Er moet verder gewerkt worden aan een conceptuele uitbouw van de Administratie Ruimtelijke Ordening.

1.3. Kengetallen 1994

* Het begrotingsprogramma 62.1. „Ruimtelijke Ordening en Stedebouw” voorziet in totaal :

18,6 miljoen BEF aan niet gesplitste kredieten
430,7 miljoen BEF aan vastleggingskredieten
743,3 miljoen BEF aan ordonnanceringskredieten

* De studiekosten betreffende de Ruimtelijke Ordening in het algemeen en meer bepaald de afwerking van het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen zijn voorzien onder artikel 12.32 : vastleggingskrediet 30 miljoen BEF ; ordonnanceringskrediet 57 miljoen BEF.

* Voor de toelagen aan de lagere overheden in het kader van Stadsvernieuwing wordt een bedrag van 279,2 miljoen BEF voorzien als vastleggingskrediet en een bedrag van 445,6 miljoen als ordonnanceringskrediet.

* De sanering van verlaten bedrijfsruimten, krijgt een vastleggingskrediet toegewezen van 116,7 miljoen BEF en een ordonnanceringskrediet van 235,9 miljoen BEF.

* Voor het sociaal grond- en woningbeleid – Programma 62.6 – kan het ingeschreven vastleggingskrediet van 10,2 miljoen BEF slechts als symbolisch startkrediet worden beschouwd. De operationalisering van het decreet (door decreetswijziging) is in voorbereiding.

* Voor planschade is er een inkomst voorzien van 52 miljoen BEF in het Planschadefonds (variabele kredieten). De

globale reserve in dit fonds inclusief de inkomsten tot 1 oktober 1993 bedraagt 247,4 miljoen BEF, doch is ontoereikend om de 650 dossiers die aanhangig zijn desgevallend uit te betalen.

1.4. Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

1.4.1. Trendbreuk

In 1993 werd een trendbreuk gerealiseerd via de uitvaardiging van richtlijnen inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden en de toepassing van artikel 20 op een restrictieve wijze. Drie decreten (opvolregel, mini-decreet en zonevreemde bedrijven) versterken deze trendbreuk. Ze werden goedgekeurd in de Vlaamse Raad en gepubliceerd op 12 en 14/8/93. De uitvoeringsbesluiten werden door de Vlaamse regering goedgekeurd op 29/9/93. Deze uitvoeringsbesluiten beperken de bestemmingswijzigingen en renovatiewerken in de natuurgebieden. Ook de afwijkingsmogelijkheden voor de zonevreemde bedrijven worden niet toegestaan voor MER of VR-plichtige bedrijven (1), behalve voor de landbouwbedrijven.

1.4.2. Nieuwe opties op korte termijn

In afwachting van het in werking treden van nieuwe procedures via een globale decreetswijziging wordt een kader uitgewerkt om ruimtelijke knelpunten en opties op de verschillende niveaus op een verantwoorde wijze op te lossen.

Dit houdt een vereenvoudiging in van de procedures inzake het behandelen van de plannen van aanleg en van de wijzigingen van de gewestplannen. De behandeling wordt gekoppeld aan vaste en verkorte termijnen met evenwel inachtnaam van de inhoudelijke principes van een goed ruimtelijk beleid en de democratische uitgangspunten inzake inspraak en advisering.

Anderzijds zal het moratorium op van het gewestplan afwijkende BPA's versoepeld worden. Ieder niveau moet inderdaad terug volwaardig kunnen beschikken over eigen planningsinstrumenten maar deze opties dienen wel bepaald te worden door een vaststaand richtkader op een hoger niveau.

1.4.3. Stand van zaken en overleg

Naast de trendbreukoperatie van 1993, die geresulteerd heeft in de goedkeuring van de drie nooddecreten in de Vlaamse Raad op 23.06.1993, worden de inspanningen voor de lange-termijn verder gezet met het Structuurplan voor Vlaanderen.

De oriëntatienota Vlaanderen in Vorm geeft in de eerste plaats de belangrijkste ruimtelijke problemen aan en de kansen en troeven waarover Vlaanderen beschikt. Op basis hiervan wordt een aanzet gegeven tot het formuleren van een ruimtelijke visie.

De oriëntatienota werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 12 november 1992. Onmiddellijk daarop werd een team van deskundigen belast met de uitwerking van het Structuurplan. Deze Plangroep wordt ondersteund door de klankbordgroep.

Om de wisselwerking tussen de verschillende sectoren en de ruimtelijke planners zo goed mogelijk te laten verlopen en om de sectoren zo dicht mogelijk te betrekken bij het

planproces is de Stuurgroep ingesteld. Al deze organen zijn volop in activiteit en de werkzaamheden verlopen volgens schema. Een eerste gewenste ruimtelijke structuur, gestoeld op vier pijlers, wordt uitgewerkt. De vier pijlers zijn :

- stedelijke complexen ;
- gewestelijke tewerkstellingsgebieden ;
- open ruimte ;
- lijnvormige infrastructuur en nutsvoorzieningen.

Naast een fysisch-ruimtelijke aanpak van de problematiek worden ook de functionele aspecten van het ruimtegebruik geanalyseerd. Verschillende deelprojecten zijn hiervoor opgestart. In een eerste verdiepingsnota werd een toetsingskader voorgesteld vanuit de louter facetmatige benadering. Dit kader werd in de Stuurgroep uitvoerig besproken.

Door vervollediging, confrontatie en bijsturing van het toetsingskader met de inbreng vanuit de verschillende sectoren wordt een globale gewenste ruimtelijke structuur uitgebouwd in het voorontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dit najaar zal dit voorontwerp intens besproken worden in de Stuurgroep en in de SERV en de MINA-raad. Tevens zal het toegelicht worden in de Commissie Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad. Naar provincies en gemeenten toe worden in november 1993 informatiedagen georganiseerd. Hierbij komen zowel de structuurplanningsmethodiek aan bod als de ruimtelijke opties die in het gewestelijk structuurplan vervat zitten.

1.4.4. Perspectieven

Voor 1994 moeten de nodige budgetten voorzien worden voor de afwerking van het Structuurplan. De organisatie van het openbaar onderzoek rond het ontwerp-plan evenals de nadere uitwerking van de resultaten van deze inspraakronde zijn daarbij prioritair.

Een verfijning van de aflijning van de kleinstedelijke gebieden is ook van groot belang. Voor de operationalisering van het gehele structuurplan-concept moeten zo snel mogelijk een aantal cruciale uitvoeringsplannen opgemaakt worden, bijvoorbeeld voor het afbakenen van de open ruimte, de concrete uitwerking van regionale bedrijventerreinen of de infrastructuur van gewestelijk belang.

Via enkele pilootprojecten (in het kader van stadsvernieuwing, grondbeleid, verlaten bedrijfsruimten, . . .) moeten de aanpak en de opties vervat in het Structuurplan als voorbeeld operationeel gemaakt worden. De ervaring die hierbij wordt opgedaan kan dan benut worden in de verdere uitwerking van de structuurplannen. Tevens wordt hiermee het realisme aangetoond van de principes en de concepten die vervat zitten in het Structuurplan. Deze projecten kunnen zowel betrekking hebben op huisvesting als op industriële complexen of andere.

1.5. Nieuw decreet op de ruimtelijke ordening

1.5.1. Algemeen

Nog dit najaar zal een ontwerp decreet voorgelegd worden, ter vervanging van de huidige bepalingen. Dit decreet streeft naar een herwaardering van de Ruimtelijke Ordening op verschillende manieren.

Korte, eenduidige en eenvoudige procedures met gegarandeerde termijnen, moeten de burger meer rechtszekerheid, overzicht en inzicht geven in het beslissingsproces.

De beleidsverantwoordelijkheid wordt over gewest, provincie en gemeente verdeeld volgens het subsidiariteitsbeginsel.

1.5.2. Doelstellingen van het nieuwe decreet

De doelstelling van het nieuwe decreet is het realiseren van een op duurzame ontwikkeling gerichte Ruimtelijke Ordening. De overheid moet via plannen en vergunningen de ruimtelijke kwaliteit van woon- en werkomgeving respecteren, de open ruimte maximaal vrijwaren en de infrastructuur optimaliseren.

Om de realisatie van deze doelstellingen te bevorderen worden op de verschillende beslissingsniveaus adviesraden voor Ruimtelijke Ordening ingesteld, bestaande uit ambtenaren en externe deskundigen, onder meer voorgedragen door de SERV en MINA-raad.

1.5.3. De ruimtelijke planning

De Ruimtelijke Ordening wordt gerealiseerd door 2 soorten plannen : de ruimtelijke structuurplannen en de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Dergelijke plannen bestaan voor de drie beleidsniveaus.

De structuurplannen zijn bindend voor de overheid. Zij vormen het beleidskader. Op basis van deze structuurplannen moeten dan uitvoeringsplannen opgemaakt worden om de bepalingen van het Structuurplan verordenende kracht te geven. Dergelijke uitvoeringsplannen kunnen zeer verscheiden zijn : een bestemmingsplan, een bouwverordening, en dergelijke. Een uitvoeringsplan moet kaderen in een structuurplan, en een lager plan kan niet afwijken van een hoger plan.

De procedures voor opmaak en wijziging van structuurplannen en uitvoeringsplannen zijn steeds op hetzelfde stramien uitgebouwd. De strikte termijnen moeten de flexibiliteit en de slagkracht van de planinstrumenten verbeteren.

1.5.4. De vergunningen

Een hervorming van de vergunningsplicht moet vooral in de ‘zachte’ bestemmingen de vergunningsplicht verstrakken. Ook de vastgestelde onduidelijkheden in de huidige reglementeringen (vb. vergunningsplicht reclame-uitrustingen) worden eenduidig vergunningsplichtig gemaakt in het kader van de Ruimtelijke Ordening.

Voor bepaalde vergunningsaanvragen in de ervoor bestemde gebieden wordt de milieu- en de bouwvergunning geïntegreerd, waardoor vele bedrijven nog slechts één vergunningsaanvraag zullen moeten indienen en dan ook tegelijkertijd de milieu- en de stedenbouwkundige vergunning kunnen bekomen.

Zeer fundamenteel in de hervorming die wordt voorgesteld is de eenvormigheid van de procedure en vooral de verkorting van de duur en een finale uitspraak bij de behandeling van de aanvraag. Een tweetrapsberoepsprocedure, waarbij de beslissingsbevoegdheid weeral subsidiair wordt verdeeld, is het uitgangspunt van de onderverdeling.

Veralgemeende inspraak van derden door openbaar onderzoek is tevens een aanpassing van de wetgeving aan de veranderde maatschappelijke cultuur. Tevens kadert dit in het contract met de burger. De derde belanghebbende wordt trouwens ook in de mogelijkheid gesteld een schorsend admi-

nistratief beroep in te stellen. Door toevoeging van alle ingewonnen adviezen aan de vergunning kan onmiddellijk de grondslag en de motivering van een beslissing nagegaan worden.

Een kwaliteitsverbetering van de adviesverlening wordt nagestreefd door de instelling van stedenbouwkundige adviescolleges op provinciaal en gewestelijk niveau.

1.5.5. Beteugeling

De basisprincipes van het huidige handhavingsbeleid blijven behouden. Wel wordt de definitie van het begrip 'bouwmisdrijf' beter uitgewerkt. Ook wordt de notie „staking van strijdig gebruik” toegevoegd. De verbeurdverklaring van goederen wordt ook ingevoerd als strafmaatregel. De hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie in het kader van de Ruimtelijke Ordening wordt toevertrouwd aan bepaalde hogere ambtenaren. Meer- en minwaarden worden in het voorstel op gelijke, realistische criteria ingeschreven.

Een belangrijk element in de beteugeling vormt het conformiteitsattest. Na voltooiing van een werk waarvoor een vergunning werd bekomen, zal de architect een verklaring opmaken dat de werken uitgevoerd werden conform de vergunning. Dit attest wordt overgemaakt aan de Administratie en vormt een belangrijk stuk in het dossier, vooral wanneer er achteraf overtredingen vastgesteld worden.

1.5.6. Overgangsbepalingen

Het hoofdstuk in verband met de overgangsbepalingen zal in belangrijke mate de rechtskracht in de overgangsfase moeten garanderen en voorkomen dat er geen immobilisatie ontstaat in de plannings- en uitvoeringsmogelijkheden. De gewestplannen worden slechts opgeheven op het moment dat zij vervangen worden door een nieuw gebiedsdekkend bestemmingsplan, opgemaakt conform de bepalingen van de structuurplannen.

1.6. Procedures gewestplanwijziging

1.6.1. Realisaties

Vijf procedures van herziening van gewestplannen werden het afgelopen werkjaar (7/92 → 7/93) afgerond met een definitieve vaststelling van het betrokken gewestplan. Deze hadden betrekking op de gewestplannen Halle-Vilvoorde-Asse (BRT-zendmast en reconversie Zennevallei), Turnhout (Compensatie transportzone Meer te Brecht en Rijkevorsel), Ieper-Poperinge (golfterrein Palingbeek) en Veurne Westkust (vrijwaren duingebied Groenendijk).

Daarnaast werd voor een twintigtal projecten beslist tot een herziening van gewestplannen. Deze hebben zowel betrekking op wijzigingen in de infrastructuur (St. Truiden-Tongeren-Mechelen, Neerpelt-Bree, Ieper-Poperinge), op de aanleg van nutsleidingen, op een behoefte aan bedrijventerreinen binnen een globale benadering (Kortrijk, Ieper-Poperinge, Roeselare-Tielt, Neerpelt-Bree), op de stedelijke ontwikkeling (Antwerpen), op de herbestemming van militaire domeinen (Brugge-Oostkust), op beveiliging van de open ruimte (Turnhout) en op de regularisatie van golfterreinen.

Voor al deze herzieningen zal de procedure van openbaar onderzoek in 1994 moeten plaatsvinden.

Daarnaast werden zes besluiten goedgekeurd houdende aanvulling, verbetering of rechtzetting van een gewestplan en dit meestal ten gevolge van een vernietigingsarrest van de Raad van State.

Tenslotte werd ook voor zes gewestplannen een ontwerpplan door de Vlaamse regering goedgekeurd. De belangrijkste zijn Halle-Vilvoorde-Asse (vliegveld Grimbergen), Leuven (grondgebied Neerijse) en Turnhout (uitbreiding transportzone Meer)

1.62. Perspectieven

Vooruitlopend op de realisatie van de nieuwe planningsinstrumenten op basis van het nieuwe decreet, zullen in de tussenperiode nog een aantal ruimtelijke opties van bovenge-meentelijk belang gerealiseerd moeten worden via een gewestplanwijziging. Hierbij kan bijvoorbeeld verwezen worden naar belangrijke open ruimten, groene of gele hoofdstructuur-elementen of bepaalde bedrijventerreinen.

1.7. Sociaal Grond- en Woningbeleid

1.7.1. Realisaties en perspectieven

Omdat het decreet van 23 oktober 1991 onvoldoende operationalisierbar is gebleken, werd een voorstel van wijziging neergelegd in de Vlaamse Raad. In afwachting van de goedkeuring van dit gewijzigd decreet, kan geen uitvoering gegeven worden aan enig vastleggingsprogramma. Daarom wordt het vastleggingskrediet van 10,2 miljoen BEF als startkrediet opnieuw ingeschreven.

1.8. Verlaten bedrijfsruimten

1.8.1. Realisaties

Het besluit van 19 mei 1993 heeft het mogelijk gemaakt in de loop van 1993 in de verschillende Vlaamse provincies pilootprojecten inzake de sanering van verlaten of vervallen bedrijfsruimten op te starten. Er zullen 5 pilootprojecten voor een globaal bedrag van ongeveer 110 miljoen frank aan subsidies worden goedgekeurd. Hierdoor zal een oppervlakte van meer dan 15 ha gerevaloriseerd worden tot nieuwe bedrijventerreinen en woningbouwprojecten.

1.8.2. Perspectieven

In de loop van 1994 zullen nog een aantal pilootprojecten op basis van ditzelfde besluit worden geselecteerd.

Aangezien in deze materie in Vlaanderen nog geen ervaring werd opgedaan, zullen deze projecten in de loop van de volgende maanden dienen als leerschool voor het inmiddels ingediende ontwerp van decreet inzake de sanering van de verlaten bedrijfsruimten.

Dit ontwerp van decreet beoogt via een negatieve stimulans (heffing bij gebrek aan initiatief) de eigenaars van dergelijke ruimten aan te zetten tot spontane vernieuwing of de bedoelde goederen aan realistische prijzen op de markt te brengen. De nieuwe eigenaars worden onder een aantal beperkende voorwaarden financieel gestimuleerd om de verworven bedrijfsruimten te vernieuwen. Hiervoor worden de middelen van de heffing gebruikt. Het eigenlijke opzet is te

vermijden dat in de toekomst nog bedrijfsruimten voor lange tijd leeg staan of verwaarloosd worden.

In functie van de goede ruimtelijke ordening en economische ontwikkeling is een revalorisatie van deze sites, ofwel als bedrijventerrein, ofwel met een andere bestemming (handel, wonen, . . .) dringend noodzakelijk.

1.9. Stads- en dorpsherwaardering

1.9.1. Realisaties

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 april 1993 bracht drastische vereenvoudigingen aan in de betoelagingsprocedure voor stads- en dorpsherwaarderingsprojecten.

Dat deze vereenvoudiging van de procedure duidelijk aanslaat bij de initiatiefnemers mag blijken uit het feit dat talrijk ingesluimerde ontwerpprojecten opnieuw geactiveerd worden en de dienst stadsvernieuwing op enkele maanden tijd om advies werd gevraagd voor tientallen nieuwe projecten. In de loop van de maand september was ongeveer 100 miljoen BEF aan ontwerpdocs vastgelegd, op basis van het oude besluit. Evenwel mag verwacht worden dat omwille van de verkorte procedure van het nieuwe besluit, tegen eind 1993 de voorziene kredieten zullen vastgelegd zijn.

1.9.2. Perspectieven

Het voor 1994 in sectie 62.1 voorziene budget van 279,2 miljoen BEF zal met moeite volstaan om aan de voorstellen te voldoen. Om die reden werden in vernoemd besluit een aantal financieringsdrempels ingebouwd (max. 10 % van het jaarbudget per herwaarderingsgebied en max. 30 % van het jaarbudget per stad of gemeente). Deze drempels moeten ook mede instaan voor een meer billijke verdeling van de kredieten over meerdere projecten.

Om de budgettaire druk binnen de perken te houden werd, op dezelfde datum als voornoemd besluit, een omzendbrief ter evaluatie van de lopende projecten uitgevaardigd. Naast een toelichting omtrent het besluit bevat deze omzendbrief twee krachtlijnen met verstrekkende budgettaire impact :

- de operationele herwaarderingsgebieden krijgen de kans om hun destijds goedgekeurde operatie te actualiseren en eventueel bij te sturen of zelfs uit te breiden ;
- de niet-operationele herwaarderingsgebieden zullen op termijn van 6 maanden geëvalueerd worden en de erkenning van de gebieden die geen blijk geven van een gefundeerd beleid zal na verloop van deze periode worden ingetrokken.

In de loop van het jaar zal een ontwerp van decreet worden ingediend dat de financiering van de stads- en dorpsherwaarderingsprojecten op een andere leest zal dienen te schoeien, een bredere waaier van investeringen moet mogelijk maken en de inbreng van privé-kapitaal moet aanmoedigen.

De ordonnanceringskredieten ten belope van 469,1 miljoen BEF moeten het mogelijk maken om de achterstand in de uitbetalingen die in de jaren 1990-1991 werd opgelopen grotereels weg te werken.

1.10. Planschadefonds

1.10.1. Realisaties

In 1993 werden voor een bedrag van 0,6 miljoen BEF planschadedossiers uitbetaald en 0,6 miljoen BEF vastgelegd (tot 1/10/93). De totale reserve op het fonds, inclusief de inkomsten tot 1/10/93, bedraagt 247,4 miljoen BEF. De aandacht dient gevestigd te worden op het belangrijke probleem van de rechtsopvolging in deze materie.

1.10.2. Perspectieven

Er is voor 1994 een inkomst van 52 miljoen BEF voorzien in het Planschadefonds. De globale reserve in dit fonds is evenwel ontoereikend om de 650 hangende dossiers desgevallend uit te betalen. Een werkgroep ad hoc werd ingesteld om de problematiek ten gronde te bekijken. De resultaten van deze werkgroep zullen desgevallend een bijsturing van het planschadefonds naar aanleiding van de budgetcontrole noodzaken.

2. Procedure

Alvorens de bespreking aan te vatten van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994, ontspint zich in de Commissie een ruime gedachtenwisseling tussen de heren J. De Mol, J. De Seranno en P. Breyne omtrent de bespreking van het voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende wijziging van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid (Stuk 378 (1992-1993) – Nr. 1), in samenhang met de begroting 1994.

Minister T. Kelchtermans stelt voor om over het voorstel van decreet de standpuntbepaling van de Vlaamse regering in te winnen.

De heer J. De Seranno treedt het voorstel van de minister bij. Indien mogelijk zal getracht worden het desbetreffende voorstel van decreet nog te behandelen in de Commissie vóór de goedkeuring van het programmadecreet 1994 in de plenaire vergadering.

De Commissie stemt hiermede in.

3. Bespreking

3.1. Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

3.1.1. Trendbreuk in de ruimtelijke ordening en vergunningen beleid

Drie decreten (mini-decreet, opvulregel en zonevreemde bedrijven) versterken deze trendbreuk.

De heren J. Caudron, J. De Mol, J. Van Eetvelt, mevrouw M. Vogels en de heer J. De Seranno uiten kritische opmerkingen inzake het thans gevoerde ruimtelijke beleid in het algemeen en de drie decreten en het vergunningenbeleid in het bijzonder.

De heer J. Caudron verwijst naar zijn interpellatie tot minister Kelchtermans van 6 juli 1993 (VI.R., Handelingen, nr. 67 van 6 juli 1993, blz. 2573 tot 2578) over eventuele

onregelmatigheden in de gemeente Zwalm. Hij legde aan de minister twintig vragen voor omtrent bouw misdrijven. Een van de meest flagrante bouw misdrijven is de oprichting van een villa van de schepen van middenstand zonder bouwvergunning in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Provinciale directies besloten dat deze onwettige villa tegen 15 mei 1992 moest worden afgebroken.

Het beroep tegen de weigering van bouwvergunning werd door de minister ingewilligd op voorwaarde dat de bestaande oude woning haar residentieel karakter verliest en in de paardenfokkerij wordt ingeschakeld. In de paardenhandel is deze paardenfokkerij evenwel niet bekend.

Terloops herinnert de heer J. Caudron aan de tot besluit van deze interpellatie door de heer E. Van Vaerenbergh c.s. ingediende motie (Stuk 381 (1992-1993) — Nr. 1). Wordt het echt geen tijd om paal en perk te stellen aan de vele misbruiken ?

Uit het antwoord van minister Kelchtermans op deze interpellatie in plenaire vergadering van 6 juli 1993 blijkt, aldus de heer J. Caudron, dat hij ter zake een administratief onderzoek door de directeur-generaal van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumentenzorg (AROHM) liet instellen.

In deze context stipt de heer J. Caudron aan dat de directeur-generaal over een eigen kabinet beschikt. Hij heeft daar moeite mee. Kan dit kabinet niet doorgelicht worden, gelet op de aanhoudende geruchtenstroom.

Minister Kelchtermans merkt op dat een directeur-generaal zich mag omringen met een team van stafmedewerkers die beleidsverantwoordelijkheid dragen.

De heer J. Caudron dringt aan op de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte villa.

De heer J. De Mol sluit zich hierbij aan en stelt dat hij dit probleem reeds aankaartte in zijn tussenkomst op de interpellatie van de heer J. Caudron op 6 juli 1993, (Handelingen VI. R., nr. 67 van 6 juni 1993, blz. 2574 tot 2576).

De heer J. De Mol stelt vast dat bij het vergunningenbeleid, op alle niveaus, andere doelstellingen dan „de goede ruimtelijke ordening” worden gehanteerd. In de provincie Oost-Vlaanderen, worden in samenwerking met de Bestendige Deputaties allerlei „regelingen” getroffen. Ook de tweetrapsprocedure, waarbij de beslissingsbevoegdheid subsidiair wordt verdeeld, biedt hiertegen geen bescherming, vermits het advies van de Administratie vaak uit het dossier wordt gelicht.

De gemeenten dienen nochtans een spilfunctie te vervullen in het beleid inzake de ruimtelijke ordening. In overleg met de gemachtigde ambtenaar dient de vergunning getoetst met de ruimtelijke kwaliteit van de omgeving binnen het door de wetgever aangereikte logistieke kader.

Minister T. Kelchtermans verduidelijkt dat hij na de interpellatie van de heer J. Caudron een administratief onderzoek heeft bevolen, zowel door de secretaris-generaal van LIN als aan de secretaris-generaal van Binnenlandse Aangelegenheden. Tot dusver werden geen onregelmatigheden vastgesteld zodat geen tuchtmaatregelen werden opgelegd. De betrokken ambtenaar zal gereffecteerd worden in de Dienst Huisvesting. Wat de gestelde vragen betreft, deze werden voorgelegd aan de administratie. De antwoorden worden opge-

vraagd via hiërarchische weg. Minister T. Kelchtermans be-
looft aan de heer J. Caudron de antwoorden schriftelijk mede
te delen.

Hierop uit de heer F. Vermeiren zijn felle verontwaardi-
ging over de vele aantijgingen aan het adres van **niet-aanwe-**
zige personen. In deze Commissie wordt een demagogisch
taalgebruik gehanteerd en wordt de indruk gewekt dat er
geen enkel rechtschapen ambtenaar in Vlaanderen meer be-
staat.

Spreker meent dat, indien er bepaalde misbruiken zijn, de
minister de passende maatregelen moet nemen, die door de
betrokken ambtenaar dienen opgevolgd. Dialoog en overleg
moeten mogelijk zijn. De ambtenaar moet een positieve in-
breng kunnen doen.

Mevrouw M. Vogels is het grondig oneens met de heer F.
Vermeiren dat in deze Commissie aan demagogie wordt ge-
daan. Een parlementair heeft een controlefunctie en moet
deze desgevallend kunnen opnemen. Integere ambtenaren
staan vaak in de kou.

De heer J. Caudron repliceert dat het onderzoek in handen
zou zijn van de directeur-generaal van **AROHM** die goed
bevriend is met de burgemeester van **Zwalm**. In een normaal
strafrechterlijk onderzoek zou deze persoon dienen ge-
wraakt.

De heer J. Caudron dankt de minister voor zijn antwoord,
maar poneert dat dit hem evenwel geen volledige genoegdoe-
ning geeft. Hij neemt akte van de verklaring van de minister
dat het dossier overgemaakt werd aan de secretarissen-gene-
raal Desmitter en Delanghe en niet aan de directeur-gene-
raal.

Deze handelswijze is correct. Inzake het wederrechtelijk
opgerichte gebouw in **Zwalm**, uit de heer J. Caudron zijn
ongenoegen over de gang van zaken.

De minister stelt dat het thans om een „gezinsbedrijf” gaat.

Inzake de afbraakregeling in het algemeen stipt minister
T. Kelchtermans verder aan dat hij voorstander is van een
geïntegreerde benadering van deze problematiek, vermits
steeds overleg wordt gepleegd met de gemachtigde ambte-
naar en de lokale besturen.

Daarenboven moet ook het overleg met de **parketten-ge-**
neraal verder worden gezet, teneinde het beleid beter op
elkaar af te stemmen.

Inzake de opvulregel merkt de heer J. De Mol op dat de
minister naar aanleiding van een interpellatie van de heer
V. Vautmans ooit zei : „dat tijdens de periode dat de heer
V. Vautmans kabinetschef was, u kennis had van tweehon-
derd onwettige toepassingen van één regel, met name de
opvulregel. Terloops gaf u toe dat u er zelf vijf onwettelijk
afleverde”. (Handelingen, VI.R., nr. 67 van 6 juli 1993, blz.
2575).

Minister T. Kelchtermans benadrukt met klem dat, indien
de minister, een advies opvolgt, van de administratie dat
evenwel niet beantwoordt aan de wettelijke criteria, hij ter
goeder trouw dwaalt.

De heer J. De Mol stelt aldus vast dat de administratie de
minister verkeerd voorlicht op het vlak van het mini-decreet
en de opvulregel. Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Hiervan moet grondig werk worden gemaakt, mede in het
licht van de wanpraktijken in **Zwalm**. Hierop repliceert de

heer T. Kelchtermans, hierin bijgetreden door de heer J. De Seranno, dat een goed ruimtelijk beleid geen resultante is van een wiskundige optelsom, maar eerder een afwegen van diverse belangen en elementen. De ambtenaar moet deze toetsen aan de criteria van de ruimtelijke kwaliteit en deze interpretatie impliceert reeds een element van subjectiviteit.

De heer J. De Mol vestigt in dit verband de aandacht op het totaal ontbreken van een duidelijk objectief toetsingskader waardoor de interpretatieruimte zou verkleinen.

Ook betreurt de heer J. De Mol het verstrijken van een te lange periode van twee maanden tussen de datum van de goedkeuring door de Raad, nl. 23 juni 1993 en de afkondiging, bekrachtiging en publikatie in het Belgisch Staatsblad (12 en 14 augustus 1993).

Tijdens deze periode werden nog vele bouwvergunningen afgegeven. In de provincie West-Vlaanderen werd de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd, zodanig dat opvallend vele dossiers werden behandeld. Ook merkt de heer J. De Mol op dat in de omzendbrief van 29 september 1993 betreffende de BPA's welke afwijkingen inhouden ten opzichte van de gewestplannen, aangedrongen werd om de opvulregel met de grootste omzichtigheid toe te passen.

De heer De Mol, hierin bijgetreden door de heer J. Devolder, stellen vast dat er in de drie decreten geen overgangsbepalingen zijn opgenomen. Minister Kelchtermans antwoordt dat dit een bewuste keuze is, alhoewel vanuit juridisch standpunt, hieromtrent wel enig voorbehoud werd geformuleerd. Quid met de behandeling van de tussentijdse aanvragen, stedenbouwkundige attesten ? Er werd echter geopteerd voor een kordate en snelle aanpak, teneinde de interpretatieruimte zo eng mogelijk te houden.

Vervolgens verklaart minister T. Kelchtermans dat hij een aanvullend onderzoek heeft bevolen om na te gaan hoeveel aanvragen er zijn gedaan met betrekking tot de opvulregel en binnen welke termijn deze zijn afgehandeld.

De heer J. De Mol herinnert er de minister aan dat hij ter zake twee schriftelijke vragen stelde (onder meer schriftelijke vraag nr. 150 van 11 februari 1993, Bull. Vr. & Antw., Vl. R., Nr. 9 van 8 maart 1993, blz. 425-426). De heer J. De Mol dringt aan op een systematische controle van de administratie.

De laatste dagen vóór het van kracht worden van het decreet inzake de opvulregel werden provinciale directies overstelpt met aanvragen. Bij bepaalde provinciale directies gaven klerken getypte adviezen mee met de schepen, ambtenaar of gemeentesecretaris of de burgemeester. 's Namiddags werd de vergunning afgegeven.

Minister Kelchtermans tipt aan dat hij in antwoord op deze schriftelijke vraag de referenties opgaf van de dossiers waarin de Minister, op voorstel van de Administratie een hiërarchisch beroep inwilligde in toepassing van artikel 23 voor terreinen waarvan de afstand tussen de naastliggende woningen meer dan 70 m bedroeg (Schilde, Wachtebeke, Zemst, Wortegem-Petegem). In deze vijf gevallen werd op basis van andere argumenten van ruimtelijke ordening op een verantwoorde wijze de opvulregel toegepast. Het betreft geen onwettige beslissingen.

Als positief ervaart de heer J. De Mol in het vergunningenbeleid de veralgemeende inspraak van derden door openbaar onderzoek. Dit is een aanpassing van de wetgeving aan de veranderde maatschappelijke cultuur. Tevens kadert dit in het contract met de burger. De derde belanghebbende wordt

trouwens ook in de mogelijkheid gesteld een schorsend administratief beroep in te stellen. Door toevoeging van alle ingewonnen adviezen aan de vergunning kan onmiddellijk de grondslag en de motivering van een beslissing nagegaan worden.

Minister T. Kelchtermans verklaart dat hij voorstander is van de versterking van het lokale beleidsniveau in de verschillende beleidsdomeinen (leefmilieu, ruimtelijke ordening).

De gemeentelijke, provinciale verantwoordelijkheid moet duidelijk afgebakend zijn. In het voorontwerp van decreet voor wat de vergunningen betreft wordt gesteld dat de **beslissingsbevoegdheid** ligt op het politieke beleidsvlak. De te ruime **appreciatiebevoegdheid** van de gemachtigde ambtenaar dient ingekort, vermits zelfs de politiek verantwoordelijke minister weinig impact heeft op diens **appreciatiebevoegdheid**. De gemachtigde ambtenaar put deze bevoegdheid rechtstreeks uit de Stedebouwwet.

Een dergelijke visie staat daarenboven haaks op de toekenning van een beslissingsbevoegdheid aan de verschillende planologische niveaus (gemeenten, provincies en Vlaams Gewest).

De heer J. De Mol wordt hierin bijgetreden door mevrouw M. Vogels, die verklaart dat uit diverse bronnen is gebleken dat op bepaalde plaatsen de ambtenaren, in samenwerking met de notarissen, eigenaars van percelen aanspoorden om een bouwaanvraag in te dienen, vóór de afschaffing van de opvulregel.

Mevrouw M. Vogels is ervan overtuigd dat de trendbreuk alleen kan verwezenlijkt worden, mits de bijstand van een administratie die doordrongen is van de geest van deze drie nooddecreten én ze ook respecteert.

De notie „goede ruimtelijke ordening” die de minister decretaal wil invoeren is volledig uitgehold door de vele misbruiken. De ratio **legis** van het decreet inzake de afschaffing van de opvulregel was een einde te maken aan de systematische opvulling van alle percelen. Ambtenaren namen vaak beslissingen tegen de geest in van het decreet.

Minister T. Kelchtermans antwoordt dat het hanteren van de interpretatiemogelijkheden binnen de wettelijkheid, in sé niet onwettig is, waarop mevrouw M. Vogels repliceert dat alleen een wiskundige invulling van de ruimtelijke ordening nog bescherming biedt. Begrippen als „goede ruimtelijke ordening” zijn te vaag.

De heer J. Van Eetvelt stelt in deze context dat de **opvulregel** vroeger in ruime mate interpreteerbaar was. Aanvankelijk werd 50 m vooropgesteld, later 70 m.

Mevrouw M. Vogels dringt aan op de inhoudelijke opvulling van het beleid „**te velde**”, **zoniet** is de trendbreuk onmogelijk.

Vervolgens benadrukt de minister dat er ook vaak grote weerstand is tegen de trendbreuk in de ruimtelijke ordening. Hij kan hiervoor wel begrip opbrengen. Bepaalde ambtenaren spraken af om een strikt vergunningenbeleid te voeren, en zo de weerstand tegen de opvulregel op te drijven. Deze stelling staat haaks op de stelling van de heer J. De Mol.

De heer J. De Mol refereert naar de plaatselijke toestanden (Dendermonde). Vervolgens wenst hij te vernemen hoeveel bijkomende colleges van Burgemeester en Schepenen werden georganiseerd in de periode van twee maanden. Hij stelt vast dat vanaf september 1992 duidelijke instructies **no-**

dig waren, vooral met betrekking tot de toepassing van de uitzonderingsregels met betrekking tot de opvulregel.

Ook de aan de gemachtigde ambtenaar toegekende appreciatiebevoegdheid is te ruim. Mevrouw M. Vogels treedt dit bij. De ruimtelijke ordening zit totaal fout. Ieder degelijk beleid deemstert weg in de wir-war van disparate wetgevingen. De fragmentaire planologische aanpak wekt bij de burger verkeerdelijk de indruk dat alles te regelen valt, indien men over geld en de juiste relaties beschikt.

Spreeker betreurt dat de voorgestelde trendbreuk deze indruk niet kan wegnemen.

Mevrouw M. Vogels stelt vast dat de bevolking in Vlaanderen nog niet overtuigd is van een fundamentele ommekeer in het planologisch beleid. De minister ontkent dit.

De minister verwijst naar de drie decreten die de fundamentele ommekeer in het planologisch beleid moeten versterken. Hij stelt vast dat met betrekking tot de opvulregel en het mini-decreet men niet langer de procedures aanvecht, doch wel het principe. Lineaire maatregelen en interpretatie dienen vermeden.

Deze drie decreten hebben de verdienste dat de procedure thans open en ordentelijk is vastgelegd, mits volledige openbaarheid. In een globaal kader kunnen aldus rechtmatige oplossingen aangereikt worden voor rechtmatige problemen.

Er wordt gewerkt op basis van een toetsingskader. De minister is akkoord dat de opvulregel niet mag toegepast kunnen worden in bepaalde gebieden.

De minister betreurt de grote argwaan die door de heren J. De Mol, J. Caudron en mevrouw M. Vogels wordt geuit ; deze repliceren evenwel dat, gelet op de planologische verloederings in Vlaanderen, waarin uitzonderingen verworven zijn tot regel, dit wantrouwen volkomen gewettigd is.

De minister vraagt een meer positieve ingesteldheid en dankt de heer J. Van Eetvelt voor zijn positieve respons op het ruimtelijk beleid. De heer J. Van Eetvelt stelt dat de trendbreuk er wel degelijk is. De grote verdiensten van de gewestplannen is het scheppen van meer rechtszekerheid en een planologisch houvast.

De heer J. Van Eetvelt stelt vast dat vanuit de beleidsvisie van de minister blijkt dat ook aan de beleidsplanning inzake ruimtelijke ordening veel aandacht is besteed. Het waarmaken van deze beleidsplanning op een wetenschappelijk onderbouwde manier, en gesteund door een democratisch inspraakproces, is een belangrijke trendbreuk. Deze positieve trendbreuk breekt door, dankzij de onverdroten inzet van bepaalde groeperingen (b.v. De Wakkere Burger, BIRO).

Minister T. Kelchtermans benadrukt dat alle recente verworvenheden op het vlak van de ruimtelijke ordening beantwoorden aan de uitgangspunten vooropgesteld in de Beleidsverklaring „Vlaanderen in Beweging” en de Oriëntatienota „Vlaanderen in vorm”.

Hieraan werd in deze Commissie een ruime gedachtenwisseling besteed in februari 1993. In deze context dient eveneens verwezen naar de bespreking van „Vlaanderen 2002”.

De drie decreten fungeren als tussenstadia in de planmatige evolutie van een globaal planologisch beleid en de opmaak van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

De minister betreurt dat de heer J. De Mol de dynamiek in het planologisch beleid miskent.

3.1.2. Nieuwe opties op korte termijn

De heer J. De Seranno ervaart de afschaffing van het mini-decreet als positief, in tegenstelling met de heer F. Vermeiren, die dit eerder als een rem ziet op de uitbreidingsmogelijkheden van bloeiende ondernemingen.

Rendabele bedrijven moeten, gelet op de economische recessie en de eraan verbonden hoge werkloosheid, sneller kunnen beschikken over voldoende uitgeruste kavels en bedrijventerreinen. De afwerking van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen mag geen remmende factor zijn op de uitbreidingsmogelijkheden van ondernemingen.

Minister T. Kelchtermans licht toe dat door het mini-decreet de uitbreiding van de bedrijven is afgeschaft (cf. omzendbrief van 29/09/1993). Al te vaak werd kritiek geuit op de pseudo-wetgeving. Deze omzendbrief tracht een oplossingskader aan te reiken aan de gemeenten met als uitgangspunt het BPA, met toepassing van de principes vervat in het Structuurplan getoetst aan strikte toetsingscriteria.

Minister T. Kelchtermans stelt dat in het RSV een aantal gebieden zullen gereserveerd worden voor de bedrijventerreinen. In de structuurplanning zijn verschillende niveaus. De grotere industrie centra zijn reeds op het ontwerp Structuurplan aangeduid. Op de provinciale structuurplannen zullen tewerkstellingszones worden vastgelegd in functie van de provinciale ontwikkeling.

De heer J. De Seranno acht het niet wenselijk dat alleenstaande zonevreemde woningen met kleur zouden gearceerd worden als apart bestaande woongebiedjes op de toekomstige gewestplannen, streekplannen, BPA's of APA's. Dit kan aanleiding zijn tot het scheppen van nieuwe problemen (b.v. landbouwbedrijf dat problemen heeft m.b.t. de exploitatievergunning).

Door de individuele aanduiding van deze zonevreemde woningen verkrijgt deze aldus de juridische kwalificatie van woonzone. Bestaande krotwoningen in natuurgebieden moeten verbouwd kunnen worden. Dit is thans onmogelijk. Ter zake pleit hij voor een sociale correctie, zonder evenwel de bouw van nieuwe woningen aan te moedigen.

Spreker is de mening toegedaan dat de vele interpretatieproblemen die rijzen nopens de toepassing van deze drie decreten het gevolg zijn van de abstracte begrippen zoals „opvulregel”, „zonevreemde bedrijven”. Hij pleit voor een visuele, cartografische weergave van wat mogelijk is. Hij kant zich tegen de opvulregel en wijst, hierin bijgetreden door de heer J. Van Eetvelt, op het houvast dat gewestplannen bieden.

Minister Kelchtermans stipt aan dat de ratio legis van de afschaffing van het mini-decreet was, misbruiken van een algemene regel te vermijden en om een verantwoorde oplossing aan te reiken voor sommige problemen en deze globaal op te lossen na de BPA-procedure. Hiertoe werd het moratorium selectief versoepeld. Inzake de zonevreemde woningen refereert de minister naar de omzendbrief van 29 september 1993 betreffende BPA's welke afwijkingen inhouden ten opzichte van de gewestplannen. Deze omzendbrief werd op 22 oktober 1993 aan de leden van de Commissie overgezonden. De tekst ervan is in bijlage opgenomen.

Een omvorming in de open ruimtegebieden van het gewestplan van een zachte (agrarische of groene bestemming) naar een harde functie moet met grote omzichtigheid gepaard gaan, maar kan onderzocht worden voor volgende doelstellingen.

Uitbreiding van bestaande vergunde functies en accommodaties (b.v. industrie, openbaar nut, woning) kaderen binnen een globale gemeentelijke benadering (zie ook punt 3). Het gebiedsgericht onderzoek op het niveau van de gemeente en/of de kern, zal aangeven voor welke bebouwing een handhaving, uitdovend dan wel een uitbreiding, zal beoogd worden. Voor verkrotte gebouwen en/of voor woningen die hun functie niet meer kunnen vervullen kan geen vervangings-nieuwbouw voorzien worden. Het gaat hier om de uitbreiding van bestaande constructies (bedrijven om deze economisch concurrentieel te houden ; woningen om deze sociaal woonbaar te houden) en geenszins om een vervanging die tegenstrijdig is met de optie „behoud van de open ruimte”.

Inzake de beperkte uitbreidingsmogelijkheid omwille van sociale overwegingen, verduidelijkt de heer T. Kelchtermans dat de zonevreemde woning op zo een BPA wordt aangeduid als woning die verbeterd, verbouwd mag worden. Indien een vergunde woning of een woning die opgetrokken werd vóór de stedenbouwwet, haar functie niet meer kan vervullen, bijvoorbeeld door een verregaande verkrotting en voor sanering niet meer in aanmerking komt, kan er geen sprake zijn van herbestemming naar woning. Deze woningen zijn niet opgenomen op de BPA's. Is niet toegelaten, de aankoop van een krotwoning en na afbraak 50 meter dieper een nieuwe woning zetten.

Inzake het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen antwoordt minister Kelchtermans op de vraag van de heer F. Vermeiren dat eind 1993 een ontwerp-structuurplan zal worden ingediend. In 1994 start het openbaar onderzoek.

De heer J. De Mol, hierin bijgetreden door mevrouw M. Vogels stelt vast dat de inspraakprocedure over het Structuurplan Vlaanderen uitliep op een sisser. Zij stellen dat het tijdstip, midden in de vakantie, een ongelukkig moment was. Ook werd slechts een vage informatiebrochure ter beschikking gesteld.

De heer De Mol dringt aan op een betere organisatie van de inspraakprocedure, vermits de bevolking de stuwende kracht moet zijn van het planologisch beleid.

Deze stelling wordt niet bijgetreden door mevrouw M. Vogels. Aan de individuele burger moet men niet vragen om inspraak te verlenen inzake het beleid op de ruimtelijke ordening. Veel burgers zijn gefrustreerd omdat ze hun individuele mening in het eindresultaat niet herkennen. Ter zake moeten de beleidsverantwoordelijken hun taak opnemen.

De heer J. De Seranno stelt vast dat, gelet op de fragmentaire aanpak van het ruimtelijk beleid en de disparate wetgevingen een aantal beslissingen niet door de belanghebbenden zelf moeten worden getroffen. Een inspraakprocedure inzake ruimtelijke ordening is niet altijd vruchtbaar.

Lagere plannen moeten ingepast worden in hogere plannen. Gemeentelijke plannen van aanleg dienen geïntegreerd in streekplannen, en deze worden ingepast in een provinciaal referentiekader. De belanghebbenden kunnen niet meer zelf beslissen over de bestemming van de gronden. De bodembestemming is een gemeentegrensoverschrijdende aangelegenheid, die gereguleerd wordt door veel verschillende reglementeringen die mekaar overlappen (Gewestplannen, BPA's, APA's, decreet Landschappen en Monumenten).

Daarnaast werd nog het decreet gestemd over de stads- en dorpsgezichten waarvan sommige bepalingen in tegenstrijd zijn met deze van de stedenbouwwet. Deze contradictie blijkt uit de gedifferentieerde regeling inzake schadevergoe-

ding bij bestemmingswijziging van kavels gelegen in en rond beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten. Ook in het bosdecreet, grinddecreet en duinendecreet zijn bepalingen opgenomen inzake bestemmingswijzigingen.

Spreker pleit voor een meer geïntegreerde aanpak, in het belang van een verhoogde rechtszekerheid. Ook de ambtenaren vinden in deze doolhof van reglementeringen hun weg niet meer. De decreetgever en de Vlaamse regering moeten streven naar meer coherentie en concordantie, wat de duidelijkheid van de procedure bevordert.

De inspraakronde georganiseerd bij groepen en **niet-georganiseerde** bevolking gebeurt op vrijwillige basis. Pas bij de goedkeuring van het Structuurplan start de procedure van het openbaar onderzoek, waarin de resultaten van de geformaliseerde inspraakronde uitvoerig zullen worden geïmplementeerd. Mevrouw M. Vogels betreurt dat de **Structuur**planning vaak wordt gebruikt als alibi voor het uitstellen van bepaalde planologische projecten. In deze context wenst mevrouw M. Vogels van de minister te vernemen wanneer het Gewestplan-Rupelstreek in herziening wordt gesteld. Mevrouw M. Vogels verwijst naar haar schriftelijke vraag, nr. 359 van 29 juli 1993 aan de minister (Vl. R., Bull. Vr. & Antw., nr. 20 van 20 september 1993, blz. 1056-1057). Deze gewestplanwijziging is sinds lang gevraagd. Waarom talmt de minister en acht hij de herziening van dit gewestplan voorbarig ? De inspraakprocedure in de Rupelstreek is sinds lang afgerond.

De minister merkt op dat de herziening van het **Gewest**plan-Rupelstreek een zeer omvangrijke opdracht is. Hij stelt voor om een gedeeltelijke inderzieningstelling door te voeren. De opdrachthouder van het Structuurplan Vlaanderen, adviseerde ter zake dit Structuurplan af te wachten. Mevrouw M. Vogels repliceert erop wijzend dat er bij de bevolking ter zake ongenoegen en onbegrip heerst, gelet op de diverse afgeronde inspraakprocedures. De bevolking begrijpt niet waarom er moet gewacht worden op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

3.2. Nieuw decreet op de ruimtelijke ordening

3.2.1. Algemene opmerkingen

In de Commissie ontstaat een ruime gedachtenwisseling tussen de heren J. De Mol, F. Vermeiren, mevrouw M. Vogels, de heren J. De Seranno, J. Devolder en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche. De heer J. De Mol stelt vast dat er inzake het ruimtelijk beleid geen plaats kan zijn voor „sociaal en politiek” dienstbetoon **zoniet** mislukt ieder goed beleid. De Vlaamse Raad moet permanent aan een degelijk beleid werken. Ook de administratie, die als beheerder van de uitvoering van de decreten een cruciale rol speelt, dient hervormd. Ambtenaren kunnen geen „goede maatjes” zijn met politici. De publieke druk op de administratie moet worden verlicht. Ook klaagt spreker de flagrante schendingen aan van het gelijkheidsbeginsel. Sommigen worden via goede relaties bevoordeligd. Hij stelt vast dat deze kwaal in alle politieke partijen woekert. Hij acht een uitgebreid debat over de evolutie van het beleid op de ruimtelijke ordening in deze Commissie zeer wenselijk. Mevrouw M. Vogels treedt dit bij.

Volgens de heer F. Vermeiren verwacht de burger niet dat hij in discussie moet treden met de burgemeester, de schepen of een of andere gewiekste ambtenaar. De burger verwacht een duidelijke wetgeving, een goed omschreven wetgeving

ten behoefte van de architect. Door het ontbreken van duidelijke wetgevingen en te complexe wetgevingen is men aangewezen op interpretatie, wat de rechtszekerheid uitholt.

De heer J. Caudron merkt op dat er duidelijke wetten zijn in dit land, ook op het vlak van de ruimtelijke ordening. Deze wetten worden echter vaak op een nefaste wijze geïnterpreteerd. Bouwen in een natuurgebied kan niet. De architect moet dit mededelen. In de praktijk bouwt men wel in een zonevreemde omgeving en wacht op de regularisatie. Nadien wordt voor het bouw misdrijf een transactie geregeld.

De heer F. Vermeiren houdt vol dat de veelvuldigheid van decretale initiatieven resulteren in een onontwarbaar juridisch kluwen waarin slechts specialisten hun weg vinden. Dit geeft aanleiding tot het ontstaan van discussies tussen de gemachtigde ambtenaar, de architect en de burger. Overleg tussen architect en gemachtigd ambtenaar is niet à priori verdacht. De vraag moet ruimer gesteld worden. Iedere aanvraag is geen gesjoemel. Scheefgetrokken toestanden worden inderdaad vaak uit electorale overwegingen door politici rechtgetrokken. De complexiteit is de oorzaak van de vele interpretatieproblemen.

De heer F. Vermeiren stelt dat men in de gemeente Zaventem, geconfronteerd wordt met de gevolgen van de fusie. Heel goed gemotiveerde personeelsleden ontberen de nodige know how om de complexe planologische voorschriften, vaak gekoppeld aan de milieureglementering correct te interpreteren. Vaak moet het advies ingewonnen worden van de gemachtigde ambtenaar. De architecten die de bouwheer zouden moeten voorlichten kunnen de razendsnelle evolutie op het legistische vlak en het vlak van de uitvoeringsbesluiten niet opvolgen. Hij verwerpt het doemdenken, niet iedere dialoog is verdacht.

Vervolgens snijdt de heer F. Vermeiren het probleem aan van de invoering van VLAREM en de koppeling van de bouw- en milieuvergunning. De heer F. Vermeiren vraagt aan de minister welke impact hij nog heeft op deze materie. Hoe zal de coördinatie in de toekomst geschieden, gelet op de soms minder optimale samenwerking, en de strijdigheid tussen de diverse bepalingen.

In sommige dossiers wordt dit advies of een studie ingewacht vanuit universitaire middens, gelet op de complexiteit van de problematiek. Er wordt vaak gearzeld, op het gemeentelijke vlak, om een beslissing te nemen. Deze adviesaanvraag is duur. Ook de administratie kan vaak de problemen niet oplossen. De heer F. Vermeiren, hierin bijgetreden door mevrouw M. Vogels, pleiten voor een betere professionele begeleiding van steden en gemeenten. Het algemeen belang is het best gediend met bekwame ambtenaren en een moderne degelijk uitgeruste administratie. Men dient preventief op te treden en goede omgevingsfactoren te scheppen teneinde misbruiken te voorkomen en de afhandeling van de dossiers te bespoedigen. Mevrouw M. Vogels, hierin bijgetreden door mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, stelt vast dat correcte ambtenaren vaak botsen met hun hiërarchische meerderen, die meestal opteren voor een extensieve interpretatie van de verschillende wetten. Een trendbreuk in de ambtenarij is noodzakelijk.

Minister T. Kelchtermans treedt de noodzaak van transparantie bij. Hij wijst op de vele schijncontradicties tussen wetten en decreten.

De heer J. Van Eetvelt stelt vast dat de provinciale directies vaak de gemeentebesturen adviseren bij het nemen van planologische beslissingen. Hij pleit voor een grotere con-

cordantie tussen het beleid van de verschillende provinciale directies. De toepassing van de stedenbouwwet moet rechtlijnig zijn, gelet op de complexiteit van het beleid inzake ruimtelijke ordening. Grote beleidsopties die de provinciegrenzen overschrijden zijn nodig. De minister beaamt dit.

Deze vertraging werkt het politiek cliëntelisme in de hand. Indien de Administratie haar werk naar behoren vervult, en de burger op een voorkomende wijze behandelt, is een beroep op een politicus niet nodig. Ook de deontologie verdient aandacht. Minister T. Kelchtermans overweegt om via een interne audit, door een onafhankelijk studiebureau de Administratie door te lichten. Ambtenaren zullen voortaan beoordeeld worden op hun beroepskwalificaties. In deze context merkt de heer J. De Mol op dat een ambtenaar van rang 15 die de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, wordt vervangen en diens functie afgeschaft wordt op 1 januari 1994. Is het juist dat men eerst de functie opvult om ze nadien af te schaffen ? Minister T. Kelchtermans stipt aan dat bij het ontslag van de ambtenaar en de op non-activiteitstelling wegens het bereiken van de pensioenleeftijd, in overleg met minister L. Van den Bossche een beslissing zal genomen worden. Voor de responsabilisering van de ambtenaren refereert de heer T. Kelchtermans naar minister L. Van den Bossche. Een aantal functioneringsgesprekken zijn aan de gang. Met vormingspakketten zal getracht worden de ambtenaren te responsabiliseren.

De heer F. Vermeiren wenst van de minister een zicht op de achterstand m.b.t. de afhandeling van de dossiers voor Vlaams-Brabant. Is er ter zake in Vlaams-Brabant vooruitgang geboekt ? Hoe ver is men gevorderd met de voorbereiding van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening ?

Inzake de stand van zaken m.b.t. de afgehandelde dossiers per provincie, belooft de minister de gegevens op te vragen aan de Administratie. De achterstand in de regio's Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen is groter dan in de regio Vlaams-Brabant. De minister antwoordt dat bij **nazicht** is gebleken dat men in Vlaams-Brabant geen noemenswaardige achterstand heeft inzake de vergunningen.

De heren J. De Serrano en J. Devolder nuanceren hun standpunt met betrekking tot de houding van de ambtenaren. Ook de wetgever dient op het vlak van een verhoogde rechtszekerheid, overzicht en inzicht in het beslissingsproces, een ernstige inspanning te doen.

Minister T. Kelchtermans beaamt dit. In sommige administraties werkt men nog op ambachtelijke wijze, via de raadpleging van steekkaarten. In de nieuwe structuur van de administratie ligt de verantwoordelijkheid voor de logistieke uitrusting niet meer bij het departement zelf. Hij betreurt dit. Nieuwe organisatiestructuren moeten echter hun kans krijgen. Hij betwijfelt evenwel de efficiëncy van organisatiestructuren waarbinnen de werking van verticale diensten afhankelijk wordt gemaakt van de goede werking van een horizontaal niveau. Dergelijke organisatiestructuren werken demotiverend en verwarrend.

Hij wijst erop, hierin bijgetreden door de heer J. Devolder, dat de administratie en de bevolking wordt geconfronteerd met een disparate en complexe wetgeving op het vlak van de ruimtelijke ordening. Fragmentaire aanpak en verwarring bevorderen het immobilisme. Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche benadrukt dat transparantie in het beleid hoogst wenselijk is. Ombuigingen in het beleid moeten naar de bevolking, in het licht van het behoud van de rechtszekerheid, als één van de pijlers van de rechtstaat, worden toegelicht. **Zoniet** slaan de verwarring en het wantrouwen toe.

Spreker refereert naar de bespreking van het duinendecreet in de Commissie voor Leefmilieu. Het lovenswaardige opzet van dit decreet resulteert evenwel in een forse ingreep op de ruimtelijke ordening, gelet op de bestemmingswijziging van vele kavels. Zij stelt vast dat de bevolking het initiatief om de nog resterende duinen te beschermen steunt, doch dat er grote onduidelijkheid heerst nopens de schadeclaims. In het kader van het decreet op de duinenbescherming merkt mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche op dat in de gemeente De Panne in allerijl 15 grote betonnen plateaus werden gegoten. Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche vraagt aan de minister hoeveel bouwvergunningen er in de maanden juli-augustus-september 1993 en juli-augustus-september 1992 werden afgewezen. De ambtenaren waren te ijverig. Spreker wenst ook een overzicht van het aantal vergunde verkavelingen dat werd uitgereikt voor de gebieden die thans in de inventaris van het duinendecreet vallen, alsmede de stand van de uitvoering van deze verkavelingen. Het overzicht van al deze bouwvergunningen is op het kabinet van minister T. Kelchtermans ter inzage. Het was materieel onmogelijk de Commissie al deze stukken toe te sturen.

In de marge van deze gedachtenwisseling vragen de heer F. Vermeiren en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche aan de minister nadere uitleg over de planschade.

3.3. Planschadefonds

De heer F. Vermeiren en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche menen dat het ingeschreven krediet van 250 miljoen frank onvoldoende zal zijn voor de uitbetaling van de nog 650 aanhangige dossiers. Zij pleiten voor een nieuwe regeling ter zake. De totale reserve van het Planschadefonds bedraagt inclusief de inkomsten tot 1 oktober 1993, 274,7 miljoen frank. Het volstaat niet aan de burger het recht op planschade toe te kennen bij beschermingswijziging van gronden. Ook voldoende financiële middelen dienen voorzien voor de uitvoering van de uitvoerbaar verklaarde gerechtelijke uitspraken. Hij refereert naar een interpellatie uitgaande van de heer J. Dupré. De zorgvuldige financiële afhandeling is een element van rechtszekerheid. Hierbij aansluitend merkt mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche op dat de planschaderegeling na de herziening van de gewestplannen, bij vele burgers een wrange nasmaak liet. Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche wenst van de minister te vernemen hoeveel van de 650 hangende dossiers betrekking hebben op de kuststreek (arrondissement Veurne-Diksmuide-Oostende) alsmede een overzicht van de uitbetaalde bedragen voor schade-eisen. Gelet op de omvang van het aantal planschadedossiers en de verscheidenheid van de inhoud van de dossiers (problematiek rechtsopvolging, verjaring, bedrag van de schade, enz. . .) zullen aan mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche lijsten met de aantallen worden overgemaakt samen met de plaats waarin het goed gesitueerd is alsook het potentiële bedrag dat in het geding is. Heel veel van deze zaken zijn immers nog in procedure voor de Rechtbank. Rond januari 1994 wordt de uitspraak in 4 belangrijke Cassatiezaken verwacht. Minister T. Kelchtermans verduidelijkt dat het duinendecreet een initiatief is van de Vlaamse Raad. Op het vlak van een beter planologisch beleid is dit een pluspunt ; doch ingevolge het parallellisme tussen de stedenbouwwet en het duinendecreet op het vlak van het vergunningenbeleid ontstaat hier ook de nodige verwarring, wat nefast inwerkt op het vertrouwen van de rechtsonderhorige. De conform de bepalingen van de Stedenbouwwet afgegeven vergunningen zijn evenwel niet uitvoerbaar ingevolge het duinen-

decreet. Hiervoor dient een juridisch afdoende regeling op korte termijn gevonden. Indien er gegronde planschade-eisen zullen zijn, die bekrachtigd worden door een vonnis, dan zal de Vlaamse regering deze moeten honoreren.

De financiële impact van het duinendecreet inzake planschade zal een budgettaire meeruitgave van 5 à 6 miljard frank vergen. Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche stelt vast dat een element van natuurbescherming wordt gehanteerd als instrument om in te grijpen in het planningsproces, vermits de bestemming van de kavels wordt gewijzigd. Spreker maant aan tot waakzaamheid, vermits aldus de bevoegdheid van de Raad van State wordt uitgehold, wat een aantasting is van de bevoegdheid van dit administratief rechtscollege. De rechtsmiddelen van de burger worden eveneens ingeperkt. De Vlaamse Raad moet ter zake zijn verantwoordelijkheid nemen, vermits het een initiatief van de Raad betreft. Het duinendecreet behelst een groot grondgebied (10 gemeenten). Via juridische spitstechnologie worden de geëigende procedurevoorschriften van het ruimtelijk planningsproces ontweken. Het doel, alhoewel lovenswaardig, heiligt niet altijd de middelen. De heer J. De Mol stelt dat de onteigeningsprocedure het meest geëigende middel is. Binnen de 10 jaar moet de overheid de eigenaar in kennis stellen van de door haar beoogde bestemming van het perceel. Nadien herwint de eigenaar zijn beslissingsvrijheid. Thans wordt de speculatie nog aangewakkerd.

3.4. Beteugeling van de bouwmisdrijven

De heren J. De Mol en J. Van Eetvelt vragen aandacht voor de beteugeling van de bouwmisdrijven. Kan hieraan, naar de opmaak van het nieuwe ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening niet meer aandacht worden besteed ?

De compromisoplossing acht de heer J. De Mol een **fundamenteel** verkeerde keuze.

De boetes zijn te laag en de administratie is onvoldoende bemand. Daarenboven worden goed werkende gemeenten overvleugeld door provinciale directies en ontbreken duidelijke toetsingscriteria. De invoering van de dwangsom in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening zou een stap in de goede richting zijn van de adequate beteugeling van **bouwmisdrijven**. De heer J. Van Eetvelt merkt op dat, na opmaak van een proces-verbaal, de zaak niet geregeld is. Het wederrechtelijk opgericht gebouw blijft vaak overeind en betekent een aanfluiting en een frustratie voor de burger die na een rechtmatige vergunningsaanvraag, hierop een weigering kreeg.

Minister T. Kelchtermans formuleert eveneens voorbehoud t.a.v. een overleg tussen gemachtigde ambtenaren en het college van burgemeester en schepenen. Er is te veel arbitrage. De minister belooft in het nieuwe ontwerp op de ruimtelijke ordening dit probleem concreter te regelen. Ook werd overleg gepleegd met de federale minister van Justitie en een betere samenspraak met de procureurs-generaal. Vaak staat men machteloos (cf. wildgroei in de **reclamepanelen**).

3.5. Sociaal grond- en woningbeleid en stads- en dorpsherwaardering

De heer J. Van Eetvelt en mevrouw M. Vogels pleiten voor een verdere inspanning voor het sociaal grond- en wo-

ningbeleid en de stads- en dorpsherwaardering. De heer J. Van Eetvelt is voorstander van het voorstel van decreet van de heer J. De Seranno inzake het sociaal grondbeleid (Stuk 378 (1992-1993) — Nr. 1). De grondprijzen rijzen inderdaad de pan uit. Het fenomeen zet zich door in gans Vlaanderen. Spreker stelt vast dat hieraan niet alleen dient geremedieerd via een subsidiebeleid van de overheid, doch ook moet meer zorg en aandacht besteed aan de stads- en dorpskernrenovatie. Inbreidingsgerichte projecten moeten de voorkeur hebben. Ook aan de erkende bouwmaatschappijen en gemeentebesturen moeten meer mogelijkheden worden gegeven om actief op te treden en aldus de speculatie op de grond- en woningmarkt te verlichten. Aan de verkrotting dient halt toegeroepen. Verlaten panden moeten actief ingeschakeld worden in een woningbeleid. Een dergelijk gerichte actie zou de stadskernen terug doen herleven en het aansnijden van nieuwe woonuitbreidingsgebieden aan de rand verhinderen.

Mevrouw M. Vogels legt de nadruk op een goede afstemming van het sociaal grond- en woningbeleid, op het beleid inzake stads- en dorpsherwaardering, waarbij aandacht dient besteed aan de inbreidingsgerichte projecten. De folie van de vrijstaande woning in het groen voor iedereen, is onbetaalbaar geworden.

De heer J. Van Eetvelt wijst erop dat de minister een verhoging van de kredieten beloofde ; thans zijn de vastlegingskredieten verminderd. Is dit geen contradictie ? Spreker wijst op de trage afhandeling van de dossiers inzake de stads- en dorpsherwaardering, ten gevolge van de omslachtige procedure. Hij pleit ook hier voor een echte trendbreuk. Spreker verheugt er zich over dat de minister aan de administratie een overzicht heeft opgevraagd van de herwaarderingsgebieden, teneinde tot een betere opvulling te komen.

Hiertoe moeten echter ook de noodzakelijke kredieten worden ingeschreven. Tevens wenst spreker te vernemen of er nog een ambtenaar m.b.t. deze herwaarderingsgebieden moet worden aangeduid.

Minister T. Kelchtermans beaamt de daling van de kredieten, ten gevolge van een verminderde dynamiek in het beleid. Vervolgens merkt de minister op dat door het besluit van de Vlaamse regering van 1 april 1993 de betoelagingsprocedure voor stads- en dorpsherwaarderingprojecten drastisch werd vereenvoudigd.

Nieuwe aanvragen zullen bijkomende budgettaire middelen rechtvaardigen. Mevrouw M. Vogels stelt vast dat het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting een groot succes is. 77 van de 80 weerhouden gemeenten dienden bij Domus Flandria NV projecten in. Spreker betreurt dat nog geen 10 % van deze projecten renovatieprojecten waren. Het leeuwedeel betrof nieuwbouwprojecten in inbreiding. Meestal waren deze projecten grootschalig. Teneinde het planologisch uitzicht van de stads- en dorpskernen niet drastisch te wijzigen, dringt een synergie tussen Domus Flandria en het beleid inzake de omvorming van verlaten panden, stads- en dorpsrenovatie zich op. Minister Kelchtermans treedt deze stelling bij.

3.6. Verlaten bedrijfspanden

Mevrouw M. Vogels wenst te vernemen of er inzake de omvorming van verlaten bedrijfspanden tot woningprojecten wel voldoende overleg wordt gepleegd met het departement van Leefmilieu op het vlak van de milieutechnische aspecten (bodemsanering).

Minister Kelchtermans treedt deze zorg bij. Hij refereert naar het besluit van 19 mei 1993, dat het mogelijk maakte in de loop van 1993 in de verschillende Vlaamse provincies pilootprojecten inzake de sanering van verlaten of vervallen bedrijfsruimten te starten. Er zullen 5 pilootprojecten voor een globaal bedrag van ongeveer 110 miljoen frank aan subsidies worden goedgekeurd. Hierdoor zal een oppervlakte van meer dan 15 ha gerevaloriseerd worden tot nieuwe bedrijventerreinen en woningbouwprojecten.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Decreetsbepalingen

Artikelen 13 (programma 62.10) en 66

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

2. Begrotingstabel

Programma's 62.10, 62.60

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

C. INDICATIEVE STEMMINGEN

Bij indicatieve stemmingen worden de aan de commissie toegewezen decreetsbepalingen en de toegewezen programma's inzake ruimtelijke ordening, stedenbouw en sociaal grond- en woningbeleid goedgekeurd met 6 stemmen tegen 4.

Met eenzelfde stemming stelt de commissie de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggever,

De voorzitter,

J. DE MOL

F. VAN DEN EYNDE

D. TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN DE HEER J. DE MOL TOT DE HEER T. KELCHTERMANS, VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, OVER DE VERKLARING VAN DE MINISTER OM HET MORATORIUM VOOR BPA'S TE VERSOEPELEN

1. Uiteenzetting door de heer J. De Mol

Op 7 oktober 1993 deelde de minister via de pers mee dat het moratorium op BPA's zou versoepeld worden. Op deze wijze zou ondermeer de afschaffing van de opvulregel versoe-

peld kunnen worden. De minister stelde het volgende : „De gemeente kan een BPA opmaken waarin ze opvulzones aanduidt. Het moet een globaal voorstel zijn voor gebieden die al fel zijn aangesneden.” Uit de kranten kan men ook nog het volgende halen : „Hij (= de Minister) maakt zich ook sterk dat er geen nieuwe stroom van afwijkende BPA's zal ontstaan, wat in sommige kringen nochtans gevreesd wordt.” Het feit dat men met een dergelijke maatregel naar de pers stapt zonder eerst de bevoegde Commissie te hebben ingelicht, geeft aan hoe men over deze Vlaamse Raad denkt. De opvulregel is nog maar pas afgeschaft of men voert hem, zogenaamd binnen strenge ruimtelijke criteria terug in. Fundamentele vragen rond het behoud van de open ruimte — die juist de reden waren waarom deze opvulregel werd afgeschaft worden volledig ter zijde geschoven. Immers indien men de overtuiging was toegedaan dat de opvulregel de open ruimte aantastte, dan blijft dit ook nu nog aanwezig, welk middel — de opvulregel of een BPA-procedure — men ook aanwendt. De tegenstand van de burgemeesters tegen de afschaffing van de uitzonderingsregel is hieraan wellicht niet vreemd. Inderdaad door de afschaffing van de opvulregel werd een belangrijk middel van dienstbetoon weggenomen. Door de opvulregel via een andere techniek of procedure weer in te voeren, kan men bezwaarlijk spreken van het beschermen van de open ruimte.

In formele zin kan de verklaring van de minister niet door de beugel. Immers door het versoepelen van het moratorium van de afwijkende BPA's — dit is uiteraard ook ruimer dan de opvulregel, zodat het oude mini-decreet via, een nieuwe ruimtelijke procedure, weer alle kansen krijgt — wijkt men ten volle af van het regeerakkoord dat door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd. De verklaringen met betrekking tot het versoepelen van het moratorium van BPA's betekenen een wijziging van de regeringsverklaring van de Vlaamse regering van 30 januari 1993. In deze Regeringsverklaring wordt gesteld : „Tijdens deze regeerperiode zal de Vlaamse regering de basis leggen van een vernieuwd beleid inzake ruimtelijke ordening : er komt een Structuurplan Vlaanderen. Dit structuurplan zal een decretale basis krijgen door een herziening van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Op basis van dit structuurplan kunnen de gewestplannen wijzigen. Een maximale vrijwaring van de open ruimte wordt nagestreefd onder meer door sanerings- en inbreidingsoperaties.”

Indien de minister het moratorium over BPA's wil versoepelen, wijzigt hij hiermee de gesloten en door de Vlaamse Raad goedgekeurde (motie van vertrouwen) regeringsverklaring.

De wijziging van het regeerakkoord lijkt enkel mogelijk nadat een debat over het volledige regeerakkoord in alle duidelijkheid plaatsvindt. Het gaat niet op om een regeerakkoord via een omzendbrief of een programmadecreet te wijzigen. Op deze wijze devalueert men de waarde van een regeringsverklaring en geeft men aan welke waarde de open ruimte — een ander basisbeginsel van de regeringsverklaring — wel heeft. Indien de Vlaamse Raad deze werkwijze aanvaardt, dan ligt zijn onmacht zo ten toon. Tevens zal men alle mooie woorden tot herwaardering van de ruimtelijke ordening en een efficiënt beschermen van de open ruimte wel best inslikken. Daarenboven moet men geen profeet zijn om te voorspellen dat de zo strenge voorwaarden van bij de aanvang reeds zullen uitgehold worden door de gemeenten en door de eigen administratie van stedenbouw. Na het mini-decreet Akkermans wordt dit de tweede en beslissende aan-

slag op de open ruimte. Bij de bespreking van het **mini-decreet** Akkermans hebben we ook reeds voorspeld op welke manier het mini-decreet de open ruimte ging aantasten ; de toenmalige meerderheid van deze Vlaamse Raad keurde dit goed. Negen jaar later wordt het afgeschaft. Echter twee maand na het verschijnen in het Staatsblad zal men via afwijkende BPA's — die uiteraard binnen een globale ruimtelijke benadering worden bekeken — terug alle afwijkingen van het gewestplan mogelijk maken. Indien men in Vlaanderen geen ruimtelijke ordening wenst dan moet men dit maar in alle duidelijkheid zeggen. Het versoepelen van het moratorium samen met het versnellen van de procedure voor afwijkende BPA's hebben maar één doel : de bestemming van het gewestplan veranderen. Of het nu is om bedrijven te laten uitbreiden (afgeschafte mini-decreet), of om woningen toe te laten in een zone waarin dit voor het gewestplan niet kan, of het nu is om voetbalkantines in een zonevreemd gebied toe te laten, het komt steeds op hetzelfde neer : het aantasten van open ruimte. Open ruimte die heet schaars te zijn. De stelling dat men het gaat compenseren is gewoon een zinledige bewering.

Men mag er tevens van overtuigd zijn dat de procedure van afwijkende BPA's zal gebruikt worden om het politiek dienstbetoon in de ruimtelijke ordening verder te zetten. De toonzetting van de minister dat men op deze wijze — u begrijpt wel na een globale ruimtelijke benadering — kan afwijken van het gewestplan (opvullen, uitbreiden van gebouwen en bedrijven) getuigt van een bijna pervers systeem. De Vlaamse Raad heeft nog maar pas de uitzonderingsregel en de belangrijkste bepalingen van het mini-decreet afgeschaft of men voert nieuwe maatregelen om de verloedering van onze ruimte weer mogelijk te maken.

Dit pervers systeem om te vechten om de afwijkingsregels terug te dringen om ze dan even later terug in te voeren, ontnemt elk geloof in een streven naar een betere ruimtelijke ordening in casu de bescherming van de open ruimte.

Aan de verhaaltjes van „het zal wel zo geen vaart lopen” heeft men geen boodschap meer ; het geloof hierin is sinds lang weg. De afgeschafte uitzonderingsregels — opvulregel en mini-decreet — waren niet alleen als uitzondering bedoeld maar ze dienden vooral rekening te houden met de goede ruimtelijke ordening. En of ze met de goede ruimtelijke ordening hebben rekening gehouden ! De uitzondering werd een recht, de regel, terwijl de goede ruimtelijke ordening zelfs niet uitzonderlijk als weigeringselement werd gebruikt.

Spreker gelooft dan ook de verhalen niet dat men het in toom zal houden. Integendeel, nu zal een oneigenlijke procedure — het bijzonder plan van aanleg — gebruikt worden om niet alleen het huidige gewestplan te ondermijnen maar vooral in de toekomst de opties van het structuurplan. Men laat nu een aantal precedentes toe die het toekomstige Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen zullen ondermijnen. In deze optiek lijkt het zinvoller af te stappen van de **woordenkramen** „het beschermen van de open ruimte”. Deze maatregel staat daar volkomen haaks op.

Spreker betreurt dat men op zo'n lichtzinnige manier de ruimtelijke ordening te grabbel gooit. Na de verkrachting van „de goede ruimtelijke ordening” zullen we binnenkort hetzelfde verhaal kunnen schrijven van de termen die nu gebruikt worden „de ruimtelijke kwaliteit” en „de globale ruimtelijke afweging”.

Om nog een andere reden is de verklaring rond het doorbreken van het moratorium van BPA belangrijk. De **decreetgever** heeft op 9 juni 1993 twee uitzonderings- en **afwijkings-**

regels afgeschaft. Deze decreten en de daarbijhorende omzendbrief werden tot op 20 augustus totaal ondergraven. Nu minder dan twee maand na het van kracht worden van de decreten voorziet men reeds de mogelijkheden om terug deze afwijkingen van het gewestplan mogelijk te maken. Deze werkwijze maakt elk decretaal optreden van de Vlaamse Raad zonder enige zin. Het overwicht van de Regering — onder druk van burgemeesters die ruimtelijke ordening nog steeds beschouwen als een element van politiek dienstbetoon — wordt hier op een pijnlijke manier bloot gelegd.

Er is echter meer. Het ontbreken van toepasbare, ruimtelijke criteria is daarbij het meest pijnlijke ; dit versterkt de stelling dat de ruimtelijke kwaliteit op een zelfde manier zal omzeild worden. De gestelde toetsingscriteria zijn niet toepasbaar en laten de willekeur van beoordeling open. Zo kunnen de ligging ten opzichte van de kern, het aanduiden van opvullingszones, de oorspronkelijke functie van de bebouwing, de uitrusting van de wegen, het statuut van de weg bezwaarlijk als toetsbare criteria worden aangeduid. In het verleden werden ook dergelijke toetsingscriteria „gebruikt” ; zo denken we aan “een degelijk uitgeruste weg,, ”huizen-groepen,, opvulling enkel tussen vroeger reeds bestaande huizen, Deze zogenaamde toetsingscriteria werden massaal ondermijnd en steeds verder geïnterpreteerd.

Tevens moet aangestipt dat door de constante rechtspraak van de Raad van State (Arrest-Heylen) afwijken van het gewestplan via BPA's aan drie strikte voorwaarden is gebonden.

Niet alleen het ontbreken van toetsbare criteria geeft aan dat hier de willekeur — = politiek dienstbetoon — troef zal zijn maar vooral stelt zich de vraag wie deze criteria moet toetsen. Indien dit dezelfde personen zijn die alles in het werk stellen om deze toetsingscriteria te omzeilen, dan zijn we nog verder van huis. Het kan toch niet dat niet-hanteerbare toetsingscriteria nogmaals beoordeeld worden door degenen die alles in het werk stellen om deze criteria te omzeilen. Indien we geen echte toetsingscommissie hebben, zal de willekeur even erg zijn als ze op dit ogenblik is. Als voorbeeld van een onafhankelijke toetsingscommissie kan de milieuevergunningscommissie gebruikt worden.

Indien deze toepasbare toetsingscriteria ontbreken en indien ook een onafhankelijke beoordelingscommissie ontbreekt, dan is het hek definitief van de dam.

Spreeker dringt uitdrukkelijk aan om deze omzendbrief volledig te herwerken, deze omzendbrief te voorzien van hanteerbare toetsingscriteria en een specifieke, onafhankelijke toetsingscommissie erin op te nemen. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kondigt de indiener de weerlegging van een gemotiveerde motie aan.

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans

Minister T. Kelchtermans betreurt dat de heer J. De Mol zijn interpellatie baseert op een persverslag. Op 29 september 1993 werd door de Vlaamse regering beslist om het moratorium op van het gewestplan afwijkende BPA's te versoepelen. Hierna, in overleg met de Administratie, werd deze omzendbrief-besluit van de Vlaamse regering goedgekeurd. Hiervan kan slechts worden afgeweken mits goedkeuring van de Vlaamse regering. Deze omzendbrief is niet strijdig met het regeerakkoord dat bepaalt dat : “in afwachting van de

regeling van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening en de tussentijdse decreten, het moratorium wordt ingesteld. Een aantal tussentijdse garanties laten een versoepeling van de stringente toepassing van het moratorium op BPA's toe. In de omzendbrief van 23/9/1993 wordt het algemeen kader aangereikt. Het algemeen kader stemt overeen met dit van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De omzendbrief luidt ter zake als volgt : „Bij de verdere uitwerking van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in voorstellen voor een ruimtelijke structuur, uitvoeringsplannen en een programma van acties zullen deze elementen, na goedkeuring door de Vlaamse regering, mede het toetsingskader zijn van deze BPA's”.

De minister ervaart het wantrouwen van de heer J. De Mol t.o.v. het lokale bestuur. Afwijkingen van gewestplannen met toepassing van de opvulregel en het mini-decreet werden niet in de gemeenteraad goedgekeurd. Thans start de wijzigingsprocedure op het gemeentelijk niveau in een openbare zitting en volgens de procedurevoorschriften van de herziening van een BPA (openbaar onderzoek). De omzendbrief verwerpt iedere vorm van casuïstiek.

Binnen het grondgebied van een gemeente of een deelgemeente worden een aantal problemen via een BPA collectief geregeld. Nieuwe voorzieningen voor zover deze van lokaal belang zijn worden onderzocht in een globaal gemeentelijk kader. Een realisatietermijn van bv. drie jaar wordt opgelegd. De illusie blijft leven dat ruimtelijke ordening een exacte wetenschap is. De minister treedt deze stelling niet bij. Vaak moeten oplossingen via arbitrage worden aangereikt.

Op het niveau van het toetsingskader moet men op gemeentelijk niveau doordacht onderzoeken welke functies worden beoogd. De afstandsnorm en de erbij horende functies dienen gerespecteerd. Een van de toetsingscriteria in een woonzone is de afstand ten opzichte van de kern. De minister merkt op dat de ruimtelijke ordening ook het „buitengebied” behelst. Deze term is afkomstig uit Nederland. Thans rijzen grote problemen bij de inplanting van agrarische en para-agrarische bedrijven. Ook voor de serrebouw dient een oplossing gezocht. In het „buitengebied” kan via een BPA, op gemeentelijk vlak hiervoor een oplossing gevonden worden. Een omvorming in de open ruimtegebieden van het gewestplan van een zachte (agrarische of groene bestemming) naar een harde functie of omgekeerd moet met grote omzichtigheid gepaard gaan. Hierbij kan gewerkt worden met compensaties. Deze omvorming zal slechts geschieden naar aanleiding van :

- uitbreiding van bestaande vergaande functies en accommodaties (bv. industrie, openbaar nut, woning) kaderend binnen een globale gemeentelijke benadering ;

- nieuwe voorzieningen voor zover deze van lokaal belang zijn en onderzocht zijn in een globaal gemeentelijk kader en duidelijk wordt aangegeven dat geen mogelijkheden in de bebouwde perimeter aanwezig zijn. De inplanting moet ook getoetst worden aan de open ruimte, afbakening waarvan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen het kader zal aangeven. Dit betekent onder meer dat de realisatie van lokaal recreatieve functies, o.a. sportaccommodaties (waaronder o.a. voetbalvelden), gemeentelijke visvijver met openbare bestemming, alsook gemeenschapsvoorzieningen op gemeentelijk niveau (begraafplaats, school, containerpark e.a.) via een BPA kan onderzocht worden ;

- de opvulling. Ter zake stelt de omzendbrief dat woningbouw als opvulling alleen onderzocht kan worden op basis

van een benadering voor geheel de gemeente of deelgemeente en het hanteren van onderzoekscriteria voor geheel deze benadering. Een ad hoc benadering van individuele gevallen wordt uitgesloten. Interpretaties die verder reiken dan de vroegere toepassingsmodaliteiten van artikel 23 zijn ook uitgesloten. Bij dit onderzoek moeten ruimtelijke toetsingscriteria worden uitgebouwd, o.m. :

- * de ligging ten opzichte van de kern, waarbij zowel de afstand tot de kern als de densiteit van de bebouwing in rekening dienen gebracht ;

- * criteria die betrekking hebben op de oorspronkelijke functie ;

- * de uitrusting van de wegen (riolering o.a.) ;

- * de bestemming van de gebieden waarbij groengebieden en bosgebieden worden uitgestoten ;

- * het statuut, de functie van de weg.

Deze criteria worden globaal beoordeeld. Op het gemeentelijk niveau dient eveneens rekening gehouden met de oppervlakenorm. Voor de ambachtelijke zones geven behoefteramingen aan dat op lokaal niveau 5 ha een richtsnoer is. Inzake de woongebieden tonen de woonbehoefstudies op het niveau van Vlaanderen aan dat de in de gewestplannen afgebakende woonperimeters globaal ruim voldoende zijn om de woonnoden op te vangen. De recreatiezones-openbaar nut zijn op gemeentelijk niveau zeker beperkt in oppervlakte (max. 3 ha) en zij moeten aan een duidelijk programma gekoppeld zijn.

In de omzendbrief wordt veel aandacht besteed aan de globale benadering. Geen casuïstiek. Vervolgens merkt de heer T. Kelchtermans op dat deze procedures de waarde hebben van een uitvoeringsplan.

Bijzondere Plannen van Aanleg waren in het verleden vaak alleen bestemmingsplannen en geenszins gericht op uitvoering. Een goedkeuring van een afwijkend BPA moet in de toekomst duidelijk gekoppeld zijn aan een realisatieonderzoek met weergave van timing op korte en middellange termijn en middelen om deze opties, met inbegrip van de compensaties, te realiseren. Dit wordt dan ook, samen met de globale benadering, het toetsingselement voor de aanvragen binnen deze functie. De minister stipt aan dat indien een afwijkend BPA na een zekere termijn (bv. 3 jaar na goedkeuring van het plan) niet gerealiseerd is, modaliteiten moeten worden uitgewerkt om terug de bestemming van het gewestplan vast te leggen. Dit geldt ook voor de opvulzones. De minister kondigt de oprichting aan van een toetsingscommissie, waarin de directeur van de betrokken provinciale directie zitting moet hebben, alsmede een ambtenaar van de planologische dienst. Deze toetsingscommissie zal de BPA's die een beperkte afwijking inhouden van de gewestplannen en strikt beantwoorden aan de toetsingscriteria, op basis van arbitrage beoordelen. Ruimtelijke ordening is een afweging van kwantitatieve criteria, met als leidraad de maximale bescherming van de open ruimte. Deze omzendbrief beantwoordt aan deze criteria.

3. Replieken

De heer J. De Mol bevestigt dat hij vertrekt van de persverslagen omdat de tekst van de ontwerp-omzendbrief niet bekend was. De heer J. De Mol repliceert op de stelling van minister T. Kelchtermans, dat de versoepeling van het mora-

torium op de BPA's niet strijdig is met de Vlaamse regeringsverklaring als volgt. In deze regeringsverklaring wordt gesteld : „Tijdens deze regeerperiode zal de Vlaamse regering de basis leggen van een vernieuwd beleid inzake ruimtelijke ordening : er komt een Structuurplan Vlaanderen. Dit Structuurplan zal een decretale basis krijgen door een herziening van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Op basis van dit structuurplan kunnen de gewestplannen worden aangepast. Intussen wordt een moratorium opgelegd voor BPA's die gewestplannen wijzigen. Een maximale vrijwaring van de open ruimte wordt nagestreefd onder meer door sanerings- en uitbreidingsoperaties”. Spreker stelt vast dat van het regeerakkoord wordt afgeweken door deze versoepeling van het moratorium. Daarenboven uit de heer J. De Mol zijn ongenoegen over de miskenning van de Vlaamse Raad. Minister T. Kelchtermans stelt dat een regeerakkoord een akkoord is binnen de Vlaamse regering waarover een openbaar debat wordt gevoerd, gevolgd door de vertrouwensstemming. De Vlaamse regering wijzigde dit regeerakkoord. De afwijkingsbeslissing m.b.t. het versoepelen van het moratorium op BPA's dient beschouwd als een amendement op het oorspronkelijk regeerakkoord. De Vlaamse Raad kan hierover opnieuw een debat organiseren. De Minister stelt dat de Vlaamse regering aan de Vlaamse Raad geen toelating moet vragen om af te wijken van het regeerakkoord. De Vlaamse regering neemt een beslissing met betrekking tot een onderdeel van het Regeerakkoord en vervangt hiermede het oorspronkelijk regeerakkoord. Inzake de vernieuwde procedure merkt de heer J. De Mol op dat het invoeren van die procedure van het openbaar onderzoek op gemeentelijk vlak enorme problemen zal scheppen. Er zal permanent druk worden uitgeoefend om door een BPA alle zones op te vullen. Minister T. Kelchtermans verduidelijkt dat de heer E. Beysen indertijd aan de gemeenten gevraagd heeft om een behoefteninventaris op te stellen van noodzakelijke bestemmingswijzigingen. De meeste gemeenten gaven hiertoe opdracht aan studiebureaus. De heer J. De Mol stelt vast dat de druk op de open ruimte zal toenemen. Binnen de perimeter liggen grote open ruimte-gebieden die thans bedreigd zijn, tenzij ze vallen onder groengebied, bosgebied of valleigebieden. Inzake de toetsingscriteria stelt de heer J. De Mol vast dat het geen objectieve criteria zijn. Hoe gaat men toetsen ? De heer J. De Mol kondigt de indiening aan van een gemotiveerde motie, gelet op het antwoord van de minister.

De heer M. Olivier snijdt het probleem aan van de bouwvergunningen afgegeven vóór de afschaffing van de opvulregel. Kan deze toestand geregeld worden via een gemeentelijk BPA ? Minister T. Kelchtermans verduidelijkt dat de gemeente voor haar grondgebied een BPA kan opstellen van het geheel van de opvulzones op haar grondgebied. Hierbij dient echter rekening gehouden met de toetsingscriteria opgenomen in de omzendbrief van 29 september 1993. Beantwoorden de percelen niet aan deze criteria, dan kan de opvulling niet geschieden via een globaal gemeentelijk BPA. In het verleden was het criterium voor de opvulling, de naleving van de afstandsnorm.

De heer F. Vermeiren verklaart dat de bufferzones vaak problemen opleveren. Ook in zijn gemeente zal hij initiatieven nemen om deze bufferzone om te vormen in een groene zone.

– Het incident is gesloten.

BIJLAGE

OMZENDBRIEF VAN 23 SEPTEMBER 1993
BETREFFENDE DE BPA'S WELKE AFWIJKINGEN
INHOUDEN TEN OPZICHTE VAN DE GEWESTPLANNEN

Omzendbrief betreffende de BPA's welke afwijkingen inhouden ten opzichte van de gewestplannen.

Aan de Heren Provinciegouverneurs,
Aan de Dames en Heren Burgemeesters, Schepenen en Leden van de gemeenteraad,

Mevrouwen,
Mijne Heren,

Op 29 september 1993 werd door de Vlaamse regering beslist het moratorium op van het gewestplan afwijkende Bijzondere Plannen van Aanleg te versoepelen.

1. ALGEMEEN KADER

Om niet terug te vallen in een wildgroei van onverantwoorde ontwerp BPA's heeft deze omzendbrief tot doel de gemeenten een kader aan te geven binnen hetwelk BPA's die afwijken van de gewestplannen kunnen worden opgestart. Dit kader zal bovendien aangevuld worden met een toetsing aan de doelstellingen en visie die uitgewerkt worden in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen. De uitgangsvisie hiervan wordt samengevat in de vier volgende hoofddoelstellingen van de samenhangende structuurbepalende elementen. Deze dienen steeds als basis genomen voor de beoordeling van afwijkende B.P.A.'s.

— Het behoud en waar mogelijk de versterking en uitbreiding van de huidige open ruimte.

— Een selectieve uitbouw van stedelijke gebieden, gesteund op de hiërarchie van kernen, en een gericht weven, bundelen van functies en voorzieningen zoals bijvoorbeeld winkelcentra, nutsvoorzieningen, ambacht, recreatie binnen het stedelijk gebied. Daarbij gaat de absolute prioriteit naar een zo goed mogelijk gebruik en beheer van de bestaande stedelijke structuur.

— Het creëren van de ruimtelijke condities voor het verbeteren van het collectief vervoer en de organisatie van vervoersgenererende activiteiten op punten die ontsloten worden door openbaar vervoer.

— Het creëren van kwalitatieve ruimtelijke condities ter bevordering van een duurzame economische ontwikkeling geënt op het valoriseren van de sterke punten.

Bij de verdere uitwerking van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in voorstellen voor een ruimtelijke structuur, uitvoeringsplannen en een programma van acties zullen deze elementen, na goedkeuring door de Vlaamse regering, mede het toetsingskader zijn van deze B.P.A.'s.

De principiële beslissing van de gemeenteraad tot opmaak van afwijkende B.P.A.'s zal op basis van een samenhangend onderzoek van volgende elementen — waaraan gezamenlijk moet voldaan worden — dienen genomen te worden.

1. alleen elementen van gemeentelijk niveau en dit zowel wat functie als oppervlakte betreft, kunnen in overweging worden genomen. Een multiplicator, waardoor de eigen behoeften overschreden worden, kan niet ingebouwd worden. Op dit niveau is een wijziging van het gewestplan noodzakelijk. Er moet tevens rekening gehouden worden met de taakstelling naar de betrokken gemeenten zoals deze in de ruimtelijke planning van het hogere niveau is uitgewerkt ;

2. vervolgens dienen deze opties gekaderd te worden in een globale gemeentelijke benadering ;

3. gelijktijdig dient de realisatietermijn van de te verwezenlijken opties te worden aangegeven.

II. TOEPASSINGSKADER DOELSTELLINGEN

Volgende doelstellingen zullen gevolgd worden :

1. Gemeentelijk niveau-functie

a) Binnen de in het gewestplan afgebakende perimeter van de harde functies is een functieverandering bij middel van een B.P.A. aanvaardbaar (woonzone, industrie, openbaar nut, recreatie).

Wanneer deze functieverandering ten nadele van een zwakke functie geschiedt (groenzone, dagrecreatie) moet aangegeven worden op welke wijze deze in het gewestplan vastgelegde functie elders binnen de in het gewestplan afgebakende perimeter van de harde functies op een evenwaardige wijze zal gerealiseerd worden.

b) Ook binnen de open ruimte, het landelijk gebied kunnen bestemmingswijzigingen binnen de sectoren van de open ruimte (agrarisch, groengebied) onderzocht worden in het kader van een „B.P.A. buitengebied”. Wijzigingen ten nadele van groengebieden zullen, wegens het belang van deze gebieden op bovengemeentelijk niveau, het voorwerp zijn van een gewestplanwijziging. In deze gebieden kan het BPA-instrument enkel aangewend worden onder de in punt cl bepaalde modaliteiten (uitbreiding bestaande vergunde functies).

c) Een omvorming in de open ruimtegebieden van het gewestplan van een zachte (agrarisch of groene bestemming) naar een harde functie moet met grote omzichtigheid gepaard gaan maar kan onderzocht worden voor volgende doelstellingen :

cl. uitbreiding van bestaande vergunde functies en accommodaties (bijvoorbeeld industrie, openbaar nut, woning) kaderend binnen een globale gemeentelijke benadering (zie ook punt 3). Het gebiedsgericht onderzoek op het niveau van de gemeente en/of de kern, zal aangeven voor welke bebouwing een handhaving, uitdoving dan wel een uitbreiding zal beoogd worden. Voor verkrotte gebouwen of voor woningen die hun functie niet meer kunnen vervullen kan geen vervangingsnieuwbouw voorzien worden. Het gaat hier om de uitbreiding van bestaande constructies (bedrijven om deze economisch concurrentieel te houden ; woningen om deze sociaal bewoonbaar te houden) en geenszins om een vervanging die tegenstrijdig is met de optie „behoud van de open ruimte”. Woningen, bedrijven of iedere andere constructie die in de open ruimte liggen en niet meer geschikt zijn voor hun functie kunnen dus niet vervangen worden door een nieuwe woning, een nieuw bedrijf of een andere constructie.

c2. nieuwe voorzieningen voor zover deze van lokaal belang zijn (zie ook oppervlakte), onderzocht zijn in een globaal gemeentelijk kader en duidelijk wordt aangegeven dat geen mogelijkheden in de bebouwde perimeter aanwezig zijn. De inplanting moet ook getoetst worden aan de open ruimte afbakening waarvan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen het kader zal aangeven.

Stedelijke functies moeten bij voorkeur binnen de bebouwde perimeter ingeplant worden. Enkel bij gemotiveerd advies kan een lokatie aansluitend bij de kern van hun niveau onderzocht worden.

Dit betekent onder meer dat de realisatie van lokaal recreatieve functies o.a. sportaccommodatie (waaronder onder andere voetbalvelden) gemeentelijke visvijver met openbare bestemming, alsook gemeenschapsvoorzieningen op gemeentelijk niveau (begraafplaats, school, containerpark, e.a.) via een B.P.A. kan onderzocht worden.

Worden evenwel uitgesloten onder andere stortterreinen, verbrandingsovens, distributie en shoppingscentra die onderhevig zijn aan een socio-economische vergunning en alle andere bovengemeentelijke functies.

d) Specifiek kan woningbouw als opvulling alleen onderzocht worden op basis van een benadering voor geheel de gemeente of deelgemeente en het hanteren van onderzoekscriteria voor geheel deze benadering. Een ad hoc benadering van individuele gevallen wordt uitgesloten.

Interpretaties die verder reiken dan de vroegere toepassingsmodaliteiten van artikel 23 zijn ook uitgesloten. Deze kunnen ook niet via een B.P.A. opgenomen worden in de woonzone.

Bij dit onderzoek moeten zeker ook volgende ruimtelijke toetsingscriteria ingebouwd worden.

— de ligging ten opzichte van de kern, waarbij zowel de afstand tot de kern als de densiteit van de bebouwing in rekening dienen gebracht. Enkele huizen in het veld of de periferie zijn bijvoorbeeld geen reden om er nog andere bij te plaatsen. Hier blijft de open ruimte primordiaal ;

— vanuit deze benadering zal het mogelijk aanduiden van „opvullingszones” ook vertrekken van de bestaande bebouwingskernen en zo aangeven hoe, vertrekkend van deze kernen, de scheiding tussen bebouwde zone en open ruimte op gemeentelijk niveau verfijnd wordt. Het element „wachtgevel” kan hierbij in rekening worden gebracht ;

— de oorspronkelijke functie van de bebouwing : bijvoorbeeld oorspronkelijk agrarische bedrijven, en zeker boerderijen in uitbating verrechtvaardigen niet dat de ruimte ertussen door woonhuizen wordt ingenomen ;

— de uitrusting van de wegen (riolering, onder andere) zal mede bepalen in hoeverre verdere bebouwing verantwoord is ; bijkomende wegeninfrastructuurwerken mogen voor de realisatie van de opvulling niet noodzakelijk zijn ;

— de bestemming van de gebieden waarbij groengebieden en bosgebieden worden uitgesloten ;

— het statuut, de functie van de weg. Geen verdere bebouwing langs provinciale- en gewestwegen, en dit om de verkeersfunctie van deze wegen veilig te stellen.

2. Gemeentelijk niveau — oppervlakte

Ook hier is het uitgangspunt dat alleen voorzieningen op lokaal gemeentelijk niveau en voor de taakstelling die deze gemeente heeft in het globaal ruimtelijk beleid als afwijking van een gewestplan in een B.P.A. kunnen opgenomen worden. Opties op een hoger niveau moeten verder via een gewestplanwijziging gerealiseerd worden. In dit kader kunnen volgende uitgangspunten aangegeven worden.

a. ambachtelijke zones

Behoeftenramingen geven aan dat voor ambachtelijke zones op lokaal niveau 5 ha een richtsnoer is. Gekoppeld aan de realisatiegraad en mede in relatie met de ruimtelijke situering is dit dan ook een te aanvaarden maximale grootteorde. Deze BPA's dienen gesitueerd binnen het globale kader van bestaande ambachtelijke zones op gemeentelijk niveau, gekoppeld aan een uitvoeringsplan en prioritair aan te sluiten bij de bestaande ambachtelijke zones en de bebouwde perimeter. Uiteraard zal onderzocht en aangegeven worden of alternatieven in de bebouwde perimeter niet evenwaardig zijn.

b. woongebieden

De woonbehoeftenstudies op het niveau Vlaanderen tonen aan dat de in de gewestplannen afgebakende woonperimeters globaal ruim voldoende zijn om de woonknoten te ondervangen. Dit betekent dat het aanduiden van nieuwe gebieden in principe moet samengaan met een compensatie op een evenwaardige wijze van woonzone naar open ruimte voor een andere zone.

Dit moet het uitgangspunt zijn voor de benadering van deze problematiek. Bij deze woonbehoeftenstudies mag geen suburbanisatie uit de steden in rekening worden gebracht. Ook een onderzoek van de leegstand moet hierin verwerkt worden.

c. recreatiezones – openbaar nut

Op gemeentelijk niveau zijn deze zeker beperkt in oppervlakte (max. 3 ha) en moeten zij aan een duidelijk programma gekoppeld zijn (zie ook 4). Belangrijke voorzieningen in deze sectoren die sterk structurerend zijn moeten principieel in de bebouwde perimeter gerealiseerd worden dan wel via een wijziging van het gewestplan (bijvoorbeeld sportstadion, vakantiepark, . . .)

3. Globale benadering

Het belangrijkste verwijt ten aanzien van de toepassing van de opvulregel, mini-decreet e.a. in het verleden was dat steeds een individueel geval beoordeeld werd op verschillende wijzen zonder globale visie. Daarom zal ieder afwijkend B.P.A. ten opzichte van het gewestplan de behandelde ruimtelijke problematiek moeten situeren in zijn globale (gemeentelijke) context. Dit zal tevens verhinderen dat op korte termijn vele gelijkaardige aanvragen worden voorgelegd, zonder inzicht in de globale problematiek en de beoogde eindvisie.

Dit zal vooral belangrijk zijn voor volgende elementen :

a. Opvulling tussen bebouwing

Deze moet globaal onderzocht worden op het niveau van (minimaal) een kern, met aanduiding van de wijze hoe de toetsingscriteria gehanteerd werden in de afbakening en in relatie tot de lokale behoeften (zie ook Id.). Ook vanuit deze benadering zal dus steeds vertrokken worden vanuit een beoordeling van de bebouwingsmogelijkheden van de kern.

Indien het impact van de globale voorstellen kwantitatief toch vrij groot is, zal moeten aangegeven worden wat de repercussie is op de bebouwde perimeter en moet nagegaan worden of compensaties in deze perimeter aanwezig zijn.

b. Industriële gebouwen

Ook hier is het aangewezen uit te gaan van de globale inventarisatie van bedrijven in de open ruimte van een gemeente of deelvorm (hoeveel bedrijven, welke problemen, uitbreidingsbehoeften, randvoorwaarden voor ontwikkeling).

Vanuit deze benadering kan geopteerd worden voor uitbreiding ter plaatse, herlocalisatie eventueel via de aanleg van een nieuwe industriezone.

4. Uitvoeringsplannen

Bijzondere Plannen van Aanleg waren in het verleden vaak alleen bestemmingsplannen en geenszins gericht op uitvoering. Een goedkeuring van een afwijkend B .P. A. moet in de toekomst duidelijk gekoppeld zijn aan een realisatienoodzaak met weergave van timing op korte en middellange termijn en middelen om deze opties, met inbegrip van de compensaties, te realiseren.

Dit wordt dan ook, samen met de globale benadering, het toetsingselement voor de aanvragen binnen deze functie.

Indien een afwijkend B.P.A. na een zekere termijn (3 jaar na goedkeuring van het plan) niet gerealiseerd is moeten modaliteiten uitgewerkt worden om terug de bestemming van het gewestplan vast te leggen. Dit geldt ook voor de opvulzones.

De gemeentelijke voorstellen zullen op het niveau van mijn administratie beoordeeld worden door een commissie waarin de directeur van de betrokken provincie directie, van de dienst stedelijke inrichting en van de planologische dienst zitting hebben. Bij het uitblijven van een advies zal dit ongunstig geacht zijn.

T. KELCHTERMANS

**DEEL IV : WAT BETREFT DE BEVOEGDHEDEN
VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUI-
TENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING**

**- Programma 62.2 -
Monumenten en Landschappen**

**- Programma 62.3 -
Monumenten en Landschappen, lasten van het verleden (02)**

A. ALGEMENE BESPREKING

**1. Inleidende uiteenzetting door de heer J. Sauwens,
Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en
Staatshervorming**

De minister geeft een overzicht van de evolutie van de beleidskredieten (NGK + GVK).

De evolutie van de beleidskredieten (NGK + GVK), ingeschreven onder het programma 62.2 Monumenten en Landschappen ziet eruit als volgt :

	(in mio. fr.)			
	1994	1993	1 9 9 2	1991
NGK	262,7	239,0	219,3	212,7
GVK	1.472,7	1.465,1	987,0	1.023,2
	1.735,4	1.704,1	1.206,3	1.235,9

De minister refereert naar zijn beleidsverklaring bij zijn aantreden in 1992 als Vlaamse minister bevoegd voor monumenten en landschappen waarom hij een beschermingsbeleid aangekondigd heeft dat tot doel stelt van ons woon- en werkcultureel verleden een selectief maar coherent beeld op te hangen. Extra aandacht gaat hierbij uit naar die componenten van het cultureel erfgoed die doorgaans stiefmoederlijk bejegend werden, zoals de 'architectura minor', het historisch interieur, de 'jonge bouwkunst', het industrieel erfgoed en de verdedigingswerken. De huidige beschermingsprocedure voor monumenten en stads- en dorpsgezichten leidt bij de betekening van het beschermingsbesluit aan de eigenaars echter zeer gemakkelijk tot procedurefouten. Om hieraan te verhelpen is een wijziging van het decreet van 3 maart 1976 in procedure. Hierbij wordt tevens conform het regeerakkoord een vereenvoudiging van de beschermingsprocedure voorzien door het voorontwerp van lijst als overbodige fase te schrappen.

Om een doordacht beschermingsbeleid te kunnen voeren is een beleidsinformatieve inventaris van ons cultureel erfgoed onontbeerlijk. Vorig jaar werd de inventaris van het bouwkundig erfgoed van Voeren en van de Antwerpse fusiegemeenten gepubliceerd. Telkenmale heeft de minister deze beleidsinformatie vertaald in een in beschermingsname van een resem monumenten en stads- en dorpsgezichten. Zo werd deze week op basis van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de kantons Evergem — Lochristi, die een paar dagen terug aan de pers werd voorgesteld, voor 32 monumenten en 13 dorpsgezichten eveneens de beschermingsprocedure opgestart. Hiermee is quasi tweederden van Vlaanderen geïnventariseerd. Inmiddels is het inventaristeam van het Bestuur Monumenten en Landschappen volop bezig met de inventarisatie van Waarschoot — Zomergen, Wille-

broek — Klein-Brabant, Bilzen — Maasmechelen, Oostende en Oudenaarde.

Een actief beschermingsbeleid impliceert een preventief optreden of — met andere woorden — het voeren van een onderhoudsbeleid. Het monumentenbeleid nam in het verleden al teveel de vorm aan van een brandblusserspolitiek. De budgettaire gevolgen waren er dan ook naar. Een monument moet in eerste instantie goed onderhouden worden. Aldus behoudt men niet alleen het monument in zijn authentieke vorm, maar worden ook op zich overbodige, destructieve, maar niettemin veelal dure restauraties vermeden. Met de onderhoudspremie, die op 1 januari 1993 in werking trad, heeft de minister gepoogd de eigenaars en vruchtgebruikers van beschermde monumenten tot daadwerkelijk onderhoud aan te sporen. Met haar meer dan 200 aanvragen is dit volledig nieuwe initiatief — én dit zeker voor een ‘nul’-jaar — een onverhoopt succes geworden. De zeer goeie interactie met de Monumentenwacht Vlaanderen, die evenzeer een succesformule blijkt te zijn, is daar zeker niet vreemd aan.

Omdat deze uitgezette beleidslijn duidelijk verder moet aangehouden, wordt in de uitgavenbegroting 1994 dan ook voor onderhoudswerken aan beschermde monumenten toebehorend aan particulieren of privé-instellingen en aan lokale en provinciale besturen opnieuw respectievelijk 25 en 35 miljoen frank voorzien.

Beter onderhoud kan aldus veel restauraties voor lange tijd verdagen. Op termijn noopt de vergankelijkheid van de materialen waarmee de monumenten zijn opgetrokken, evenwel toch tot restauratie. Restauratie die daarom niet noodzakelijk hard moet zijn.

Daarnaast blijft natuurlijk de erfenis van het verleden. Ingevolge de in het verleden steeds té schaarse begrotingskredieten voor monumentenzorg en de tot voor een paar jaar veel te omslachtige administratieve subsidiëeringsprocedures wordt men nog steeds geconfronteerd met een deels vervallen architecturaal patrimonium. De restauratielast bedraagt momenteel ongeveer 5,6 miljard, waarvan gemiddeld 50 % , d.i. 2,8 miljard, subsidieerbaar is door het Vlaams Gewest. Hierbij is echter nog geen rekening gehouden met de monumenten die eveneens aan restauratie toe zijn, maar waarvoor nooit een dossier werd ingediend omwille van de procedurele lijdensweg.

Door ter zake een „après nous le déluge” – politiek te voeren lopen de kosten niet alleen onverantwoord hoog op, maar vormen onze monumenten, daar waar ze voor de leefkwaliteit van hun omgeving een hefboom zouden moeten zijn, door het uitblijven van restauraties soms een levensgevaarlijke bedreiging voor de omwonenden. Daarom wordt de inhaalbeweging die in 1993 werd opgestart, consequent verdergezet. Net zoals vorig jaar wordt ten behoeve van een verbetering van de leefkwaliteit via de monumentenzorg opnieuw 270 frank per inwoners geïnvesteerd. Dit betekent dat voor restauratiewerken aan privé-monumenten, openbare monumenten niet-bestemd voor de eredienst en openbare monumenten bestemd voor de eredienst respectievelijk 351,2, 448,6 en 653,7 miljoen frank voorzien wordt.

Aan de procedurele lijdensweg van een restauratiedossier is intussen verholpen. Een grondige evaluatie van de tot voor enkele maanden vigerende subsidie- en premiereregeling resulteerde in de afschaffing van de subsidieregeling, in de definitieve instelling van een restauratiepremiereregeling voor privé-monumenten en de invoering van één restauratiepremiereregeling voor alle beschermde overheidsgebouwen.

Zoals in de Beleidsverklaring „Een Vlaams Monumenten- en Landschapsbeleid” vermeld, beschermt een oud gebouw zichzelf tegen verkrotting door er een nieuwe, actuele bestemming aan te geven. Het geïntegreerde behoud van de culturele waarden verhoogt daarenboven de kwaliteit van het leefmilieu. Diverse monumenten lenen zich echter ofwel niet onmiddellijk tot een actuele bestemming, ofwel heeft de bijvoorbeeld als eigenaar optredende lokale overheid niet de empirische kennis in huis om dergelijke projecten tot een goed einde te brengen. Om aan dit probleem te verhelpen wordt in de uitgavenbegroting 1994 dan ook een bedrag van 15 miljoen frank ingeschreven voor toelagen aan verenigingen die zich de verwerving, instandhouding, onderhoud, restauratie/herstel, herbestemming, animatie en beheer van monumenten en landschappen tot doel stellen. Intussen zijn mijn diensten volop bezig met het uitwerken van de criteria waaraan zal moeten voldoen worden.

Om zowel de publieke als private sector aan te sporen tot het ontwikkelen van een geïntegreerde monumentenzorg heeft de minister in 1993 de jaarlijkse monumentenprijs „Vlaams Monument” in het leven geroepen. Om deze prijs, waaraan een eerder symbolisch bedrag van 100.000 frank verbonden is, te bestendigen, wordt deze thans in de uitgavenbegroting 1994 opgenomen.

Een nieuw initiatief dat mijn volle aandacht en steun krijgt is het Vlaams Coördinatiecentrum voor Restauratie en Ambachten. Dit centrum stelt zich immers tot doel de sterk uiteenlopende opleidingsvormen in de ambachtelijke restauratiesector te coördineren en eventueel bij te sturen teneinde het onontbeerlijke arbeidskwalitatieve aspect in de monumentenzorg te waarborgen. Daar een optimale monumentenzorg niet alleen een zorg om het monument op zich, maar niet in het minst ook een zorg om het behoud van het restauratieve vakmanschap en de kennisoverdracht ervan impliceert, wordt als tussenkomst in de werkingskosten dan ook 2 miljoen frank voorzien.

Inzake landschapszorg wordt eveneens een actief beleid gevoerd. Naast het effectief beschermen van wetenschappelijk, historisch en / of esthetisch waardevolle open ruimtes werd inmiddels ook gesleuteld aan de beschermingsprocedure die door de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van landschappen voorgeschreven werd. Deze leidde bij het betekenen van het beschermingsbesluit aan de eigenaars al te veel tot procedurefouten. Met het decreet van 14 juli 1993 tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 is dit probleem inmiddels ondervangen.

Een belangrijk hiaat in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van landschappen is echter het ontbreken van een beheersluik. In de reeds aangehaalde beleidsverklaring heeft de minister aangekondigd dat aan een dergelijke invulling zou gewerkt worden. Inmiddels heeft de Vlaamse regering reeds een ontwerp van landschapsdecreet principieel goedgekeurd. Op relatief korte termijn mag zelfs het advies van de Raad van State verwacht worden. Een nieuw beleidsinstrument, dat effectief landschapsbeheer vanuit de basis mogelijk zal maken, ligt aldus in het verschiet.

Om tevens op meso-schaal de cultuur- en natuurwaarden van ons landschap te kunnen beheren wordt thans samen met collega De Batselier volop gewerkt aan een coördinerend beleidsinstrument om regionale landschappen als Voeren, de Zwalmstreek, de Westvlaamse Bergen, de IJzerpolders en de Schelde- en Leievallei op een geïntegreerde wijze én in hun globaliteit te kunnen benaderen zonder dat hierbij nogmaals nieuwe beschermingsmaatregelen worden opgelegd.

Om het daadwerkelijk beheer van zowel beschermde als regionale landschappen te ondersteunen zal in uitvoering van het afsprakenkader van de Werkgelegenheidsconferentie een Vlaamse Landschapswacht opgericht worden. Via deze landschapswacht, die in het kader van het jeugdwerkgarantieplan als een alternerend opleidings- en tewerkstellingsproject voor langdurig werkloze jongeren zal worden opgevat, zullen een honderdtal jongeren jaarlijks in de gelegenheid gesteld worden om extra beroepservaring op te doen en zodoende hun positie op de arbeidsmarkt ietwat te verbeteren.

Aan de stiefmoederlijke behandeling van het archeologisch patrimonium wordt een einde gesteld. Op 30 juni jl. bekrachtigde de Vlaamse regering het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium. Thans wordt volop werk gemaakt van de uitvoeringsbesluiten. Een eerste ontwerp-besluit dat een zevental uitvoeringsbesluiten bundelt, is reeds aan de Vlaamse regering overgemaakt voor principiële goedkeuring.

2. Bespreking

2.1. Een geïntegreerde monumenten- en landschapsbescherming, inventaris bouwkundig patrimonium in Vlaanderen en herziening van de beschermingsprocedure.

De heren J. De Mol en J. De Seranno pleiten voor een geïntegreerde aanpak van het monumenten- en landschapsbeleid. Bij een totaalbenadering dient gezocht naar evenwicht tussen de integratie van de deelsectoren en de zorg voor de specifieke karakteristieken van monumenten en landschappen. De heer J. De Mol verwijst naar zijn tussenkomst in het begrotingsdebat 1993 in deze Commissie (cf. Stuk 15A(BZ1992) – Nr.6, E, blz. 85-86). Hij stelt vast dat er te veel „nepbeschermingsbesluiten” zijn. Het betreft beschermingsbesluiten die bepalingen bevatten die de rechtsgrond ervan uithollen. Hij herinnert aan het beschermingsstatuut van de Dender, dat de Dender als rivier beschermt en nadien toelaat om dempingswerken uit te voeren.

Minister J. Sauwens deelt mede dat een aantal opheffingsbesluiten inzake bescherming opnieuw zullen worden onderzocht. De minister verklaart geen kennis te melden van beschermingsdossiers, waarin de bescherming resulteerde in een verzwaring van de erfgoedinstellingen. De beschermingsbesluiten waren in het verleden slechts zeer beperkt in aantal. De minister verklaart dat een actualisatie van deze beschermingsbesluiten „met dubbele bodem” zich opdringt. Hij stipt aan dat het personeelskader van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen slechts over een bescheiden personeelskader (90 personeelsleden) beschikt, voor het vervullen van een omvangrijke taak.

De inventarisatie van het bouwkundig erfgoed is een tijdrovende activiteit. Thans zijn 21.000 monumenten opgenomen in de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed Vlaanderen. De minister overhandigt aan de aanwezige leden een exemplaar van een dergelijk inventarisdeel.

Naast de inventarisatie dient het Bestuur voor Monumenten en Landschappen tevens in te staan voor de afhandeling van de beschermingsdossiers inzake landschappen. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, bepaalt dat het moet gaan om landschappen van een wetenschappelijke, cultuurhistorische en esthetische waarde. De motivering van de bescherming omvat meestal

een lijvig bundel. Ook de opvolging van de restauratiedossiers en de afhandeling van de aanvragen voor een onderhoudspremie, evenals ondersteunende activiteiten voor het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium behoren tot de opdracht van het Bestuur.

Thans zijn er 30.000 beschermenswaardige monumenten, waarvan er 5.000 zijn beschermd. De heer J. De Seranno vraagt vooral aandacht voor een betere coördinatie tussen de diensten van de diverse deelsectoren zoals ruimtelijke ordening, natuurbehoud, landbouw, milieubeleid, gelet op de nauwe verwevenheid ervan met het monumenten- en landschapsbeleid. Hij betreurt de fragmentaire legistieke aanpak die resulteert in een disparate regelgeving die de rechtszekerheid van de burger uitholt. Daarenboven dient er gestreefd naar een betere concordantie tussen de verschillende regelgevingen, die vaak aanleiding geven tot dubbelzinnige en hybride toestanden. Hij verwijst in dit verband naar een verschillende regeling op het vlak van de schadeloosstelling in de Stedebouwwet en het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten.

In het kader van de Stedebouwwet geeft de weigering tot afgifte van een bouwvergunning voor een kavel, gelegen in een goedgekeurde verkaveling, in de omgeving van een beschermd monument, aanleiding tot planschade. Indien de schadeclaim wordt ingediend op basis van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monument, stads- en dorpsgezichten, ontstaat geen recht op schadevergoeding. In deze hybride juridische toestand werd nooit klaarheid geschapen.

Ook betreurt spreker dat het decreet van 3 maart 1976 te vaak wordt gehanteerd als juridisch instrument van landschapsbescherming. Daarenboven stelt de heer J. De Seranno vast dat de gemeentelijke ambtenaren onvoldoende geïnformeerd zijn m.b.t. de bescherming van de op het grondgebied van de gemeente, gelegen landschappen. Hij wenst te vernemen of er geen kaart bestaat waarop alle beschermde landschappen zijn aangeduid (voorlopige en definitieve bescherming). Spreker merkt vervolgens op dat er een ware concurrentieslag woedt tussen de landschapsbescherming en de proefprojecten in natuurontwikkelingsgebieden. De disparate wetgeving schept ook veel problemen op het vlak van de bodemconservering (wet op de giftige afval, grinddecreet, decreet op het archeologisch patrimonium). Al deze wetgevingen zijn, zonder enige onderlinge samenhang, op een pragmatische wijze tot stand gekomen. De heer J. De Seranno pleit ook op het administratieve vlak voor een betere horizontale concentratie tussen de verschillende betrokken diensten en meer transparantie in de wetgeving.

Minister J. Sauwens antwoordt op deze vragen als volgt. Hij onderstreept het belang van een geïntegreerde monumenten- en landschapsbescherming. Naargelang van de invalshoek zal de evaluatie van een landschap gedifferentieerd zijn. De natuurwaarde van een landschap kan gering zijn, doch vaak wordt de specifieke waarde van een landschap juist bepaald door een menselijke ingreep in het landschap. De administratieve coördinatie gebeurt het best in het Departement „Leefmilieu en Infrastructuur”. Het nieuwe ambtenarenstatuut zal deze coördinatie bevorderen. De minister belooft om de lijst van de beschermde landschappen over te maken aan de vaste en plaatsvervangende leden van de Commissie. Inzake de geringe betrokkenheid van de gemeenten bij de landschapsbescherming merkt de minister op dat de gemeenten tussenkomen in het landschapsbeleid via de procedure van het openbaar onderzoek. Het definitieve beschermingsbesluit van een landschap wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De minister stipt aan dat er geen kaart bestaat, per gemeente van de beschermde landschappen. Voor informatie hierover kan men wel putten uit de gegevens van de registratie van domeinen. De minister belooft aan de leden van de Commissie een geactualiseerde lijst over te maken van de beschermde landschappen, met een korte omschrijving van de site. Over de juridische contradictie op het vlak van de toekenning van schadevergoeding bij de bestemmingswijziging van bouwkavels, gelegen rond een beschermd monument, merkt de minister op dat het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten geen recht op schadevergoeding vestigt. Het betreft erfgoedwaarden van openbaar nut, waarvoor een schadeclaim ontstaat, alleen indien dit uitdrukkelijk in de wet is voorzien. De eigenaars van de voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten ontvingen als compensatie een „betoelaging” (decreet 1976), thans restauratiepremie. Inzake het hiërarchisch niveau in het planologisch referentiekader, merkt minister J. Sauwens op dat de gewestplannen en APA's, BPA's reglementaire besluiten zijn, met een algemene draagwijdte, in tegenstelling met de beschermingsbesluiten, die een individuele maatregel is, t.a.v. een welbepaald kadastraal perceel. Individuele beschermingsbesluiten dienen geïntegreerd in een breder planologisch referentiekader. Beschermingsbesluiten die in strijd zouden zijn met een goedgekeurd BPA, worden steeds overlegd binnen de Vlaamse regering.

2.1.1. De Vlaamse Monumentenwacht en onderhoudspremierегeling

Met betrekking tot de „Vlaamse Monumentenwacht” wenst mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche te vernemen of dit initiatief, als instrument voor de detectie en inventarisatie van de schade aan de monumenten, enige invloed heeft op de eigenaars. Worden hier concrete resultaten gezocht? Ook wijst spreker op de snelle evolutie in de aanvragen voor onderhouds- en restauratiepremie en de daarbijhorende verhoging van de kredieten ingeschreven op b.a.53.01 – programma 62.2.0.A.62, „Aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie – Privé-sector (B.V.E. 16.09.1992) die een stijging noteren t.a.v. 1993 van 277,5 miljoen frank. Minister Sauwens antwoordt dat de werking van de Vlaamse Monumentenwacht positief is. Reeds een 500-tal „objecten,, zijn aangesloten. Bepaalde verenigingen die een belangrijk beschermd monument (begijnhof) in hun bezit hebben, tellen voor verschillende „objecten,,. De wisselwerking tussen de Vlaamse Monumentenwacht en de onderhoudspremierегeling werkt goed. Thans zijn er reeds 200 aanvragen ingekomen voor een onderhoudspremie. Het initiatief wordt vooral op het provinciale echelon goed ondersteund. Door een aparte VZW werden de jongste acht maanden 250 inspecties uitgevoerd.

2.1.2. Tewerkstellingskredieten

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche wenst nadere toelichting over de kredieten ingeschreven op de nieuwe basisallocatie 12.25, programma 62.20, 0.A.62, van 50 miljoen frank (Allerhande uitgaven voor tewerkstellingsinitiatieven ter valorisatie van Monumenten en/of Landschappen.). Minister J. Sauwens verduidelijkt dat het op de nieuwe basisallocatie 12.25 ingeschreven krediet van 50 miljoen frank bestemd is voor het opzetten – in het kader van de werkgelegenheidsconferentie (maart 1993) – van tewerkstellingsinitiatieven ter bestrijding van de langdurige werkloosheid.

2.1.3. Jaarlijkse Monumentenprijs “Vlaams Monument,”

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche merkt op dat op b.a.43.01, Programma 62.2, O.A.62, een krediet is ingeschreven van 100.000 frank, als aansporing voor de publieke en private sector om een geïntegreerde monumentenzorg te ontwikkelen.

Spreker wenst van de minister te vernemen, op basis van welke criteria, deze prijs wordt toegekend. De minister verduidelijkt dat het in de bedoeling ligt om restauratieprojecten te bekronen die een oplossing aanreiken voor een creatieve herbestemming van de monumenten. Deze vernieuwde aanpak moet resulteren in een cultuurhistorisch en esthetisch verantwoorde integratie van het beschermde monumenten in hun omgeving.

Oude gebouwen moeten nieuwe functies krijgen (socio-culturele, woningbouw, enz.) De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen onderzocht de ingezonden kandidaturen en maakt hieruit een selectie van vijf laureaten. Deze worden voorgelegd aan de bevoegde minister, die in overleg met het Bestuur van Monumenten en Landschappen, hieruit de laureaat kiest. De minister verklaart dat er ter zake reeds een aantal waardevolle projecten werden uitgewerkt, o.m. een haringrokerij in Antwerpen, die een nieuwe bestemming kregen als kleinschalig woonproject, de Molens van Rotselaar en het project van de Brouwerij in Koekelare. Dit project heeft het Brouwerijproces volledig geïntegreerd in een beschermd monument, met een multi-functionele bestemming. Het project werd bekroond en getuigt aldus de heer J. Sauwens, hierin bijgetreden door mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, van de grote creativiteit van een kleine gemeente (8.000 inwoners). Minister Sauwens stipt nog aan dat het voorontwerp van besluit m.b.t. het reglement van deze Monumentenprijs wordt voorbereid.

2.1.4. National Trust Vlaanderen

Inzake de herbestemming van de monumenten acht mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche de oprichting, naar Engels voorbeeld, van een National Trust Vlaanderen een goed initiatief. Toch wenst spreker hierover verdere toelichting van de minister.

2.1.5. Jachtverbod in de beschermde landschappen

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche wenst van de minister nadere toelichting omtrent de toepassing van een jachtverbod in beschermde landschappen. Vaak rijzen er conflicten tussen de jachtwet en de bepalingen van een beschermingsbesluit.

Minister J. Sauwens beaamt dat een jachtverbod als bepaling in het beschermingsbesluit kan worden opgenomen. De opname hiervan is facultatief. De minister stelt eveneens vast dat er ter zake vaak problemen rijzen. In overleg met de jagersverenigingen kan ernaar gestreefd worden om ook de notie “wildbeheersingseenheid,” in het beschermingsbesluit te implementeren. Jagen in beschermde landschappen behoort tot de mogelijkheden.

2.1.6. Beschermingsvoorstellen voor vroegere militaire domeinen

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche verzocht de minister om nadere informatie ter zake. Minister J. Sauwens deelt mede dat het overleg met de collega's van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening volop is gestart, nadat de federale

minister- van Landsverdediging, de inspecteur van het Bestuur van Monumenten en Landschappen toegang verleende tot de terreinen.

2.1.7. VZ W “Stichting Monumenten en Landschappen,,

De heer J. De Mol herinnert aan zijn vraag tijdens de begrotingsbespreking 1993 geformuleerde omtrent een beter inzicht in de besteding van het krediet van 1,5 miljoen frank ingeschreven op b.a.33.01, programma 62.2,0.A.62). Is er reeds duidelijkheid geschapen nopens de aanbestedingsdossiers voor de orgelrestauratie. De heer J. Sauwens verklaart dat een administratief onderzoek werd bevolen. De resultaten hierover zullen beschikbaar zijn eind november of december 1993.

2.1.8. Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Uitvoeringsbesluiten van het decreet van 30 juni 1993

De heer J. De Mol stelt vast dat een eerste reeks van uitvoeringsbesluiten klaar is. Hij wenst te vernemen of er voor de toepassing van de Stedebouwwet een uitvoeringsbesluit werd genomen. Hij refereert naar artikel 48 van het decreet op de bescherming van het archeologisch patrimonium. Bij de indiening van een bouwaanvraag door openbare besturen, zal het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium een advies uitbrengen. Hij wenst te vernemen in welke mate deze verplichting het advies in te winnen van het Instituut wordt nageleefd bij de opstarting van belangrijke grond- en graafwerken, bv. TGV. Bij de afgifte van de bouwvergunning werd door de Executieve rekening gehouden met artikel 48 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium. Hiervoor is geen uitvoeringsbesluit nodig.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN INDICATIEVE STEMMINGEN

1. Decreetsbepalingen

De toegewezen decreetsbepalingen inzake monumenten en landschappen worden unaniem goedgekeurd met 9 stemmen.

2. Begrotingstabel

De toegewezen programma's inzake monumenten en landschappen worden unaniem goedgekeurd. Met eenzelfde stemming wordt de conformiteit tussen de administratieve begroting en de algemene uitgavenbegroting, wat de materies monumenten en landschappen betreft, bevestigd.

De verslaggever,

J. DE MOL

De Voorzitter,

F. VAN DEN EYNDE
